

சென்னை

தஞ்சை

பிரதம அமைச்சர் கமிட்டி கமிட்டி

தமிழ்நாடு

சென்னை

தமிழ்நாடு

சென்னை

தமிழ்நாடு

சென்னை

சென்னை

தமிழ்நாடு

சென்னை

சென்னை

தமிழ்நாடு

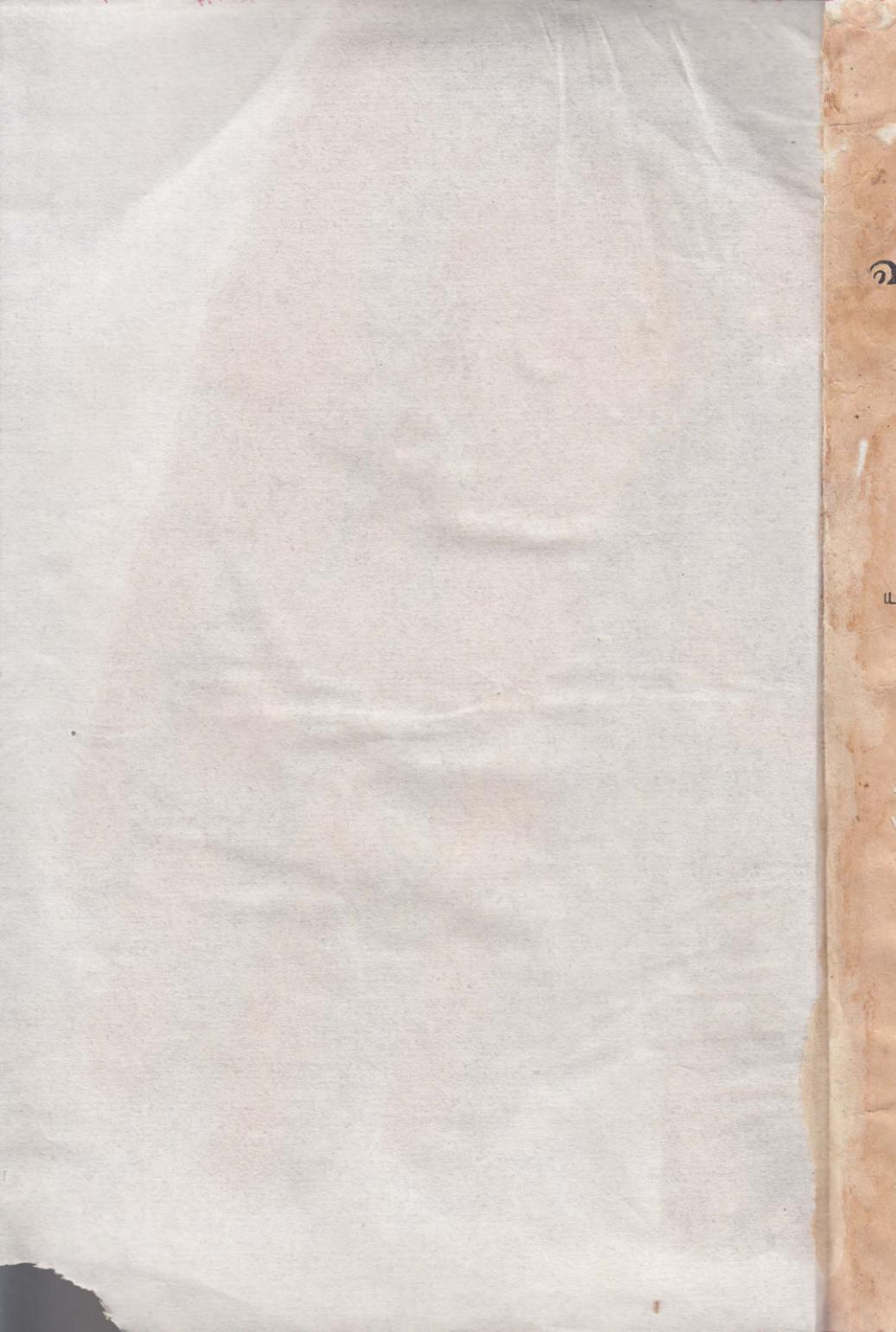
சென்னை

தமிழ்நாடு

சென்னை

தமிழ்நாடு

சென்னை

உ

சிவமயம்.

நகுலேச்சர
வினோத விசித்திர கவிப்
பூங் கொத்து.

(விளக்கக் குறிப்புரை சித்திரகோட்டங்களுடன்.)

நகுலேச ஸ்தோத்திரம்.

யாழ்ப்பாணத்து வலிகாமம் வடக்குப்பகுதிப் பிரசித்த னோத்தாரி

மயிலீட்டி

க. மயில்வாகனப்பிள்ளை

இயற்றியன.

இலங்கை இராஜாங்க சாசனாத்தியக்ஷரும்,

கொழும்புநகரத்துப் பிரபுசிகாமணியுமாகிய

கௌரவ ஸ்ரீமாந்:

பொ. அருணாசலத்துரை அவர்கள்

திராவிட பாஷாபிமான ஞாபக சின்னமாகச்

சமர்ப்பித்துப்

பிரகடனஞ் செய்யப்பட்டன.

யாழ்ப்பாணம்

“நாவலர்” அச்சுக்கூடம்.

1911.

WITH KIND PERMISSION

TO

THE HON'BLE

Mr. P. ARUNACHALAM, M.A. (Cantab), C.C.S.,

REGISTRAR-GENERAL, CEYLON,

THIS WORK IS,

In Recognition of His Services

For the Revival of Tamil Literature,

RESPECTFULLY DEDICATED

BY

THE AUTHOR.

நகுலேச்சர

விநோத விசித்திர கவிப் பூங் கொத்து.

உ
சுவமயம்.

மு க வு ரை.

ஈர்வ பரிபூரண அகண்ட தத்துவமான சச்சிதானந்த சிவா
துக்கிரகத்தினாலே தமிழேன் ககூ0கும்(ஸ்ர) பங்குனிமீர்
வலிகாமம் மேற்குப் பகுதிப் பிரசித்த “நொத்தாரி” ஆய்
அமர்ந்து உத்தியோகம் நடாத்தும் அதிகாரம் பெற்றனன்.
எனது உத்தியோக ஸ்தானத்தில் எனக்குத் தொழில்விருத்தி
யும் பணவருவாயுந் தேகாரோக்கியமும் மிகக் குறைவாயிருந்த
மையால், இயல்பாகவே தன்மாட்டு வலித்திழுக்கும் ஆற்றல்
சான்ற ஜென்ம ஸ்தானமானது பின்னும் பன்மடங்கு வலியுற்று
என்னைத் தன்மாட்டு நாட்ட முறுவித்தது. அதனால் என்னை
என் சுயஆருக்கு மாற்றிவிடும்படி காருண்யம் நிறைந்த ராஜாங்
கத்தார்க்குப் பலமுறை விண்ணப்பித்துநின்றேன். நீதிநெறி
பிறழாக் கடப்பாடுடைய ராஜாங்கம் ஒருவர்க்குத் தாகூயின்யங்
காட்டுவ தெங்ஙன்! அற்றுக, யான் என் விதியை நொந்து
கொண்டிருப்பேனாயினேன். அவ்வாறிருந்துழி, மறைக் கவி
பாடல் செயற்கருஞ் செயலென்று யான் இளமையிற் கொண்டி
ருந்த அபிப்பிராயம் என் ஞாபகத்திற்கு வருவதாயிற்று. வரவே,
அவ்வருஞ் செயலைச் செய்து நகுலேசுவர ராத துதித்துச் சத்
காலகேசுபஞ் செய்வது நல மெனக் கருதி அவ்வழிப்பட்டேன்.
அவ்வழிப்பட்டு, அரை வழி முக்கால் வழி போகையில் அரசின
ரது சுப மங்கல நல்லதும்திக்குக் காரணமான விண்ணப்ப
மொன்று அனுப்புமாறு திருவருள் கூட்டிற்று. அம் மங்கலாது
கூலமான செய்தி ககூ0கும்(ஸ்ர) பங்குனிமீர் எட்டியதாக,
அதற்கு ஒருசில நாட்கட்கு முன்னர் யான் எண்ணிய செயற்
கருஞ் செயலும் ஒருவாறு பூர்த்தி பெய்திற்று. அப் பூர்த்தியே
இன்று நகுலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப் பூங்
கொத்து என்னும் பெயரோடு வெளிவரும் இந்நூலாகும்.

சித்திர கவிகள், பொருட் சித்திரம் சொற் சித்திர முர்ப்பாடுவன. இப் பிரபந்தம் அவ் விரு வகைக் கவிகளானும் பெரும்பாலும் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு அற்புத விசித்திர ராலங்காரம் அமைய இயற்றப்பட்டது. கவிகளின் மாத்திர மன்றி; சொல் சீர் அடி தொடைகளிலும் ஆங்காங்குச் சில விநயங்கள் தோன்ற யாக்கப்பட்டமை ஊன்றி நோக்குமிடத்துப் புலனாகும். இதிலே “கோமூத்திரி” முதலாகத் தமிழில் வந்து வழங்குஞ் சித்திர கவிகளும், “வியஸ்த சமஸ்த சாதி” முதலாகச் சமஸ்கிருதத்திலுள்ள வினா வுத்தரக் கவிகளுட் பலவகையினவும் பிழுவும் வருவதோடு நவீன சித்திர கவிகளுஞ் சில வருகின்றன.

இந் நூலைப் பல குணதிசயங்கள் நிறைந்த ஒரு பெருந்தகைக்குச் சமர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டு மென்ப தோர் பெரு விருப்பம் உற்பவ மாயிற்று. அக்கணமே மனமானது அதன் சுபாவப்படி அப் பெருந்தகையாளர் யாவரென்று ஆராயுந் தொழிலிற் றலைப்பட்டது. அதன் காரியமாய் என் சிற்றறிவிற்கு எட்டியவர்கள் யாவரெனின்; அவர்கள்தாம், செவ்விய நீதியுஞ் செழுந் தமிழ்ப் பாஷாபிமானமுஞ் சீர்வழிக் கொடையுஞ் சிவனடிப் பத்தியுஞ் சிறியேன் போன்ற உத்தியோகத்தர்க் கெல்லாஞ் செழுந் தலைமை யுடைமையுஞ் சிறந்து பொலிந்துள்ள கொழும்புநகரத்துப் பிரபுசிகாமணி கௌரவஸிரீமாந்: பொ. அருணாசலத்துரை M. A. (Cantab), C. C. S., அவர்களென்பேன். அவர்கட்கு இந்நூலைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டி யான் எழுதிய விண்ணப்பத்திற்கு அவர்கள் அனுமதி செய்தருளிய தண்ணளி எந்நாளும் என்னாற் கொண்டாடப் படுவதாக.

இந் நூலை யாக்கியபோழ்து விசேஷ கருவிகளா யமைந்து எனக்குப் பெரிதுஞ் சகாயஞ்செய்தவை, கைம்மாறு கருதாது மழை பொழியும் மேகம் போலக் கற்பவரிடத்துச் சிறிதுஞ் சகாயம் பெறாது மலர்ந்த முகமுங் குளிர்ந்த மொழியுஞ் சிறந்து விளங்கக் கற்றற்குரியவற்றைக் கற்பித்துத் திசை யெங்கும் இசை நிறுவிநிற்கும் என் செந்தமிழாசிரியர் வித்துவ சிகாமணி யாழ்ப்பாணத்துச் சன்னாகம் ஸ்ரீலக்ஷ். அ. குமாரசுவாமிப்புவர

வர்கள் இயற்றி வெளிப்படுத்திய “விநோத சித்திர வினா வுத்தரக் கவிக” னென்னும் ஒரு சிறு நூலும், அவர்கள்தாமே புதுக்கிப்பதிப்பித்த “தண்டியலங்கார வுரை” யுமாம். அக்காரணத்தானும் பிறவாற்றானும் ஆசிரியரவர்கள் எக்காலத்தும் அடியேன் மனத்தை விட்டு அகலப் பெறார்கள்.

இந் நூல் தமிழகத்திற்குப் பெரிதும் பயன்படும்வண்ணம் இதிலுள்ள செய்யுட்களை எளிதில் விளக்கவேண்டி அவ்வச் செய்யுட்கு இயைந்த வகையான் உரையெழுதி அஃதன் கீழ்ச் சேர்த்திருக்கின்றேன். அன்றி, வேண்டிய சித்திர கவிக் கோட்டங்களும் வேண்டியாங்குச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அக் கோட்டங்கள் ஐக்கிய மலாய் நாட்டுச் செறம்பானிலே சித்திர லீகித (DRAFTSMAN) உத்தியோகத்தில் அமர்ந்திருக்கும் எனது சகோதரர் க. சுப்பையபிள்ளை கையாற் றீட்டிய மூலக் கோட்டங்களுக்குச் சிறிதும் பேதமின்றிச் சென்னைபுரியிலுள்ள MESSRS. OAKES & Co., ஆராற் புதுவதாக அமைத்தனுப்பப்பட்ட அச்சிற் பதிக்கப் பெற்றவை. அக் கொம்பனியார் கைச் சாதுரியம் யாவராலும் நன்கு வியக்கற்பாலது.

அவ்வச்சுக்களைச் செய்வித்தற்கு மாத்திரம் ரூபா எழுபதுவரையிற் செலவாயிற்று. அது பற்றிக் காலந் தாழ்த்தாது இந் நூலை விரைவில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்துமாறு அடிக்கடி நூண்டி என்னை ஊக்கப்படுத்தியதோடமையாது ரூபா பதினைந்து தந்து திரவி யோபகாரமும் புரிந்த நொத்தாரி தெல்லிப்பழை ஸ்ரீமத். தே. ச. துரையப்பா அவர்களை யான் எக்காலத்தும் மறவேன். அன்றியும் நொத்தாரிமார், உடுவில் ஸ்ரீமத். ச சபாபதிப்பிள்ளையவர்கள், வண்ணார்பண்ணை ஸ்ரீமத். வை. குமாரசுவாமியவர்கள், வட்டுக்கோட்டை ஸ்ரீமத் அ. சிதம்பரநாதபிள்ளையவர்கள், சுழிபுரம் ஸ்ரீமத். K. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தனித்தனி ரூபா பத்தும், சுதுமலை ஸ்ரீமத். கு. ஆறுமுகமவர்கள் ரூபா ஐந்தும் உபகரித்தமையின், அவர்கட்கு என் மனதுவந்தான்றி கூறுகின்றேன்.

மேற்கூறிய கொம்பினியாரிடம் சித்திர கவிக் கோட்ட அச்சகளைச் செய்வித்தும், இதன் தூல முத்திரிதங்களை (Proof Sheets) அவ்வவ் வகையங்களிற் பரிசோதித்தும் இங்ஙனமே பேருதவி புரிந்த எனது ஆப்தநண்பர் ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கட்கு யான் என்றும் நன்றிபாராட்டக் கடப்பாடுடையேன்.

இந்நூலை அன்பாய்ப் பார்வையிட்டுக் கழிபேருவகையோடு சிறப்புப்பாயிரந் தந்து சிறப்பித்த அரும்பெரும் புலவர்க்கெல்லாம் யான் என் மனப்பூர்வமான வந்தனம் அளிக்கின்றேன்.

என்னு லியற்றப்பட்ட நகுலேச ஸ்தோத்திரமுஞ் சம்பந்தம் நோக்கி இந்நூன் முடிவிற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

யாழ்ப்பாணம்,
மயிலிட்டி,
விரோத்கிருது (ஸ்ரீ)
ஆனிமீ ௨௪௨

}

இங்ஙனம்,

க. மயில்வாகனப்பிள்ளை.

கணபதி துணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

(செய்யுட்கள் கிடைத்த காலக்கிரமப்படி அச்சிடப்படுகின்றன.)

யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகம்

ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமிப்புலவரவர்கள்

இயற்றியது.

நீலமண்டிலஆசிரியப்பா.

திருமலி மயிலைச் செழுநகர் வாசன்
மருமலி குவளை மாலைசேர் மார்பன்
ஆங்கில பாஷையு மருந்தமிழ்ப் பாஷையும்
பாங்குற வுணர்ந்து பயில்வுறும் பாவலன்
நொத்தா ரிசென்று நுவலதிகாரி
வித்தா ரமாக்கவி விளம்பிடும் புலவன்
திண்மைசே ரவையிற் சிவமதம் பெரிதென
வண்மையி னூட்டும் வாக்கினில் வல்லோன்
காண்பெருஞ் சீர்த்திக் கணபதிப் பிள்ளை
மாண்புறு தவத்தில் வந்திடும் புதல்வன்
பெரும்பொரு ளாயும் பெற்றியி னின்று
வரும்புகழ் பெறுமயில் வாகனப் பிள்ளை
உத்தமர் பணியு முயர்நகு லாசல
வித்தகன் மீது விநோத விசித்திர
கவிப்பூந் கொத்தெனக் கழறிடு மொருநூல்
புவிப்புல வோர்களும் புத்தமு தாகக்
கொள்ளுமா நியற்றிக் கொழும்புமா நகர்சேர்
வள்ளல்பொன் னம்பல மாப்பெரு முதலியார்
மாதவப் புதல்வன் மன்னவர் சிகாமணி
ஓதுசெந் தமிழோ டியர்ந்த வாங்கிலம்
ஆதிய பாஷை யடைவுடன் கற்றோன்
பேதமி னீதிமான் பிரபு சிகாமணி
புண்ணிய புருடன் பொன்கிழார் வாசி
விண்ணிழி கற்பகம் வித்தியா விநோதன்
நுண்ணிய விவேகி நொதுமலர் பகைவர்
எண்ணுறு முறவின ரென்றிவர் திறத்தும்

கோட்டமில் சிந்தை கொண்டிடு முரவோன்
 சுட்டிய செல்வத் திருநிதிக் கோமான்
 உலகெ லாம்பரந் தோங்கா நின்ற
 அலகிலாக் கீர்த்தி யஹந்தவங் கிலேயர்
 இலங்கை யரசி லிணையிலா முதன்மை
 இலங்கதி கார மெய்தியே பற்பல
 பதிவுகட் கெல்லாம் பண்புற நடாத்தும்
 அதிபதி யாகிய வருண சலத்துரை
 தன்மன மகிழ்ச் சமர்ப்பணஞ் செய்து
 வின்மலி கீர்த்தி மேவின னென்பவே.

புன்னலைக்கட்டுவன், பண்டிதர்
 ப்ரஹ்மஜீ. சி. கணேசையரவர்கள்
 இயற்றியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமருவுங்கொழும்பம்பொன்னம்பலமாமுதலியெனுஞ்செம்மறன்பா
 கருமருவுமுயிர்களை யின் றளித்தழிக் குமயனரிமுக்கண்ணென்னு [ற்
 முருமருவுமுதல்வர்களை நிகரெனவந்தவதரித்தவயர்மகாராந்
 தருமருவுகொடையாளர் மூவருளும்பின்பிற் ததலைமையாளன்.

அருளே றுமகத்தோன் பொன்னம்பலவாணேசனமராலயத்தின்
 பொருளே றுதருமனிபுரந்திகர்த்தருளொருவன்பூமிபாலன் [ரே
 தெருளே றுகலைசன்பலவடமொழிதென்மொழிகளினிற் றெளியக்கற்
 னிருளே றுமதியொழிக்குமாங்கிலமுற்பாணைகளுமினி துணர்ந்தோன்.

மாதவனல்லங்கையினிற்சங்கொடுசக்கரமேந்துமரபினாலே
 மாதவனின்மருவியுளான் காவிரிகையுறுமியல்பின்மலயமேயு
 மாதவனினுறுதோன் றலிதைவனடிபரவிமிகுமகிழ்வின்னாண்
 மாதவநற்கதியடையவருளென் றுநிதம்பணியும்வழிபாடுள்ளோன்.

உலகுதனிலுயர்வுறுபொன்கிழாரெனுமாளிகைவசிக் குமுரிமைபுண்
 னலகில்புகழ்பெறுமெம்மேப்பட்டமுளான் சீர்பலவுமார்ந்தலங்கை [டோ
 யிலகுதனியிராசாங்கபதிவுகாரியமுதல்வ. நெழிலார் பூவற்
 றிலகமெனநிலவுமொருபிரபுகசிகாமணிவரையிற் றீபுமன் னான்.

நீதிமான்புலிபரவுங்கீர்த்திமாண்மலமொழிக் குநீள்சிவாநு
 பூதிமான்பகையடக்குந் திறலரிமான்புவன் மெல்லம்போற்றுமீசன்
 பாதிமாண் றருசெவ்வேற்பெருமானையுளங்கொண்டுபணியுங்கோமான்
 சாதிமாண் கவிஞர்நனிபுகழ்ருணைசலத்துரையாந்தகைகொள்சீமாண்.

அன்னவனங்கீகாரம்புரிந்திடமாநகுலையமரரவோடிந்து, துன்னியசெ
ஞ்சடையமலன்மீதுமிகுமன்பிடுகுதுகளுராமே, இன்னியல்கெரன்வி
நோதவிசித்திரகவிப்பூங்கொத்தென்றெழுழில்கொணுலை, மன்னிய
பொற்பொடுசெய்துசமர்ப்பித்தமற்றவன் மன்மகிழ்வும்பெற்றான்.

யாவனெனின்மயிலையெனும்பதியினிடையுற்பவித்தோனிதஞ்சேர்வாக்
பூவிலுயர்ந்திபடைத்தகணபதிவேளின் மதவப்புதல்வன்வாய்மை [கான்
மேவுதயைபொறைதகுதிமுதலாயகுணங்களெலாம்விளங்கநின்றேரன்
வாவியுறுங்குவளைமலர்மாலையெழில்புரிந்திலகும்வரைசெய்மாப்பான்.

இந்துபரிபாவனசங்கந்தனிலக்கிராசனனாயிருக்குமேலோன்
சந்திரனைமுடிமருவுகோபுரஞ்சேரெயில்குழுந்தகையமாவை
சந்தரன்மாளிகைகள்விளங்கினுமைமயிலேமுதற்சொல்பதிக்க
ணந்தமலின்னருளொடமர்கடவுளர்மேற்பாமாலையநந்தஞ்செய்தோன்.

தருமத்தின்முதிர்குணத்தோனுயிர்க்கினியசெயல்களெலாந்தகவிற்க்செ
கருமத்தன்புலனிதனின்முனிவர்மொழிமிருதிமுதற்கலைகளோதி [ய்யுங்
நிருமித்தவழியொழுமுசாரமுறையுடையோனிமலைபாத
மருமத்தமண்பெருமான்கழலிடுபெரவிநிதம்வணங்குகின்றேரன்.

கரவலர்கள்போற்றிடநொத்தார்சுத்தியோகஞ்செய்கனம்புண்டிள்ளோ
நாவலர்கள்குழுவியிடுஞ்சங்கமதிப்பிரசங்கநன் றுசெய்வோன் [ன்
மேவலர்கடலைவணங்குந்திறலுடையோனீதிநெறிவரும்புதோன் மல்
பூவலருங்கீர்த்தியினுனிரவலர்கணிரப்பொழியப்பொழிபொற்கையான்.

ஆரியர்கள்புகழ்ந்திடுமாறாங்கிலமுமினிதுணர்ந்தவறிவின்மிக்கோன்
சீரியசெந்தமிழ்மருவுமிலக்கணலக்கியமெல்லாஞ்செவ்வீதோர்ந்தோன்
நேரியமெய்நெறியாஞ்சித்தாந்தவழியொழுகிநிற்கும்பண்பான்
கூரியநன்மதியுடையபுலவன்மயில்வாகனப்பேர்க்குரிசின்மாதோ.

யாழ்ப்பாணம் வட்டுக்கோட்டை, வித்துவான்
ப்ரஹ்மஜீ. நா. சிவசுப்பிரமணியசிவாசாரியரவர்கள்
இயற்றியது.

:நேரிசைவேண்பா.

கிரிமலை நாயகற்குக் கேள்கிளர்வி நோதசித்திர
மாரொர்க்கவிமஞ்சரிநூ லாக்கினுன்—பாருல்கோர்
துங்கமயிலைக்கணபதிப்பிள்ளை சூனுதமிழ்ச்
சங்கமயில் வாகனவே டான்.

யாழ்ப்பாணம் மத்தியகல்லூரித் தமிழ்ப்பண்டிதர்
 ம. னா. னா. ஸ்ரீ. வி. இராமலிங்கபிள்ளையவர்கள்
 இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திங்களஞ் சடையோன் தேவர்கள் பெருமான்
 அங்கணன் புராரி யமர்ந்துவீற் றிருக்குந்
 திவ்விய தலமாஞ் சிறந்தகே தீச்சரம்
 எவ்வமில் கோண மென்னு மாமலை
 இரண்டும் விளங்கிய வீழ நாட்டிற்
 திரண்ட தந்திரி சேர்ந்து விளங்கும்
 யாழ்ப்பாட் டிசைகேட் டினிது கொடுத்த
 யாழ்ப்பா ணத்தி லெழினகு லேச
 வித்தகன் மீது விசித்திர கவிப்பூங்
 கொத்தெனு நாமங் கொடுத்தொரு பெருநூல்
 அரிதினி லியற்றி யரசியல் வாழ்க்கை
 விரிதரு கொழும்பு வியனகர் வாசன்
 நிதியினிற் குபேர னிகர்த்தபொன் னம்பல
 முதலியா ரீன்ற முழுத்தவப் புதல்வன்
 அங்கிள பாஷையு மருந்தமிழ்ப் பாஷையுஞ்
 சிங்கள பாஷையுந் திறம்படக் கற்றோன்
 அங்கிள பாஷையி லரசின ரீந்த
 பங்கமி லெம்மேப் பட்ட வர்த்தனன்
 இனம்பெறு மிலங்கை யிராசாங் கத்திற்
 கனம்பெறும் பதிவுக் காரிய கர்த்தன்
 பேருப காரி பிரபு சிகாமணி
 ஆரிய தரும மன்பொடு புரப்போன்
 சத்திய வாசகன் சகல சலாபதி
 வித்தியா விநோதன் வீர வாழ்க்கையன்
 இறைமையி னீதியில் யாவரு மெச்சி
 நிறைகோ லெனச்சொலு நீதி யாளன்
 பாவுறு பொன்னம் பலவா ணேசர்
 கோவி லாதீனங் குலவிய தலைவன்

அருணா சலத்துரை யகமிக மகிழ்ந்து .
 பொருணா டிப்பலு புகன்று கைக்கொளச்
 சமர்ப்பணஞ் செய்து தான்புகழ் படைத்தான்
 அமைப்புறு சோலை யணிமயி லீட்டிக்
 கணபதிப் பிள்ளை காதல்சேர் புதல்வன்
 இணுவையந் தாதி யியலுறு மாவைப்
 பதிக நல்லைப் பதிக முதலா

அதிக நூல்க ளாக்கிய கவிஞன்
 செந்தமி முங்கினந் திருந்தக் கற்றுச்
 சந்ததம் படிக்குந் தகுக்கலை விநோதன்
 மங்கல விந்து மதபரி பாலன
 சங்கமிங் கொருசில தாபனஞ் செய்தோன்
 அங்கவற் றக்கிர வாசனம் வகித்துச்
 சிங்கலி னல்லுப தேசஞ் செய்வோன்
 பயில்வுறு மொழுக்கம் பற்றும்
 மயில்வா கணப்பெயர் மன்னிய புலவனே.

சித்தாந்தசரபம்-அஷ்டாவதானம்

ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியார்
 அவர்கள் இயற்றியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

மன்னியபொற் கயிலைச்செந் தமிழ்க்கடலி
 னிற்றினைத்து மதியின் மிக்கோர்
 மகிழ்ந்துகொண்ட டர்டிமிக வியந்திடவே
 பன் னூல்கள் வழங்கு வித்த
 மகிபனற் சைவசித் தாந்தவரோ
 தயனென்ன வாழ்மே தாவி
 மயிலிட்டி நகர்வந்த மயில்வாக
 னப்பெயரை வகித்த மேலோன்,
 தன்னிகரிற் கீரிமலைச் சிவபெருமான்
 றிருத்தானைச் சதுரி னேத்தித்
 தக்கவலங் காரகற் பனைநயங்க
 ளாங்காங்குச் சமைந்தி லங்கத்

தனித்தபர்ம் கற்கண்டை நிகர்த்தசுவைச்
 சொன்மலிவு சார்ந்து மேவச்
 சரளமுறு வினோதவிசித் திரகவிப்பூங்
 கொத்ததனைத் தகவாச் சாற்றிப்,

பன்னரிய கொழும்புப்பொன் னம்பலவே
 டவத்தில்வரு பால னாகிப்
 படராங்கி லேயத்தி லெம்மேப்பட்
 டந்தன்னைப் பரித்துத் தக்கோர்
 பகரிலங்கை யிராஜாங்கப் பதிவுகா
 ரியத்தரெனும் பரிபா லிப்பிற்
 பண்புற்றுத் தயைசாந்த மீகைகுண
 முயர்நீதி பான்மையேற்றுக்,

கன்னனென வேயொளிரும் பிரபுசிகா
 மணியாகிக் கருணை மேனி
 கனிந்தசீ மாநருணா சலத்துரைவள்
 ளற்சீரைக் கருதிச் சூழ்ந்து
 கவினுறத்தன் னூலையவற் குரிமையென
 வேசெய்து களிப்பு வாய்ந்தான்
 கண்ணுதலோ னருளாலிப் பனுவல்விற
 பனர்மனத்தே கமழ்க மாதோ.

பருத்தித்துறையைச் சார்ந்த தும்பைநகர், வித்துவான்
 ப்ரஹ்மஸீ. ம. முத்துக்குமாரஸ்வாமிக்குருக்கள்
 அவர்கள் இயற்றியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

சீரேறு கீரிமலை மேவி வாழுஞ்
 சிவமேறு நகுலேசர் மீது தெய்வப்
 பேரேறு விசித்திரமாந் கவியின் கொத்தைப்
 பெட்பேறு செந்தமிழி லிசைத்து ளானற்
 பாரேறு மயிலிட்டிப் பேரூர் வாழும்
 பண்பேறு மயில்வாக னப்பேர் பெற்ற
 நேரேறு கவிவாணன் கவிஞர் யாரு
 நிலையேறுங் கவியருமை வியக்கற் பாற்றே.

வியக்கவருங் கவிஞனிவ னெத்தார் சென்னு
 மேலாமுத் தியோகமுடன் சைவ நூல்க
 டயக்கமுற வாய்ந்துணர்ந்து சபையொன் றுக்கித்
 தகும்க்கி ராசனத்து மேவி யாரு
 முயக்கடவ போதனைகள் செய்வோ னாரு
 மோதுகலை வினோதனருங் கவிக ளின்னு
 நயக்கவரு துதிருபப் ப்ரபந்த மாக
 நம்பனரு ளாற்பாடு மன்பு பெற்றான்.

வேறு.

பெற்றபுகழ்க்கவிஞனிவனகுலேசர்கவிக் கொத்தைப்பெருஞ்சீர்பெற்ற
 கொற்றவனற்கொழும்புகர்ச்சீமானுதாரகுணக்குன் றமன்னான்
 செற்றமிலாராஜாங்கவதி காரிபலபாஷைதெரிந்தசெவ்வ
 முற்றவருணைசலப்பேர்த்துரையவர்கள்சமூகத்திலொப்பித்தானே.
 ஒப்பித்தவிக்கவிதைநகுலேசரருளாலுமுயர்ந்தகீர்த்தி
 மெய்ப்பித்தசீரருணைசலத்துரைநலுதவிபுரியுதாரத்தாலுஞ்
 செப்பித்தகைப்புலவன்மயில்வாகனப்பிள்ளைசெய்தபுண்ய
 மர்ப்பித்தபயனாலுநீழீவாழுகவிங்கவனிமீதே.

யாழ்ப்பாணத்து அல்வாய்

ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. இ. ஆறுமுகநொத்தாரிசு அவர்கள்
 இயற்றியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மயிலைப் பதிவளர் நொத்தார் செனுமயில் வாகனவேள்
 எயிலைப் பொடித்தடித் தொண்டரைக் காத்தரு ளெந்தைபிரான்
 கயிலைக் கிறைவ னகுலேசர் மேற்செய் கவிக் கொத்திலே
 பயிலப் பயில வெழுதரு மானந்தம் பாவலர்க்கே.

பருத்தித்துறை சார்ந்த புலோலி

ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. வ. குமாரசுவாமிப்புலவரவர்கள்
 இயற்றியது.

நீலமண்டிலஆசிரியப்பா.

நீருறு மிலங்கை நீள்வட கடலிற்
 பேருறு தென்கரை பிறங்கிய நகுல

மலையூழ் றருவி வாண்கடற் கலந்துவ
 ரலேதீர்த் தாடினே ரரும்பவந் தீர்க்கும்
 புண்ணிய தீர்த்தம் பொருந்திய தீரத்
 தெண்ணிய சுரர்நர ரெய்தியே வழிபடத்
 தாய்நரு லாம்பிகை சமேதரா யருட்கட
 லாய்நரு லேச ரனுதின மமர்ந்து
 தேடிவந் தேபணி செய்யடி யவர்க்கும்
 பாடிவந் தேதுதி பகர்பத் தருக்குந்
 தாங்கரும் பிணிமிடி தமையெலாந் தீர்த்தருள்
 பாங்கறிந் தவர்தமேற் பகர்தமிழ்ப் பாஷையாற்
 சக்கர பேதந் தருவினா வுத்தர
 மக்கர சுதக மணியெஃக பந்தஞ்
 சதுரங்க பந்தஞ் சர்வதோ பத்திர
 மதிரத பந்த மணிமலை மாற்றுப்
 பொருமுர சபந்தம் பூகஞ் சபந்த
 மிருநா கபந்த மெண்ணு கபந்தந்
 துவிதிரி பங்கிமுன் சோர்வறு சித்திரக்
 கவிதைகள் விசித்திர கவிப்பூங் கொத்தென
 வியப்புறு மொருதூல் விளம்பினன் வளங்க
 ணயப்புறு மயிலை நற்பதி வாசன்
 மேலாங் குலத்துள் விளங்கிய மதிப்புடை
 நாலாங் குலத்தி னற்பெருங் குடியினன்
 பேருறு கணபதிப் பிள்ளைசெய் புண்ணியச்
 சீருறு புதல்வனாச் செனித்துழற் பிறப்பிற்
 றவசம் பந்தத் தாற்றமிழ்க் கல்வி
 திவசம் பற்பல தெரிந்தபாண் டித்தியன்
 மாதன முற்றசீர் மன்னர்பாற் பெற்ற
 சாதன மெழுதுநொத் தாரிசுத் தியோகமும்
 விரித்துரை யாத மேன்மைகள் பலவுந்
 தரித்துடை யவன்சிவன் ருளிணை துதிக்குங்
 கனமுறு மயில்வா கனக்கவி ராசன்
 றினமுறு மதிநிதி சிறந்துவா ழியவே.

யாழ்ப்பாணத்து நீர்வேலி

ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. சிவசங், சிவப்பிரகாசபண்டிதரவர்கள்
இயற்றியது.

நேரிசைவேண்பா.

செய்யமயி விட்டிரொத்தார் சீர்கொண்மயில் வாகனப்பேர்
ஐயனகு லேசர் தமக் காற்றினனே—மெய்கொள்கவ்
உத்தியின்வி சித்திரங்கொ ஞுத்தமமா மெய்த்துதிகள்
பத்தியினு வித்தரையிற் பார்.

யாழ்ப்பாணம் ஹிந்துக்கல்லூரித் (தலைமைத்) தமிழ்ப்பண்டிதர்
ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. ஆ. மு. சோமாஸ்கந்தப்பிள்ளை
அவர்கள் இயற்றியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

பொன்மலி மேருக் குன்றிற் பொலங்குவ டொன்று வீழ்ந்து
வின்மலி விபுதர் மேளு டொத்தலின் விலங்கி வீங்கிச்
சென்மலி விலங்கல் சாலச் செம்மைசெய் தேய மான
மன்மலி மீழ நாடு மறிகட னடுவ னாக.

அப்பெரு நாட்டி னன்கு திசையினு மரணர் மன்னுஞ்
செப்பருந் தகைய தான தெய்விக தலங்க டம்முண்
மைப்படி கண்ணுள் பாகன் மகிழ்ந்துவீற் றிருக்கப் பெற்ற
வொப்பகன் றிட்ட தான முதிசியி னகுல வோங்கள்.

சான்றவர் தம்மின் மிக்க தாபத னகுல னென்னு
மான்றமை கேள்வி மேன வருந்தவ முனிவ றின்னும்
வான்றவ மியற்று மோங்கல் வையகம் வழுத்து மாற்று
லேன்றது நகுலை யென்ன வேதுவங் கதனென் மன்னே.

செம்பியர் பெருமான் பெற்ற தெரிவைமா ருதப்பேர் வல்லி
யம்புவி யெங்கு மான வாலய மனைத்து மண்மி
யும்பர்நா யகரைப் போற்றி யூழ்வினை முன்னை யுய்ப்ப
வீம்பரார் புகழு மீழ நாட்டினை யெய்தி னாளால்.

ஈழமா நாட்டின் மேய விருந்தலம் பலவு நண்ணித்
தாழூரீன் சடையான் பாதந் தலைக்கொண்டு தாழ்ந்து போற்றி
யாழிசைப் பாணர்க் கீந்த விரும்புவி யாழ்ப்பாணத்தி
னாழிவா யருவி பாயு மகன்கிரி நகுலை சார்ந்தே.

தம்பலை நகுலை வாழுந் தற்பர னருளைப் போற்றிக்
கம்பலை யுடனே கண்ணீர் கான்றெழ வணங்கிப் பல்கா
லெம்பெரு மானே யென்ற னிவுளிமா முகமு நீக்கென்
றம்புதி யதன்கட் செல்லு மருவியிற் படிந்து மூழ்கி.

குடைந்திடு குன்மத் தோடு குதிரைமா முகமு நீங்கி
யடைந்துதன் றுதை தேய மறுமுகப் பெருமான் றன்னை
வடந்திகழ் முலையா ரோடு மாவிட்ட புரம தன்கண்
மடந்தைமா ருதப்பேர் மின்னு மாபிர திட்டை செய்தாள்.

ஆங்ஙன மவடான் போற்று மருமறை யறியா வண்ண
லீங்ஙனம் வருநர்க் கீயு மின்பினுக் களவை யின்றே
யூங்ஙன மருளைப் பெற்ற வும்பரு முலப்பி லாரா
லேங்ஙன மியம்பு வாய்மா மிறைவளர் நகுலை வீறே.

அத்தகு நகுலை தன்னி லமர்ந்திடு மரணர் மீது
மெய்த்தகு கல்வி சான்ற மேலவ ரெவரும் போற்றப்
பத்தியி னினிய வாய பஹுதி பலவி நோத
சித்திர கவிப்பூங் கொத்துச் செய்தவன் யாவ னென்றால்.

கயிலைவாழ் கடவுட் போற்றுங் கணபதிப் பிள்ளை யென்னும்
மயிலைவாழ் குவளை மார்பன் மகன்மயில் வாக னன்றன்
பயில்வறு நோன்பு மிக்கோன் பரம்பரற் பணியுஞ் சீவன்
சயிலநே ரென்னத் தக்கோர் சாற்றிடுந் தகைமை சான்றோன்.

செந்தமி ழியனூ றன்னைத் தேக்கிடத் தெளிவி னோடு
மந்தமி ழாசான் சுன்னை யமர்ந்திடுங் குமார சாமி
தந்திடத் தெளிந்த செம்ம றமியனே னிடத்துந் தேர்ந்தாந்
கிந்துக்கல் லூரி தன்னி லினியவாந் கிலமுங் கற்றோன்.

மாவையே நகுலை தானே மயிலையே யிணுவை மேய
தேவையே சிந்தித் தேத்துந் திறனுடைச் செம்மை வாய்ந்த
பாவையே பலவாய்ப் பாடிப் பற்பகற் றொகுதி செய்த
கோவையே கோவை யாகக் குவித்திடுங் கொள்கை மிக்கோன்.

இத்திரு வீணை காண விசைப்பெயர் கொண்ட நாட்டிற்
சித்திர மொடிவீத் தாரஞ் சீராசு மதுரஞ் செய்யு
முத்தர விவை னுலே * னுறுதிக ளுலகின் மேவப்
பத்திரம் பதியச் செய்வான் பதியமர் தலைவன் பாங்கர்.

பசித்திரா வந்தோர் யார்க்கும் பாத்துணும் பண்பி னுலேன்
நசித்திரா பவத்தை நீக்கு நகுலேசன் மேன வின்ற
விசித்திர கலிப்பூங் கொத்தை வேண்டிட விரும்பி யேற்ற
நிசித்திரன் மயங்குஞ் சோதி நீதிமன் னவன்யா ரென்னின்.

வேறு.

கன்னனறுஞ் சாறனைய கலித்தீந் தேனைக்
கற்றவர்க ளிதயத்துங் கருத்தின் மீதுஞ்
சொன்னயமும் பொருணயமுந் தோன்ற வாக்குந்
தோமில்பல கலையுணர்ந்த தோன்ற ரெல்சீர்
மன்னவர்கள் மதிக்கவரு மதியின் மிக்கோன்
மாநிலத்தி லாங்கிலமு மகிழ்ந்து கற்றே
னெந்நலமு முடையனிவ னென்றே சாற்று
மெழிலுடையோ னெஞ்சாத குணநே ருள்ளோன்.

பொன்னுலகாள் புரவலனே யனைய பூபன்
பொன்கிழார் வாசிமிசு புனித வாக்கான்
செந்நெலொடு கன்னல்புடை சூழ்கொ மும்பிற்
தேவர்பிரான் சிவாலயமே சிறப்பக் கண்ட
மன்னவன்பொன் னம்பலமா முதலி யார்தம்
மாதவத்தால் வந்துதித்த மணியா யுள்ளோன்
றென்னிலங்கை நகராளும் பதிவாங் கந்தோர்த்
திருத்தலைவ னென்றுரைக்குஞ் சீர்த்தி வாய்ந்தோன்.

சீர்மைநகர் செறிவீத்யா விநோத னென்னுந்
திருந்தியசீர்ப் பட்டமது சிறக்கப் பெற்றோன்
நேர்மையமை நியாயதூரந் தரனென் றோது
நீதியுள் துரைமன்ன னுவலுங் காலே
கார்க்கர்வண் கையனெனுங் கற்றோர் யார்க்குங்
கனகமழை பொழிந்திழியுங் கருணை மேகம்
பார்புகழும் பொறுமையுளான் பத்தி யுள்ளான்
பன்னிருகைப் பிரான்மேய பதிக டம்பால்.

மூவரிவ ருளரென்ன முறையி னானே
 மூதுணர்ந்தோர் சோதரர்க ளிருவர் முன்னோர்
 தேவரிவர் நிகரென்னத் தவங்கள் செய்யுந்
 திறலுடையோர் சீருடையோர் சிவன்பா லன்ப
 ரேவரிவர்க் கொப்பாவா ரிப்பார் தன்னி
 லெப்பாரி லுள்ளாரு மப்பா லாவர்
 பாவரிவர்க் கண்டிடினும் பழியை வீக்கும்
 பண்ணியமெய்ப் புண்ணியத்தின் பயனா யுள்ளோர்.

அன்னவரை முன்னவராக் கொண்ட வைய
 னருந்தவரி லகத்தியனை யனைய சீல
 னின்னினை விவனெப்பா னில்லை யென்றே
 யாவருமேத் திகென்ற வியல்பான் மிக்கோன்
 சொன்னவையில் சோதனையிற் சோர்வே யில்லான்
 றொடுகடல்கு ழிலங்கைநகர் சூழ்ந்து பார்க்கும்
 பன்னவுள வோவிவன்றன் பெற்ற பேறு
 பார்மீதிற் புத்திரர்தம் பேற்றி னானே.

எந்நிலமுஞ் சர்வகலா சாலைச் சங்க
 மெய்ந்திருக்க வெவ்வெவரு மேக்கற் ருய்வ
 ரந்நிலத்தி லுறைவார்க்கே யஃது சாலு
 மதுவன்றி யயனிலத்தோர்க் கண்மைத் தன்றன்
 மன்னிலவு மண்டலங்கள் பலவின் மேய
 மந்திரர்கண் மற்றதனை மரூர்க ளென்றே.
 யிந்நிலத்துஞ் சர்வகலா சாலைச் சங்க
 மியல்பினாற் ருபிக்கு மிதயமுள்ளோன்.

பொருணா முளவாகப் போற்று வாரிற்
 பொற்பொதுவி னின்றும் புனிதன் ருளே
 மருளாரு மறிவகற்றி மலகன் மங்கண்
 மாய்ந்தொழிய மற்றவற்றை மறித்து வீட்டி
 யொருநாளு மோவாத வின்ப மீயு
 மொப்பகன்ற பொருளென்றே யுளத்தின் மீதி
 னருண்டு மறிவனரு ணை லப்பே
 ராராத வன்புடைய வரசன் ருனே.

கொழும்பு அரசினர் ஆசிரியகல்லூரித் தமிழ்ப்பண்டிதர்
தென்கோவை ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. ச. கந்தையபிள்ளை
அவர்கள் இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

- திருவளர் மருமத் திருவளர்ந் தோங்கிய
தாஅமரைக் கண்ணனுந் தாஅமரைக் கண்ணனும்
உடலக் கண்ணனு மும்பரும் பிறரும்
தம்பத மொரிஇ நொந்துநின் றமுங்கிய
5. ஒன்பதிற் றுக்கிய வொருபன் னீருகம்
தெறுவலி தாங்கி யுறுபல் லண்டமும்
ஒருவனா யாண்ட பெருவலிச் சூரோடு
போருடன் றிடுவான் புலவர் குழாத்தொடு
மகேந்திரத் திறுத்த வடியிலை நெடுவேல்
10. வலன்றிரி யியவுள் மகிழ்ந்தமன் னுயிர்கள்
வழிபடன் முறைமையை விழுமிதி னுணரியர்
வரசுமா மலர்கொடு பூசனை புரிந்து
திருவுளம் பற்றிய சிறப்பினின் வழாஅ
மூர்த்தியுந் தலமும் முழங்கிடு சாகர
15. சங்கம மாகச் சார்ந்து பேரன்பின்
விதியுளி மூழ்குநர் கதிபெறுந் தீர்த்தமும்
மன்னிய சிறப்பிற் றன்னிக ரிலாத
நகுல கிரியமர் நகுலாம் பிகையெனும்
நங்கைபங் குறையு மங்கண னடிகீழ்,
20. வடமொழி யோடு வயங்குதென் மொழிகளில்
வழங்கு மலங்கார வகைபல வவற்றுட்
கற்றற் கரியவா யுற்றிடு மாலை
மாற்றே யெழுத்து வருத்தநந் நாக
பந்தஞ் சருப்பதோ பத்திர முதலாம்
25. சொல்லணி பல்ல புல்லுபு பொலிதரப்
பொருளணி மலிந்த புலஞ்சால் சிறப்பின்
விழுமிய சொற்பொரு டழுவுசெந் தமிழால்
காப்பு முதலாக யாப்புறு கவிசள்
ஈரைம் பஃதுட னிருபா னெட்டென்
30. அளவினொ டமைந்த வளவிய விசித்திர

- கவிப்பூங் கொத்தெனக் கருதுபெயர் கொளீஇ
 விளங்குதான் மாலையை யுளங்கொளப் புனைந்து;
 விண்ணம் பொலிந்த தண்ணென் கதிர்கால்
 மதிய மேக்கற்று மயங்குமா ளீகைகளும்
 35. வரம்பிலாப் பாடை மாந்தர்கள் குழீஇ
 இருந்தி மலிந்து பெருவளஞ் சுரத்தலின்
 அளகை புறங்காட்டு மாவண வீதியும்
 பொருந்திய சிறப்பிற் றிருந்திய செங்கோன்
 மன்னவர் கோவிலாய் மன்னிய விலங்கையின்
 40. தலைநக ராகிக் குலவிய கொழும்பெனுந்
 திருநக ருறையும் பிரபு சிகாமணி,
 பொன்னம் பலப்பெயர் மன்னிய பெருந்தகை
 செய்தவப் பயனாத் திகழ்த்திடு செம்மல்,
 ஆங்கில மென்னுந் தேங்குபே ருத்தியை
 45. ஒருங்கு குடித்த பெரும்புய லனையான்,
 ஆரிய மொழியுட னரியசெந் தமிழும்
 ஆய்ந்துணர் கேள்வி வாய்த்திடு மறிஞன்,
 மண்ணவர் மதிக்கும் மாண்புடைக் கோமான்,
 அறிவினி லுயர்ந்தாங் கரசருத் தியோக
 50. நிலையினு முயர்ந்து தலைமைமிக் குடைய
 சாசனாத் தியட்சனஞ்ச சார்ந்திடு பெரியோன்
 வள்ளன்மை மலிந்த வொண்ணிதி படைத்தலின்
 முன்னு ளீலங்கையின் மன்னாய் நிலவிய
 பொன்கிழா ரென்னப் பொலிந்து “பொன்கிழார்
 55. மாளிகை வதியும் மன்னர் சிகாமணி,
 பூதி கண்டிகை புனைந்துபே ரன்பொடி
 சிவனடி பரவுஞ் செவ்விய நீர்மையிற்
 சைவநெறி பழுத்த திவ்விய நிலையினன்”
 கருணையொடு பொலிந்த பரமா னந்த
 60. நான்மறைக் கெட்டா ஞானமே வடிவாய்க்
 கதிர்கா மத்துறை கந்தவே ளடிமலர்
 கனவினு மறவா மனமுறு தியான
 மோனநன் னிலைவழா ஞான நெறியினன்,
 சட்ட நிரூபண சபையுறு முதுவருட்
 65. டலைவனாய் நீதி நிலைதிறம் பாதோன்,
 தன்றிருப் பெயர்தான் தகுமியற் பெயரொடு

- காரண மாகவுங் கருதுமா நின்ற
மலர்க்கணை யில்லா மதனெனும் வடிவான்,
அருணா சலப்பெய ராண்டகை தனது
70. தமிழ்க்கலை யிறைமைக்குச் சான்ற திறையாகத்
தாழ்வறு நீர்மையிற் சமர்ப்பணஞ் செய்தே;
புலவர்பே ரணியெனத் தலைமிசைக் கொண்மார்
ஆய்ந்து மணங்கொளீஇ யருஞ்சுவை பெறீஇயர்
எழுதா வெழுத்தின் வழுவின் றமைத்து
75. வெளிப்படுத் துதவி மிகுபுகழ் கொண்டனன்;
செந்தமிழ் ழுணங்கு திருநடம் புரியும்
திருவநீ ளரங்கென மருவியாழ்ப் பாண
நன்னக ரதனிற் பொன்னக ரிஃதென
மன்னுபல் வளஞ்சான் மயிலையம் பதியான்;
80. நள்ளார் போற்று நலமுறு கணபதிப்
பிள்ளைமுன் னுளுற்றிய பெருந்தவத் துதித்தோன்;
மங்குல் கண்படுக்கும் பொங்குபூந் தருக்களின்
விண்மணி வெயில்புகாத் தண்மணி நிழற்கீழ்ச்
செந்தார்ப் பொலிந்த சிறுபசும் கிளிகள்
85. மேவிய காதலிற் பூவைகட் கென்றும்
செந்தமிழ் மொழிகளைச் செவ்விதிற் பயிற்றல்
தம்பயன் கருதாத் தன்மையின் மரீஇ
மாணவர் தமக்குப் பேணியே நாளும்
கலையமு தளிக்கு நிலைமையின் வழாஅ
90. ஆன் றமை புலத்திற் சான்றோர் செயலென
இலும்புது பயக்கு நறும்பொழி லுடுத்த
சுன்னைமா நகரின் மன்னுபே ரறிஞன்,
எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருளும்
செல்வர் தமக்கே செல்வமென் றுரைத்த
95. பொய்யில் புலவன் பொருளுரைக் கிலக்கிய
மாகப் புகலுஞ் சோகமில் பெரியோன்,
வடமொழி தென்மொழிக் கடனிலை கண்ட
இத்தலம் புகழும் வித்துவச் சிரோமணி,
அளியனென் மனமா மணிநீர்ப் பொய்கையில்
100. மலர்ந்திடுஞ் செந்தா மரைமல ரடியான்,
துங்கமார் குமார சுவாமிப் புலவனைக்
குரவனாக் கொண்ட கொள்கையி னுயர்ந்த

- செந்தமிழ்க் கலைபல செவ்விதிற் கற்றேன்;
ஆங்கில பாடையு மாய்ந்தநுண் மதியினன்;
105. இணுவையம் பதியி னணியசெவ் வேற்கரப்
பண்ணவ னடிக்கீழ்ப் பதிற்றுப் பத்தெனும்
அந்தாதி மாலையு மழகுறு மயிலை
மும்மணி மாலையு முன்னுறு மிரட்டை
மணிமலை யூஞ்சல் வயங்கு திருநீல
110. கண்டர் விலாசமுந் கொண்டபல் வகையிற்
பதிகமும் பாடிய மதிமிகு புலவன்;
நியாயநூற் பரப்பா நெடுங்கடன் முழுகி
மன்னவ ரளித்த மாண்புமிக் குடைய
சாசன மெழுதுந் தலைமைகைக் கொண்டோன்;
115. பின்னாமதி முடித்த வெள்ளியந் கிரியமர்
முக்குணந் கடந்த முன்னவ னடிமலர்ப்
பரிவின் பண்பே யுருவுகொள் பான்மையன்;
பயிலுநண் புடைய பண்பின்
மயில்வா கனப்பெயர் மன்னுபா வலனே.

சுததாத்துவித சைவசித்தாந்தப் பிரசாரகரும், உதயபானு
பத்திராதிபருமாகிய நல்லூர்
ஸ்ரீமத். சு. சரவணமுத்துப்பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியது.

ஆசிரியப்பா.

- உலகெலா மதிக்கு மலகிலாச் செல்வத்
தோங்குதண் டலைகுழந் தேங்குமஞ் சடரு
மண்டல மளத்தலிற் கொண்டல்கண் படைகொண்
டெழுந்திருண் டிடியாப் பொழிந்திடு மழைப்புன
5. விழிந்துகுன் நருகாக் கழிந்துநின் ரெழுமிக்
கூனல் வானரம் வானுறப் பாய்தலிற்
றேங்கிரு மதியெனத் தூங்கிரு லுடையாப்
பெருகுறு தேறலோ டருகுறு மறுபத
முழக்கவிண் டலரு மொழுக்கரு மலர்த்தே
10. னுறக்கலந் தெறிமணி சிறைக்கலந் தெறிதர
வலைபொரு நதிகளி னிலைதிரி முறைபாய்ந்

தெவ்வித வளங்களுஞ் செவ்விதின் விளங்கிப்
பொலிந்திடு மிலங்கைத் தலந்தனக் கொருதலை
யென்னச் சிறந்தே மன்னித் துறக்க

15. நகரினை நவமணி நிகரினி ளொளிகளி
ணைச் சிரிக்கு மாணச் செறிந்த
தூவண மாகிய வாவண வீதியு
நிரையினிற் பொலிந்து வரையினைப் பொருமுயர்
மாட கூடமு நீட வாடுறு
20. கொடிநிரை யுரிய முடிபெறு மரச
மரளிகை களுமுறை யாளுகை புரியு
மடைவீ டாகிய படைவீ டுகளும்
வாயுத் தீபிகை தேயுத் தீபிகை
யிரவினைப் பகலென வரவினைப் புரிய
25. விசைசெறி யந்திர விசைதிரி ரதநிரை
புடைபெய ரிடமற விடைதிரி வீதியுஞ்
சேமபூ தம்பொரு தூமபோ தம்பொலி
கூடலொலி முழக்கோ டடலிடு முரசதி
ரிடிமுழ வெதிரொலி கடிமண மறையொலி
30. திசைசெவி டடைதர விசைதரு நகரா
யிலங்கி விளங்கு நலங்கெழு கொழும்புக்
காருயி ராகிய சீருய ரிறையா
மன்னம் பலமருள் பொன்னம் பலவா
ணைசுர ளைய மீசுரற் காக்கிப்
35. பண்ணிய பயிரினற் புண்ணியந் தெரியுமென்
நிருந்திரு வுளத்துப் பெருந்தவ ருரைத்த
வரிய மூதுரைக் குரிய விலக்கிய
மிவனலா திலையென வவளியோ ரேத்திய
பொன்னம் பலவா சன்னும் பலதவப்
40. பேற்ற லுதித்த மாற்ற லுயர்ந்தோன்,
முன்னே யாங்கில பன்னூ லாய்ந்து
பின்னே பலவா மன்னேர் படைக
டெரியக் கற்றே யுரிய விலங்கைச்
சட்ட நிஔபண முட்டறு சங்கத்
45. துதிதரு பிரதி நிதியென வாய்ந்து

- சங்கத் தெழும்பிர சங்கசிங் கேறெனப்
 பரம்பிய விசைபுடை நிரம்பிப் பெற்றெழு
 மரசிய நகரா யுரைசெயிங் கிலாண்டு
 சென்றுவிக்ற் றேறியா மன்றம ரரசி
50. மதித்துப சரிக்கத் துதித்தவ ணமர்ந்தாங்
 கிலந்றை பாடையி னலமுற வியற்றிய
 வலங்கா ரம்பல துலங்கரிச் சந்திர
 நாடக மரசினர் கோடக முறைகொள
 வரசரங் கேற்றியவ் வரசியேற் றளித்த
55. சேறெனும் பட்ட நேருறப் பெற்றுப்
 பின்னரன் னவளா னன்னரோர்ந் தளித்த
 முத்திரை தரித்தே யித்தரை யேத்த
 விருநிதி யவனிகர் பெருநிதி யுறவாழ்ந்
 திசைதிசை நிறுவிய வசையறு பெருமையி
60. னேமிதாழ் குமார சாமியாங் குரிசிலத்
 தனக்கொரு மாதல னெனக்கொளும் புகழோன்,
 வடமொழி தென்மொழி திடமொடு பயின்று
 தெளிவுறு மாங்கில மெளிதறக் கற்றுப்
 பரிந்திடு நியாய தூரந்தர ளுகி
65. வழக்குகள் வாதித் திழுக்கற முடிக்கு
 முரம்பெறு மாற்றல் வரம்பறப் பெற்றுப்
 பலதிறத் தவர்க்கு மிலகுறத் துணையே
 புரிதயா நிதியாய் விரிதரு வெருவா
 மழைபோற் பொழியு மொழியாக் கொடையு
70. மருந்தமிழ்ப் புலவர்க் கிருந்தவப் புரவு
 மழுக்கா றில்லா விழுக்கறு மொழியுங்
 கொண்டுபே ரறிஞர் மண்டுசீ ரவையி
 னேறுமா றில்லா வீறுசிங் கேரூந்
 திட்டஞ் செய்திடு சட்ட நிரூபண
75. சங்கந் தனக்கொரு துங்கப் பிரதி
 நிதியென வாய்ந்து துதிகொளு மதிபன்
 சங்கநூல் சமயத் துங்கநூல் பலவு
 மெனையுசாத் துணையா முனையுறக் கொண்டும்
 பற்பல வறிஞரை முற்புகக் கொண்டும்
80. பன்னூ லாய்ந்த செந்நாப் புலவன்

- றிடமொழி யாகிய வடமொழி யாகம
 மலைவற வாய்ந்த மலைபெறு மறிஞன்
 மறைந்திடு செல்வ நிறைந்திடப் பெற்றும்
 நிநீஇய தலையொடு கநீஇய திரியும்
85. பிணநேர் மாந்தர் குணநே ராது
 கலந்தெவ ரோடு மலந்திடா மகிப
 னெத்தொழில் புரியினு மத்தழ லேந்திய
 வுத்தம னிருகழல் வைத்துள மதியின
 னெமெனுங் குமார சாமிமன் னனையும்
90. இளமையி லாங்கில முளமுறக் கற்றெழின்
 மன்னரி னீதிநூல் பின்னரிற் பயின்றிங்
 கேற்றமா மந்வக் கேற்றெனச் சிறந்து
 துட்ட முறாதமை சட்ட நிரபுண
 சங்கத் துக்கொரு சிங்கப் பிரதி
95. நிதியென விருந்து விதியொடு மெவரையு
 மடக்குதன் னுரையே விடுக்குதிண் டிறலோ
 னிலைமையி னுயர்ந்த தலைமை நியாய
 வாதியுத் தியோகப் பூதியி னுயர்ந்தோ
 னவைகளி லெழுந்து சுவைதரு மிசையாஞ்
100. சாலத் தெவரையு நாலத் தனதுளப்
 பாங்கே யிழுக்கு மோங்குநா வலியான்
 மறையா கமங்களை முறையா வுணர்ந்த
 மூதறி வோரொடு கோதுறு பூதலம்
 விட்டறத் துறந்த பட்டணத் தடிகளு
105. மடியனே னுடைய கடியநெஞ் சகமா
 மடுக்கலி னீங்கா திடுக்கண் களைய
 நின்றில வுறுகழ னன்றுல கருளிய
 சமய குரவரு மமையுநா லருளிய
 சந்தான குரவரு முந்துநேர் வழியாய்
110. நச்சவே தாந்தத் துச்சியிற் பழுத்த
 கனியது பிழிந்த வினியநற் சார
 மென்னச் செந்தியின் முன்னைக் குரவ
 குமர னருள்பெறு குமர குருபர
 முனிவனும் புகழ்ந்த வினியநல் வழியாய்
115. முத்தி பயத்தற் குத்தம வழியா

- யுள்ளமெய்துஞ் ஞானக் கள்ளமில் வழியாஞ்
சுத்தாத் துவித சித்தாந்த னாவத்
தேறுமேற் படியாக் கூறுசெய் துள்ள
பேணுசோ பானமா ரேணினேநர் தமைந்த
- I20. வேதாந்த நூலிப் போதாய்ந் துணர்ந்து
மேலைத் தேயத் தாலத் துயர்ந்த
வாங்கில பண்டிதர் தேங்குறு சபைதொறு
மோங்குறு சமயத் தீங்குறு வழினயப்
பொங்குறச் செய்யுப்பிர சங்கசிங் கேறு
- I25. கோயின் மடாலய மேயுமிக் கால
மிகையென விடுத்துத் தகைபெறு கலையே
யியல்வுற நாளு முயல்வுறு மறிஞன்
சமயதூ லறிவி னமையுமே லறிஞர்
மலியியாழ்ப் பாணமே தலையென வுணர்ந்து
- I30. நிலையுறு கழக மலைவற நிறுவிப்
பரிபா லனஞ்செயப் புரிவரு நிபுணன்
புன்னகை பொருந்து நன்னகை வதனன்
றிக்கெட் டுஞ்செல மிக்கெட் டிசையன்
ரேன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வெனமுன்
- I35. வள்ளுவன் றெளிந்து விள்ளுந லுரையினுக்
கிலக்கிய மிவனலா திலக்கில வேறென
விரும்புவி போற்று பெரும்பெயர் பூண்ட
விருபெருஞ் செல்வத் தொருபெரும் பிரபு
வாகிய வ்சைதிசை போகிய ராம
- I40. நாத கலைஞளும் போதமே லோணையுந்
தனக்குமுன் னவரா மெனக்கொளும் பெரியோன்,
வளமையி லாங்கில மிளமையிற் கற்றே
யாங்கில பூமியா வோங்குகேம் பிறிற்சாம்
புரியினை யடைந்தே யரியபன் னூலாய்ந்
- I45. தெக்கருங் கலையு மிக்கரி நபத்தேர்ந்
தெய்ம்மே பட்டஞ் செம்மே பெற்று
முட்டறப் பரிஸ்தர்ப் பட்டமும் பெற்றபி
னாட்டிய டிஸ்திரிக் கோட்டினி னீதி
பதியென வமர்ந்து விதிபெறு நியாயங்

150. குசைநுதி யெனவோர்ந் திசைபெறு மதியோன்
பொன்கிளர்ந் தொழியாப் பொன்கிழார் மாளிகை
பொன்னுறு முடிவாளி மின்னுற வுறைவோ
னிலங்கையி லுள்ள நிலங்கையா வினுக்கு
மீசனா மெனத்தகு சாசனத் தியட்ச
155. னாங்கில நிலயத் தோங்கலை யடைந்து
நீங்கிடா நண்பு தாங்கிடு மகிபன்
சட்ட நிரூபண முட்டறு சங்கப்
புலவரு னொருவனா நிலவுறு மறிஞன்
கால மெத்தனை சாலக் கழியினு
160. மேலத் தான்புகல் சீலத் தனிமொழி
வழுவறக் காக்கும் பழுதறு நெறியோ
னிழுக்கே தனக்கு வழுக்குற வரினு
மொழுக்கந் தவறா விழுப்பமிக் குடையோன்
நீறுகண் டிகைமீ தேறிடு பத்தி
165. பூண்டருட் பாக்களே யீண்டரு மருந்தெனத்
தமிழ்மறை யேதனக் கமிழ்தெனக் கொண்டோன்
விந்துமோ கினிமான் றந்துறு மூவகைத்
தத்துவங் கடந்த சத்துவ முத்தி
தன்னா லன்றி மன்னா நிலையுறு
170. சைவசித் தாந்த மெய்வழி தேர்ந்திங்
கவ்வழிச் சிவனை யுய்வழி தொழுவோன்
பழுதறச் சாசன மெழுதுவோ ரெவரையு
முயர்தமி முறிவிற் பயிறரப் புரிவோன்
செந்தமி முறிஞரை துந்துப சரிப்போ
175. னீறக லாதிங் கேறுசங் கத்தோன்
வீறக லாதங் கேறுசங் கத்தோ
னிருந்துமே லோங்கிய திருந்துமா சனத்தோன்
பிரிந்துறா நிழலெனப் பொருந்துமா சனத்தோன்
பத்தி பழுத்தொழு குத்தம நூல்களாந்
180. திருவா சகமுதற் குருவா சகங்களை
யாங்கில மொழியிற் பாங்குறப் பெயர்த்தலி
விணையிலா துயர்ந்திங் கணைதரு புலவோன்
பொன்னுறப் பொலிந்து மின்னுறு மெழிலா
லியற்பெயர் காரண வியற்பெய ராகி

185. யருண சலனெனு மருண சலநா
பதியுயர் கலையு மதிலுயர் பங்கியு
முரிமையிற் கொண்டே யரு வியி னமர்தலி
னமர்ப்பொரு மவற்கே சமர்ப்பணஞ் செய்து
நாமோர் தரவரு தேமா புனிமா
190. கருவிளங் கூவிளந் தருவள மிகவுறு
நீர்ச்சுவை கனிச்சுவை காய்ச்சுவை செறிந்து
மலிந்துசெந் தமிழே பொலிந்தசித் தாந்த
சைவ பூமியென் றெவ்வகை யோரும்
புகழியாழ்ப் பாணத் திகழிலுத் தரபாற்
195. றிரியா நகுல கிரிபா லமர்ந்து
புரிந்தருந் தவமுறை பொருந்தற முழுசி
நகுல முனியக நகுலநேர் முகமு
நல்லமா ருதப்பிர வல்லியாஞ் சோழ
மன்னன் மகள்வயின் மன்னுமா முசமு
நீங்குறப் பெற்றே யோங்குறு பெருமை
வாய்ந்துபற் பலருந் தோய்த்திடு சங்கம
தீர்த்தமுஞ் சிறந்த மூர்த்தியும் பொருந்திய
பண்டைத் தலமெனக் கொண்டரு ணகுலேச்
சரந்தனிற் பின்னாட் சிரந்தரு குலமா
200. மாதி சைவத் தீதறு மரபினி
லுதித்தே சிவாகம மதித்திடு செந்தமிழ்
நிலைகண் டணர்ந்து தலைபெறு மொழுக்க
மருக்காச் சபாபதிக் குருக்களு மனுசனந்
தியாக ராச வியாகக் குருக்களுஞ்
210. சிவாகம விதிமுறை தவாவகை யமைத்தே
தடத்த வருவுரு வெடுத்துள வருவினுஞ்
சுத்த மாயா தத்துவத் துள்ளா
ரன்றியிங் குள்ளார் சென்றிட ரகலா
ரென்றே யருளது குன்றூச் சதாசிவ
215. வடிவாங் குறியைப் படிமீ தருளிய
விறைவன் விதியினைக் குறைவற வுணர்ந்து
கட்டி யேபிர திட்டை செய்த
வகிலே சரரா நகுலே சரர்மேற்
றந்திடு நாக பந்த மெழுத்து

220. வருத்தன மோடு சர்ப்பனோ பத்திர
 மாலைமாற் றுதி சீமார் கவிமலர்
 சொல்லணி பெண்ணி புல்லுறச் சமைத்த
 வுனோதரு மழகமர் வினோத விசித்திர
 கவிப்பூங் கொத்தெனுஞ் செவிக்கினி மாலையை
225. நாரார்ப் பிணித்து நேராய்ச் சூட்டினன்
 குயில்வளர் சோலை மயிலைமா நகரிற்
 குணமதி வெவர்களு மிணைதபு கணப்திப்
 பிள்ளைமுற் புரிந்த விள்ளரு தவமே
 யோருருக் கொண்டெனப் பாரினி லுதித்தோன்
230. என்னோ டிலக்கண முன்னே கற்று
 வடதென் னூற்கட றிடமுறப் பின்னர்க்
 கற்றுத் தெளிந்தே மற்றுத் தொன்னூற்
 குரையொடு பன்னூல் வரைவுற வியற்றிப்
 புலமையி விணையிலாத் தலைமைபெற் றுயர்ந்த
235. மதுரையாழ்ப் பாண மதுரத் தமிழ்மொழிச்
 சங்கப் புலவனென் றெங்கும் புகழ்பெறு
 தன்னையொப் பவரிவாச் சுண்ணக் குமார
 சாமிப் புலவனைத் தோமிலா சிரியனாக்
 கொண்டெயர் கலையாந் தண்டமி ழாய்ந்துய
240. ராங்கில கலைபுந் தீங்கறக் கற்றபின்
 மாணவர்க் காங்கில மாணக் கற்பித்
 தெளிதே சட்டந் தெளிவுற வாய்ந்து
 பின்னர்ச் சாசன மன்னர்தத் துவங்கொண்
 டெழுதுந் தலைமை பழுதறப் பெற்றோன்
245. கன்னலுங் கனியுஞ் சொன்னலம் பெற்றோ
 னோ துயர்ந்த ஞான விருத்தி
 சலாவினோ தந்தர நிலாவிடு சங்க
 மாதிய சபைகளுக் கோதிய வக்கிரா
 சனுகி பதியெனத் தனாதுசீர் படைத்தோன்
250. மயிலை யூஞ்சன் மயிலை விருத்த
 மயிலை மும்மணி மயிலை யிரட்டை
 மாலையினுவைக் கோலப் பதிற்றுப்
 பத்தந் தாதியத்திரு நீல
 கண்டர் விலாச மெண்டரு பலவா

255. நூல்புனைந் தியற்றிய மேல்வரு புகழோன்
 சிவனடி யவரைச் சிவனெனப் பணிபு
 மெய்த்தவத் தால்வரு முத்தபுகல்வி
 பெற்றுய ரறிவு முற்றறு மயில்வா
 கன்னெனப் பெயரிய கனபுல வோனே.

உத்தமமோனைக் கட்டளைக்கலித்துறை.

வாகநத் தானும் வருமனத் தானும் வழத்திடப
 வாகனத் தானை வளர்நரு லேசனை மந்திரியோ
 வாகனத் தானை வளநயந் தானை மதித்துமயில்
 வாகனத் தோன்றன் மலர்கவி மாலை வனைந்தனனே.

யாழ்ப்பாணம் நாவலர்கோட்டம்
 ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள்
 சொல்லிய

வேண்பா.

சித்ரகவிப் பூங்கொத்துச் செய்தான் கணபதிவேள்
 புத்ரன் மயில்வா கனப்புலவன்—வித்வ
 அருணை சலதுரைநன் ரு தரித்தா நென்றற்
 பொருணை டலென்ன பொருள்.

உ
கணபதிதுணை,
சிவமயம்.

நகுலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப் பூங்கொத்து.

விநாயகர் காப்பு.
கட்டளைக்கலித்துறை.

கங்கா தரோத்துங்கர் மாலிம வன்றரு கன்னியிடப்
பங்கார் சிவநந்த நாதர் நகுலைப் பழம்பதிமேற்
கொங்கார் விநோத விசித்ர கவிமலர்க் கொத்தியற்ற
விங்காந் தவாத்துணை யைங்கரத் தேவ விணையடியே.

நேரிசைவேண்பா.

பூமருவு மாது பொலிமயிலை வாவியரு
காமருது மேவுமெழி லாணைமுகா—நேமருவு
மாதா வெனதுபிதா மாகுருதே வாருமா
நீதா னருளே நிறை.

உபாசநா மூர்த்தி காப்பாகிய இஃது, ஒற்றெழுத்தில்லாச் செய்
யுளென்றறிக.

கடவுள்வாழ்த்து.

சிவபெருமான்.

முன்முடிதவேண்பா.

பொங்குறுந்த ரங்கநங்கை பொன்வடங்கி டந்தகொங்கை
யுங்கருங்க ணும்வயங்கு மொண்பரைதாம்—பங்கொடுமே
தன்சிரத்தை மேவத் தகையோற் றொழுவனடி
யென்சிரத்தை மேவ வியைந்து. (க)

தரங்கம்-அலை. தரங்கமங்கை-கங்கை. கொங்கையுங் கண்ணும்
வயங்கும் பரையெனமுடிக்க. பரை-பார்ப்பதி. சிரத்தை-¹ சிரசின்மீது,
² அன்பு. பொங்குறுந்..... தகையோனென்பது, கங்கை சிரத்

திலேயும் பார்ப்பதி பாகத்திலேயும் மலிய அந்தத் தகுதியுடையானே யெனப் பொருள் கொள்ளக் கிடத்தலாம். எதிர்நீரனிறையாமென்க. சிவபிரானே அன்போடு அடிகளை வணங்குவவெனப்பது இதன்கருத்து.

சிவசத்தி.

பின்புதிவேண்பா.

ஆரணங்கெ மம்பிகைபொன் னம்பதங்க ணன்றொழுமுவே
ராரணங்கி வீக்கியெனை யாண்டிடுமவ்—வாரணங்கொள்
செஞ்சிலம்ப லம்புஞ்செம் பஞ்சியுண்டி லங்குஞ்செங்
கஞ்சமஞ்சுஞ் செஞ்சரண்கள் காண்.

(உ)

ஆர் அணங்கு-¹ அரியதெய்வப்பெண், ² நிறைந்த வருத்தம். ஆரணம் கொள் சிலம்பு-வேதச்சிலம்பு. அம்பிகையின் பாதங்களை யான் தொழுவேன்; அப்பாதங்கள் என்னை ஆரணங்கினின்று நீக்கி ஆண்டருளுமென்பது இதன்சாரம். அப்பாதங்கள், சிலம்பொலிக்கின்ற பாதங்கள், செம்பஞ்சுட்டப்பட்ட பாதங்கள், செந்தாமரைமலரும் அஞ்சுகின்ற பாதங்கள், எனத் தனித்தனி முடிக்க. காண்-அசை.

விநாயகக்கடவுள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தொரு கொம்பன் மிகுமூன்று கண்ணன் வியன்களாகுக்
காதன்கை முக்கன் கழிதொங்கு வாயன் கரிமுகத்தா
னேதும் பெருவயிற் றேன்மலை நீலி யுதவுமைந்த
னேதொன்று மற்றவன் சப்பாணி குட்டுணிக் கென்றுதியே. (ங)

கையும் மூக்குமாய்த் தொழில்புரிதலின், துதிக்கை கைம்மூக்கு எனப்பட்டது. கழிதொங்குவாய்-மிகத்தூங்குகின்றவாய். கரிமுகம்-யானைமுகம். நீலி - நீலநிறத்தினள். எதொன்றுமற்றவன் - ஊர் பேர் குணம் குறி முதலியவற்றுள் யாதுமில்லாதவன். சப்பாணி குட்டுணி-அன்பர் தமது கரங்களைக் கொட்டிச் சிரமிசைக்குட்டி வணங்கப் பெறுவோன். என்னுதி-எனதுதுதி. ஒற்றைக்கொம்பன் முக்கண்ணன் சுளகுக்காதன் கைம்மூக்கன் தொங்குவாயன் கரியமுகத்தன் பெரியவயிறன் நீலிமைந்தன் ஒன்றுமற்றவன் சப்பாணி குட்டுணியாகிய இவனுக்கு என்னதுதியென்று பழிப்பதுபோல ஒருதொனியர்த்தம் புலப்படலுங் காண்க.

வைரவக்கடவுள்.

நேரிசைவேண்பா.

அஞ்சதலை நஞ்சிவனுக் கஞ்சலுறாக் கஞ்சவய
னஞ்சிரங்கி ளஞ்சனநற் கஞ்சுகூர்—செஞ்சாரண

யஞ்சுதலை நீக்கியென காறுதலை யீந்திடுமா
றஞ்சலிப்ப நெஞ்சு லா தன்பு.

(சு)

நல் அஞ்சனைக் கஞ்சுகள்-நல்ல கருநிறச்சட்டையணிந்தவன். சிவ பெருமானையிகழ்ந்த பிரமனது உச்சித்தலையைக் கிள்ளிய வைரவக்கடவுளுடைய பாதங்களை எனக்குத் தேறுதல் தரும்பொருட்டுப் பூரண அன்போடும் வணங்குவேணென்பது இதன் தாற்பரியம். இது நான்கடியும் ஓரெழுத்தாற் தொடங்கி அடிமோனைத்தொடை பெற்றதன்றி மூன்றாமடியொழிந்த மற்றைய அடிகள் முறநெதுகைத் தொடையுறவும் பெற்ற செய்யுள்.

வீரபத்திரக்கடவுள்.

கலித்துறை.

பரன்ராமன் சோதரனாய்ப் பகராகஞ் சொர்ண மாகிச்
சொரிபசுவெண் பால்பலாவாய்த் தோய்கனங்க போல மாகி
வரவேவைதாம் வேண்டிடுமோ மற்றவற்றிற் றோன்று வோன்செய்
பெருமகமன் றழித்தோனைப் பிரார்த்தனை செய் தேத்து வேணே.()

‘பரன்’ இராமன்சகோதரன் பெயராகியபரதகை, த, என்னுமெடு.

‘ஆசும’ சொர்ணத்தின்பெயராகிய ஆக்கமாக, க், ” ”

‘பால்’ பலாவின்பெயராகிய பாகலாக, க, ” ”

‘கனம்’ கபோலத்தின்பெயராகிய கன்னமாக, ன், ” ”

வேண்டியன. அந்நான்கெழுத்தானுமாகும் பதம் “தக்கன்” என்பது. தக்கன் செய்த யாகத்தைச் சங்கரித்த வீரபத்திரக்கடவுளைப் பிரார்த்தித்துத் துதிப்பேனென்பது இவ்விசித்திரகவியின் கருத்து.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

எண்சீர் (கீகழிநெடிலடி ஆசிரிய) விருத்தம்.

கர்ராணைக் கிளையாணைக் கணியா னூனைக்

கண்ணொருநான் மூன்றூனைக் கைவே லாணை

யீராணை யுரியாணை விழிவந் தாணை

யிருமூன்று முகத்தாணை யெதிர்த்த தீயர்

போராணை யிமையோருக் கருளி னூனைப்

பொன்மயின்மே லாணைமிகப் பொல்லார் நெஞ்சில்

வாராணைக் குறமாணைத் தெய்வ மாணை

வரைந்தாணை யிருதாணை வணங்கு வேணே.

(சு)

கரிய யானை முகனுக் கிளையவரை, வங்கைமரமானவரை, பன்னி ருவிழிகளையுடையவரை, வேலாயுதகரத்தாரை, உரித்த யானைத்தோல் போர்த்த சிவபெருமானது அழகிய கண்ணினின்றும் அவதரித்தவரை, ஆறுமுகங்களையுடையவரை, எதிர்த்த கொடியோராகிய அசுரரது போரால் வருந்திய தேவரைக் காத்தருளினவரை, அழகிய மயில்வாகனரை, மிக்க பொல்லாதவரது நெஞ்சகத்தெழுந்தருளாதவரை, வள்ளி தெய்வ யானைக்கு நாயகரை இருபாதங்களையும் வணங்குவேனென்பது இதன் பொழிப்புரை. இது பெரும்பாலும் இயைபுத்தொடை வரப்பாடிய செய்யுள்.

திருமால்.

அறுசீர்விருந்தம்.

பாம்பின்வா யுற்றுச் சாய்ந்தோன் பருந்தெடுத்தகலப் பெற்றோன் பாம்பின்மேற் கிடந்த மண்ணைப் பரிவுட னிரந்த ளந்தே யாம்பெண்ணிற் புணர்ந்து துங்கி யளித்துமேற் சமந்து நின்றோ னும்பலைக் கராவிந் மீட்டோ னடியிணை பணிசூ வேனே. (எ)

திசேடசயனம், கருடவாகனம், பூமியையாசித்தல், அளத்தல், விழுங்கல், காத்தல், சமத்தல், ஆனையை முதலையினின்று மீட்டலாகிய பல சரிதைகள் இவ்வொருகவியில் அமைந்துகிடக்கின்றன. இதில், முதலாமடிக்குப் பாம்பின்வாயில் அகப்பட்டு அதனால் மூர்ச்சையுற்று வீழ்ந்துகிடந்து பின்னர்ப் பருந்தொன்று தூக்கி அம் மூர்ச்சை தெளியப் பெற்றவனெனப் பிறிதோர் தொனியர்த்தந் தோன்றல் இக்கவிக்கோர் வணப்பாகும்.

இலக்குமி.

கலிவிருந்தம்.

சேதாம்பல்சண் பகத்தோடிரு செழுநீர்கொளும் பலமு மீதாம்மரை மலர்போன்மென மிளிர்வாண்முக முடையா மதாங்கலி யெனுநோயறு திருவாமருந் தருள்வாள் பாதாம்புய மலரார்துணை பணிவேன்மிக நணியே. (அ)

இங்கே, ஆம்பல் வாயையும், சண்பகம் நாசியையும், உற்பலம் கண்களையும் குறித்து நிற்கின்றன. ஆம்பல் முதலியவற்றைத் தன்மீதுள்ள தாமரைமலர்போலுமென்று சொல்ல மிளிரும் ஒளிபொருந்திய முகத்தினனென்க. இஃது உவமையணி. கலி-வறுமை. திரு-செல்வம். கலியாகிய நோயை அறுக்கின்ற திருவாகிய மருந்தை அருள்பவனென்க

வினோத விசித்ர கவிப் பூங்கொத்து.

(ந)

கவி நோயாகவும், திரு மருந் கவும் உருவகிக்கப்பட்டன. முகத்தையுடையவனும் மருந்தையருள்பவனுமாகிய இலக்குமியினுடைய பாதாரவிந்த யுகளங்களை நண்ணிப் பணவேனென்பது கருத்து. இது பதினேழு எழுத்தடியால் வந்த அத்தியட்டியென்னும் சந்தக்கலிவிருத்தம்.

அரிகரபுத்திரப்பிள்ளையார்.

நேரிசைவேண்பா.

வரைவில்லா ராயரில்லில் வாழ்வுரியா ராய
வரியோ ரரிவையுரு வாயே—வரவிர்வி
யேயவரு னேயுருவா விய வருவாரை
யோய்விவாய் வாயே யுரை.

(க)

வரைவில்லார் - குன்றவில்லியாகிய சிவன். இடையர் மனையில் வளர்ந்த விட்டுணுவானவர் பெண்வடிவு தாங்கிவர அவரைச் சிவபெருமான் மருவி அருளையே உருவாகத்தர அங்ஙனம் வந்தவதரித்த ஐயனாரை எனது வாயே ஓயாமல் வாழ்த்து என்பது இதன்பொருள். இஃது எல்லாவேழுத்தம் இடையினத்தால்வந்த செறிவணிச்செய்

பிரமதேவர்.

நேரிசைவேண்பா.

நான்முகமு நாற்றிசையு நான்மறையு நாவறையத்
தேன்மகிமுந் தேனிரையுந் தேன்மலரின்—மேன்மருவித்
தோற்றியுயிர்த் தோற்றமெலாந் தோற்றுவிக்குந் தோன்றறண்ச்
சாற்றிமிகச் சார்வனடிச் சார்பு.

(க0)

நான்குமுகங்களும் நான்குதிக்குகளிலேயும் நான்குவெதங்களை யும் நாவாலோதத் தேன் விரும்பும் வண்டிகள் ஒலிக்கின்ற இனிய தாமரைமலர்மீது உற்பவித்திருந்து சமஸ்த உயிர்த்தோற்றங்களையும் சிருட்டிக்கும் பிரமதேவரைப் புகழ்ந்து அவர் பாதச்சார்பை மிகப் பெறுவேனென்பது இதன்பொழிப்புரை. இஃது அடிதோறும் (கூன் மாத்திரம் நீக்கி) முற்றுமோனைத்தொடை வரப்பாடிய சொல்லின்ப வணிச்செய்யுள்; அன்றி, எதுகைத்தொடையும் செறியப்பெற்றது.

சரசுவதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூவேய் திருமுகப் பூவேய் திருவிழிப் பூநிகர்வாய்ப்
பூவேய் திருமுலைப் பூவேய் திருக்கரப் பூவெனுந்திப்

பூவேய் திருவல்குற் பூவே திருநீயை பூமனில்லைப்
பூவே கரங்கொண்டு பூவேய் திருப்புகம் போற்றுவனே. (கக)

பூப்போலும் முகத்தையும், பூப்போலும் கண்களையும், பூப்போலும் வாயையும், பூப்போலும் முலைகளையும், பூப்போலும் கைகளையும், பூப்போலும் நாபியையும், பூப்போலும் அல்குலையும், பூவாகிய வீட்டையுமுடைய பிரமதேவரது மனைவியைப் பூக்களைக் கையிலேகொண்டு பூப்போலும் பாதங்களைத் துதிப்பேனென்பது இதன் திரண்ட பொருள். இக்கவி இன்பமென்னும் குணலங்காரத்துக்கும், உமைப்பின் வருநிலையென்னும் பொருளலங்காரத்துக்கும் இலக்கியமாகும். இதில் மோனை எதுகை இயைபு என்னுந் தொடைகள் சிறந்துவந்தன.

சமயகுரவர், திருத்தொண்டர்.

நேரிசைவேண்பா.

மீட்டிடுப் போய்க்குளத்தி னராய்ந்த வற்குடெச்சிற்
புழுதித்து மாறேச்சப் பட்டவற்குஞ்—சூற்பிணினோக்
கொண்டவற்கும் வெஞ்சிறைநோக் கொண்டவற்கு மற்றறுபொய்த்
தொண்டருக்குஞ் செய்திடுவேன் றெண்டு. (கஉ)

சந்தரர் சம்பந்தர் அப்பர் மாணிக்கவாசகரென்னும் சமயகுரவருக்கும் மற்றைய உண்மைநாயன்மாருக்கும் தொண்டு புரிவேனென்பது இதன் தாற்பரியம். அப்பரும் மாணிக்கவாசகருமாகிய இருவரும் சிறையகத்திருந்தாராயினும், அப்பரைச் சூற்பிணி விதந்துகாட்டலின், இங்கே சிறைநோக்கொண்டவரென்றது மாணிக்கவாசகரை யென்பது இனிது புலப்படும். இது வணங்கற்குரியரல்லாரை வணங்கியதுபோல் மாறுபாடு தோன்றச் செய்தகவி.

குரவர்.

கட்டளைக்கலிந்துறை.

வாக்கு வளமா வுரைதர வெஞ்சா வலிகெழுமி
யாக்க நறுங்கவி யாக்கிவைத் தானெனை யாமுதலைஞ்
சீர்க்கட கடையெழுத் தாற்பெயர் பூண்ட செழும்புலவன்
பார்க்க ணவன்றனை மற்றென் குரவரைப் பாடுவனே.

வாக்கு வளம்பொருள் புரைத்தற்குக் குறையாத திறமையை யான் அடைந்து நறுங்கலிபாடவும் என்னை வல்லவனாக்கி வைத்தவன், இச்செய்யுளின் முதலேந்து சீர்களிநுமுள்ள இறுதியெழுத்துக்களாய் பெயரைப் பூண்ட செழும்புலவன். (அவ்வெழுத்துக்கடாம் முறையே கு, மா, ர, சா, மி, என்பன. எனவே, துமாரசாமிப்புலவனென்ற வாறாயிற்று.) அவனையும் எனது மந்தைய குரவரையும் புகழ்ந்து பாடுவேனென்பது இவ்வீனோதகவியின் பொருள்.

அவையடக்கம்.

நேரிசைவேண்பா.

தாமரைபூப் பூத்ததென்று தண்ணும்பல் பூத்திலதோ
சோமனயற் றுரகைகள் சூழ்ந்திலவோ—காமர்பொருட்
சொற்சுவைதோய் பாப்புலவர் சொன்னகவிக் கஞ்சிவெள்கி
யெற்பொருவார் பாடிலரோ விங்கு.

இது, காமர்பொருட் சொற்சுவை தோய் பாப்புலவரொரு
நூர் கவிப்பெருமை கூறுமுகத்தானே, ஆக்கியோன் கவிச்சிறுமை ப
படுத்தி அவையடக்கமாயிற்று.

சமர்ப்பணம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அருணா சலநே ரசையாத நீதியொ டன்பனைந்தே
யருணா சலநீங் கமிழ்தத் தமிழ்விருப் பார்ந்துவறி
யருணா சலமேற்க வீந்ததி காரியு மாஞ்சிறீமா
னருணா சலவண்ணற் கீது சமர்ப்பித மாக்கியதே.

(பொ—ரை.) அண்ணாமலையை யொத்த அசையாத நீதியோடு
அன்புகலந்து, அருளையுடைய நாவானது மாறுபாடு நீங்கிய அமிர்
தத்தையொத்த தமிழ்மொழியில் விருப்பம் மிகுந்து, வறிஞர் சோ
றும் தண்ணீரும் யாசிக்கக் கொடுத்து, அதிகார புருஷனுமான
மீமாந். அருணாசலத் துரையவர்கட்கு இந்துல் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.
இஃது யமகச்செய்யுள்.

உ
சிவமயம்
நூல்.

நேரிசைவேண்பா.

உலக முழுது முதலி யவைக
ணிலவ வருளி நிலைமை—விலக
விரவு நகுல விமல விருடி
பரவு பரம பதி.

(க)

(க—ரை.) உலகங்களைப் படைத்துக் காத்து அழித்து நிம்பர்
நகுலமுனிவராத் துதிக்கப்பட்ட கடவுளென்க.

எழுவாய்-பதி. பயனிலை-விரவும். நகுலமுனிவராத் துதிக்கப்
பட்ட சுவாமிபெயர் - நகுலேஸ்வரர். அம்மைபெயர் - நகுலாம்பிகை.
இஃது ஒருமாத்திரையெழுத்துகளான்முடிந்த செய்யுள்.

ஆறு தலைசேர்ந்தா ராறு தலையீந்தா
ராறுதலை யார்தந்தை யைந்தலையார்—மாறினகர்
நங்கை தகுதி நரலை முதலிடையோ
நங்கையடி னென்ற ரறிந்து.

(உ)

(பொ—ரை.) கங்காநதி தலைமீது தங்கப்பெற்றவரும், நமக்கு
ஆறுதலைத் தருபவரும், ஆறுதலைகளையுடைய கந்தசுவாமிக்குத் தந்தை
யுமாகிய ஐந்துதலைகளையுடைய சிவபெருமானது மாற்றற நகரமானது,
நங்கையும் தகுதியும் நரலையுமென்ற சொற்களிலே முறையே முதல்
இடை க்கடையிலே (புளது) என்று அறிந்து சொன்னார் அறிவுடை
யோர்.

நங்கையின் முதல்—ந, தகுதியின் இடை—கு, நரலையின் கடை—
லை, எனவே அவரது நகரம் நகுலையெனக் கூறியவாறாயிற்று.

மேவினியர் தம்மிடத்தும் விண்ணார் மலையகத்து
நாவிநய நாறுந் நகுலையே—தாவிமல
ரஞ்சிலம்பு சூழ்ந்தா னவற்பொடித்த தூயமறை
யஞ்சிலம்பு சூழ்ந்தா னகம்.

(ஈ)

(ப—ரை.) மேவு-பொருந்திய, இனியர்தம்-இனியவரது, நா இ
டத்து-நாவினிடத்து, விநயம்-பணிவான வார்த்தை, நாறும்-தோன்று
கின்ற, விண்-ஆகாயத்திலே, ஆர்-பொருந்திய, மலையகத்து-மலையினி
டத்து, நாவி-நாவியின், நயம்-பயன் (புளுகு), நாறும்-கமழுகின்ற, நகு
லையே-நகுலேச்சரமே, தாவி-தாவி, மலர்-பூ, அஞ்சில்-ஐந்தை, அம்பு-

கணையாக, சூழ்ந்தான் - உபாயத்தெடுத்த (மன்மத) ஓகிய, அவன்-அவனை, பொடித்த-சாம்பராக்கி, தூய-பரிசுத்தமாகிய, மறை-வேதமென்னும், அம்-அழகிய, சிலம்பு-சிலம்பு, சூழ்ந்தான்-அணிந்துள்ள (சிவபெருமா) னுடைய, அகம்-வீடாகும். இஃது இரண்டாமடி முதலிரு சீரிற் சிலேடையும், ஞன்றும் நான்காம் அடிகளில் முதலிருசீர் மடக்காயும் வந்த செய்யுள்.

மாதவத்தர் தாழ்த்தலினால் வண்போத மிக்குறலாற் பூதலமுஞ் சூழும் பொலிவதனை—மாதாமையாளண்ணனகு லேசர்பதிக் காங்கயலிற் சூழ்கடலங்கண்ணுமலைக் கொத்திடமே யாம். (ச)

தவத்தர் கடலின் மூழ்கியும் மலையிற் தங்கியுமிருத்தலும், கடலிற் தோணிகளும் மலையில் ஞானமும் மிக்கிருத்தலும், கடல் பூமியைச் சூழ்ந்தும் மலையைப் பூதலத்தார் வலம்வந்தும் பொலிதலு முண்மையின், நகுலேச்சரத்துக் கடலும் மலையும் ஒன்றையொன்றொக்கும். இது சிலேடை.

மேனிகளம் பூசுபொடி மேவுமனை பச்சைவெள்ளையானகறப் போடுசிவப் பாநகுலைக்—கோனுடைமை முந்துபவ ளந்நீல முத்து மரகதமுந் தந்தநிறம் போக்குந் தவிர்த்து. (ரு)

நகுலேசரது மேனி சிவப்புநிறம்; கண்டம் கறுப்புநிறம்; பூசுபொடி வெள்ளைநிறம்; மனைவி பச்சைநிறம். அந்நிறங்கள் முறையே பவளம் நீலம் முத்து மரகதமென்பவற்றின் நிறங்களையும் மழுங்கச்செய்யுமென்பது இதன்கருத்து. இஃது எதிர்நிரனிறை முறைநிரனிறைப் பொருள்கோள்கட்கும் விரோதவணிக்கும் இலக்கியமாதல் காண்க. பின்வரும் நான்கு செய்யுளும் நிரனிறையணிக்கு உதாகரணங்களாம்.

நாரணன்கொள் கூர்ம நவைமீனம் பன்றிகுற னாரசிங்க மாம்படிவை நன்கழித்தே—சாரகந்தை வீடத் தரித்தவைகள் வேதநகு லேசபிரா னோடுவிழி கொம்பென் புரி. (சு)

இச்செய்யுளிலும் அடுத்தசெய்யுளிலும் நற்றடிகளை உற்றுநோக்குசு. விட்டுணுவின் அகந்தையொழியுமாறு சிவபெருமான் அவ்விட்டுணுவெடுத்த,

கூர்ம அவதாரத்தை அழித்துத் தரித்து வ—ஒடி.

மற்ச	”	”	”	—விழி=கண்.
பன்றி	”	”	”	—கெரம்பு.
வாமன	”	”	”	—என்பு=எலும்பு.
நரசிங்க	”	”	”	—உரி=தோல்.

ஒங்குநகு லேசபிரா னென் னூரியீர் மாவுங்கைத்
 தாங்குவதும் பூணய்த் தரிப்பதுவு—மாங்கிடக்கை
 தேங்கி யிரைகுவதுந் தேரினவை தாருவன
 வேங்கையரி நாகமிரு கம்.

(எ)

சிவன் உரியீர்த்தவ்லங்கு	வேங்கை=புலி.
” கைத்தாங்குவது	அரி=நெருப்பு.
” பூணய்த்தரிப்பது	நாகம்=பாம்பு.
” இடக்கையிலிரைகுவது...	மிருகம்=மாண்.

தொல்லுயிர்கட் காவர்முடிச் சூடுவார் தாங்குவார்
 நல்லடியர் சொல்ல நனிபெறுவா—ரொல்லையவர்க்
 கீவர் பமநதுக வெய்து திதிதிதிதி
 தேவநகு லேசபிரான் செப்பு.

(அ)

“ப ம ந து க” என்னும் எழுத்துகளோடு “தி” என்னும் எழுத்
 தைத் தனித்தனி கூட்டி,

சிவன் உயிர்கட்குப்	பதி, ஆவர்;
” முடியில்,	மதி, சூடுவர்;
” முடியில்,	நதி, தாங்குவர்;
” அடியார்,	துதி, சொல்லப்பெறுவர்;
” அடியார்க்கு,	கதி, ஈவர் எனமுடிக்க.

ஈஓதா நாவா விவைக்குப்பின் மம்மைவைத்துத்
 தீயார் கரநகூலைத் தேவற்குத்—தூயவுமை
 பாண்டரங்கள் கொன்றை பழமறையோர் செய்வதுநற்
 ருண்டவஞ்செய் தானமெனச் சாற்று.

(க)

சிவனுக்குத் தாண்டவஞ்செய்தானம்	ஈமம்.
” பழமறையோர்செய்வது	ஓமம்.
” கொன்றை	தாமம்.
” பாண்டரங்கள்	நாமம்.
” உமை	வாமம்.

வாகனமே தேவி வரைக்குயிலே யாயுதநீள்
வேகமுறஞ் சூலம் றற்கொடியா—மேகவண்ணச்
சேமகனம் யானைத் திருமுகத்தான் சீர்நகுலைக்
காமர்பதி யாளர்தமக் காண்.

(க0)

நகுலேஸ்வரருக்கு ஆன் வாகனம்; தேவி வரைக்குயில்; ஆயுதம் சூலம்; கொடி சே; மகன் யானைமுகனைப் பொருள்கொள்க. இச் செய்யுளின் முதலிறுதிமொழிகள் தம்முள்ளே பொருளை நோக்கி நிற்பதலின், பூட்டுவிற்பொருள்கோளாம். இன்றோரன்ன செய்யுட்களைத் தனுவெண்பாவென்று வழங்குவாருமுளர்.

“நகுலைப் பரமசிவ நாயகனே யாதி”

தகுமிப் பதினைந்திற் றானே—மிகுபெரிய
வைந்தாறு பன்னிரண்டு மப்பாற் பதினைந்தும்
வந்தாற லென்றே வழுத்து.

(கக)

முதலடியிலுள்ள பதினைந்தெழுத்துகளில் ஐந்தாம், ஆறாம் பன்னிரண்டாம், பதினைந்தாம் எழுத்துக்கள் சேர்ந்து பரகதியென ஆகவே, பரகதி கிடைப்பதும், அடியேன் பிறப்பு இறப்பின்றி ஆறியப்பதும் என்றைக்கு என்பது இதன் சாரம்.

முதலக் கரப்பொருளை மோகித் திரண்டா

வதன்பொருளின் மேலேறு மைந்தா—வதன்பொருளா
யெண்ணகூலை வாழ்வே யெனக்காறின் மெய்வேண்டாம்
பண்ணுகொன்பா னைய பயன்.

(கஉ)

க. ம் அக்கரம் அ=விஷ்ணு (விஷ்ணுவை மோகித்து)

உ ,, ஆ=இடபம் (இடபத்தின்மேலேறும்)

டு ,, உ=சிவன் (சிவனாகிய நகுலேசரே) [டாம்]

சு ,, ஊ=இறைச்சி (இறைச்சியாலாய தேகம் எனக்கு வேண்

கூ ,, ஐ=கடவுள் (கடவுட்டன்மையாகிய அழகிய பேற்றினைத்

[தந்தருளும்])

காவினொடு மாரி கரியசூல் போகும்தர்

மேவுமன்பு செய்யவெரு மெல்லியமான்—றுவறுமிவ்

வேழு பெயருமுறை யேபுணர்க்கி னெண்ணகூலை

வாழமுரன் முப்பெயரா மற்று.

(கங)

கா, மாரி, சூல், அதர், அன்பு, நு, மான் என்னும் ஏழுபெயர்ச்சொற்களையும் முறையானே புணர்ந்துவிடின், காமாரி சூலதரன் பெருமானென்றாய்ச் சிவனுக்குரிய மும்பெயராதல் காண்க.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அதிதி பதிகை திரிகையிம் மூன்றனி னந்தமிடை
முதற வாபின் னிருமொழி யீற்றான் முறைதொழுவேன்
றுதிமுதற் சொன்முன் கடைச்சொலிடைநடுச்சொன் முதன்முன்
வதिसொல் விடையாய்நின் றேனே நகுலை வரோதயனே. (கச)

அதிதியின் அந்தமும், பதிகையின் இடையும், திரிகையின் முதலும், தி-தி-தி என்பன; அவை சேர்ந்து முத்தியாகும். பதிகை திரிகையின் ஈறுகள், கை-கை என்பன; அவை சேர்ந்து இருகையாகும். முதற் சொல்லின் முன்னும், கடைச்சொல்லின் இடையும், இடைச்சொல்லின் முதலும், முதற்சொல்லின் இடையும், அ-ரி-ப-தி என்பன; அவை சேர்ந்து அரிபதி யென்றாகும். ஆசுவே அரிபதியே! இருகைகளையும் கூப்பிமுறையாய்த் தொழுவேன்; முத்திதந்தருளவந்தருளுமென்பது நிகழ்பொருள். அரிபதி-விஷ்ணுவுக்குத் தலைவர்.

அத்தியிற் பின்னிரண்டு டோடு தனித்தனி யாய்முதலில் வைத்த சிபுமுனெம் பாசப் பசுக்கட்கு வாய்த்திடுமா லெத்தக லுள்ளுரை மெய்ச்சுத்தி கூடு மிகரமொரு பத்து நகுலைப் பதிவாழ் பதியிற் பதித்திடனே. (கரு)

அத்தியிற் பின்னிரண்டு—த்தி. இவற்றோடு தனித்தனியாய் முதலில் வைத்த சி, பு, மு,—சித்தி புத்தி முத்தியென்பன. உள் உரை மெய்ச்சுத்தி—மனம் வாக்கு காயமென்னும் முக்கரணசுத்தி. இகரமொருபத்து—பத்து + இ = பத்தி. நகுலேசரிடத்து முக்கரணசுத்தியோடு பத்திசெய்யின், ஆன்மாக்கட்குச் சித்தி புத்தி முத்தியென்பன கிடைக்குமென்பது இதன்சாரம்.

கங்கையை மாலைக் கவுரியை நாடிக் கருத்துறவே
கங்கையி னான்கி னொருகூறு மாலிற் கருதுமிரு
பங்கினொர் கூறுங் கவுரியின் மூன்றுநற் பங்கினிரு
பங்குங்கொள் கீரி மலைவதிந் தானெம் பரசிவனே. (கசு)

கங்கை-பாகீரதி, இந்நான்கெழுத்துள் இங்கு எடுத்தஒன்று—கீ.
மால்-அரி, இவ்இரண்டெழுத்துள் ,, ,, ஒன்று—ரி.
கவுரி-விமலை, இம்மூன்றெழுத்துள் ,, ,, இரண்டு—மலை.
எனவே, கீரிமலை யென்பதாயிற்று.

ஏந்திய மோதகத் தாலை கரனை யெலியிழுக்க
வாய்ந்தவக் கந்தனைச் சாமியென் றுங்கு மயில்பொறுக்கக்
காய்ந்த வடுகனற் பிளையை நாயொன்று காவவுமாச்
சேர்ந்துமை பாகத் திருந்தா னகுலைத் திகம்பரனே. (கௌ)

ஐங்கரனுக்கு எலியும், கந்தனுக்கு மயிலும், வடுகனுக்கு நாயும், சிவ
னுக்கு ஆவும், ஊர்திகளாமென்பது புராணசம்மதம். இனி. மோதகம்
காரணமாக ஐங்கரனை எலி இழுக்கவும், சாமி (இது சாமைக்குக் கிராமி
யச்சொல்) என்றெண்ணிக் கந்தனை மயில் பொறுக்கவும். வடுகனாகிய
பிள்ளையை நாய் காவவும், (தான் சிறிதும் சிந்தைசெய்யாது) உமை
யாள் வரமபாகத்தே சேர்ந்திருந்தான் சிவனென ஓர் தொனியர்த்தம்
புலப்படலும் காண்க.

செய்யார் நகுலைப் பதியாள னெந்தை செவிக்கிதமீந்
தையாநு மூன்றக் கரமொழி யாகி யதன்கடைபோ
யுய்வாக்கும் பிள்ளை யிடைகெடச் சோம னுறுமுதல்போய்
மெய்வாழ்வு மோக்கந் தருகுவ தொண்முனி வீணையதே. (1)

முனியென் நது நாரதமுனியை. சிவனுடைய செவிக்கு இ
ந்து, மூன்றெழுத்து மொழியாகி, நாரதன் வீணையுமாய்ளது,
அது கடைகெட 'மக' எனவும். இடைகெட 'மதி' எனவும், முதல்கெ
டக் 'கதி' எனவும் நின்று முறையே பிள்ளை, சோமன், மோக்கமென்ப
பொருள் தருமாறு காண்க.

மனையாட்டி தக்கன் மகளுக்குனு செட்டிதன் மைத்தானளே
முனின்மாட்டிடையன் மருமகன் பார்ப்பானெண் மூங்கில்பெறு
மனைகாட்டு வேடிச்சி யாகு மருமக ளாகிலவற்
கெனநாட்ட வோர்சாதி யில்லை நகுலை யிருப்பவற்கே. (கக)

இது, சற்றத்தினர் பலரும் வேறுவகைப்பட்ட பலசாதியினராயி
ருத்தல்பற்றிச் சிவனுக்குச் சாதியென ஒன்றில்லையாயிற்றென்று, உண்
மையை ஒழித்துப் பிறகாரணம் கற்பித்துக் கூறியவாறு.

செம்மான்கைக் கொண்டவ னம்பட்டன் வண்ணன் செலுத்தும்
றம்மான் குயவன்பி னுண்கச் சிடையன் றபக்கரையா [ள்ளன்
னம்மாண் டிடிநற் பறையனொர் வேட னணினகுலைப்
பெம்மா னெனத்துதி யாய்நமைப் பார்ப்பான் பெரிதுவந்தே. (1)

(இ—ள்). செம் மான் கைக் கொண்டவன் - செவ்விய மாணைத் திருக்கரத்திலே தரித்தவர், அம் பட்டக அழகிய பட்டு வஸ்திரத்தையுடையவர், வண ஆன் செலுத்து மன்னன்-அழகிய இடபவாகனத்தைச் செலுத்துகின்ற வீரர், தம் மான் குய அன்பினான்-தமது சத்தியின் தனங்களிடத்தே அன்புடையவர், கச்சு இடையன்-கச்சுணந்த இடையை யுடையவர், தபக் கரையான்-தபமாகிய துறையிலுள்ளவர், அம் மாண் துடி நல்பறையன்-அழகிய மாட்சிமைபொருந்திய துடியாகிய நல்ல பறையையுடையவர், வேடன்-வேடங்களைக் கொள்ளுபவர், அணி நகுலேப் பெம்மான் எனத் துதியாய்-அழகிய நகுலேச்சரத்துப் பெருமானென்று சொல்லித் துதிக்கக்கடவாய்; பெரிது உவந்து நமைப் பார்ப்பான்-(அவர்) மிகவும் மகிழ்ந்து நம்மீது (ஈருபாகடாகு) வீக்ஷணம் புரிந்தருளுவர். இச்செய்யுளிலே சாதிப்பெயர்கள் தொனித்தல் காண்க.

ஆய்ந்தவம் மல்லிகொண் மஞ்சற கடுகுழ லாணகுலை
வாய்ந்தவன் பங்கவிங் குள்ளநின் நேததிடு வாயினகா
பேய்ந்தவெங் காயங்கள் 'சக்கா'கி வெந்தயாத் தேபிறகுஞ்
சார்ந்த பெருங்காய மாற்றநற் சீரகந் தந்துதவே. (உக)

(பொ—ரை.) ஆய்ந்த அழகிய அல்லிகளைக் கொண்ட, மேகத்தையும் இருளையுமொத்த, கூந்தலையுடையவராகிய நகுலாம்பிகை பாகரே! இவ்வடத்தே (தேவாரை) நினைத்து நின்று தோத்திரிப்போம்; (தேவாரர்) மனமிளகி (அடியேம் இதற்குமுன்) பொருந்தியிருந்த வெய்ய சரீரங்கள் சக்காகி வெந்துபோக (அவற்றை) மறந்து பின்னரும் சார்ந்த பெரிய சரீரத்தை நீக்கும்பொருட்டு நல்ல சிறப்பாகிய மனதைத் தந்தருளும். இச்செய்யுளிலே சரக்குப் பெயர்கள் தொனித்தல் அறிக.

அணியா வடைமலர்த் தேன்குழற் றோய்ப்பன் னகவணியான்
றணியா திடர்மோ தகம்பரிப் பாணையெஞ் சற்கரையா
மணியார் நகுலை நகர்க்கண் டதிகனி வாயவன்பாற்
பணியாரந் தோசயி லம்போன் மனத்தார் பரவிநின்றே. (உஉ)

(பொ—ரை.) வண்டிகள் மொய்க்கின்ற மலர்களை ஆபரணமாகக் கொண்ட கூந்தலையுடைய உமாதேவியைத் தோய்தலையுடைய சர்ப்பா பரணரும், துண்பத்தால் மோதப்படுகின்ற மனதைத் தாழ்த்தாது தாபரிப்பவருமாகிய சிவனை எமது நற்றுறையாகிய அழகு நிறைந்த நகுலேச்சரத்திற் தரிசித்து அவர் பக்கத்தில் நின்று மிகவும் உருகித் துதித்துப் பண்கின்றிலர், ஐயோ! முலைபோலும் மனத்தையுடையவர். இச்செய்யுளிலே பக்ஷணப் பெயர்கள் தொனித்தல் உணர்க.

ஈடாரக் கைப்பற்றிச் சீட்டு முடன்படிக்கைக்கியைந்தே
நாடார் வறுதி செயப்பேயறையானந் நன்கொடையான்
சேடாரக் குத்தகை யானெற்றி யூர்ப்பரைச் சீதனஞ்சேர்
பீடார் புடையான் முதுசொ நகுலைப் பெருநகரே.

(உ௩)

(பொ—ரை.) வலிமை பொருந்தத் திருக்கரத்தே முறிச்சீட்டை
ப்பிடித்து அப்பொழுதே (அதை) வாசித்தற்கு முடன்பட்டு (ச்சந்தரமு
ர்த்தி) விரும்பிய விருப்பத்தை அழிக்கப்போன பிராமணரும், அழகிய
நல்ல கொடையினையுடையவரும், திரட்சிபொருந்திய உருத்திரக்கம
ணி அணிந்த தகைமையினரும், திருவொற்றியூரையுடைய—உமையா
கிய பெண்ணின் ஸ்தனங்களைச் சேருகின்ற—பெருமை நீறதலையு
டையவரும் ஆகிய சிவனது பழைய உரிமைப்பொருளாயுள்ளது, நகுலை
யாகிய பெரிய நகரம். இச்செய்யுளிலே சாதனப்பெயர்கள் தொனித்
தல் தெனிக.

எண்சீர் (கீகழிநேடிலடி ஆசிரிய) விருத்தம்.

சீரோங்கு கல்வியொடு செல்வ நீதி
சிவபத்தி யதிகாரந் தேச வாய்மை
பேரோங்கு கொடையருள்கொண் டோன்கொ மும்பு
பிரபுசிகா மணியரசர் பேணுஞ் சீமா
னாரோங்கு பஞ்சலிங்க தலத்து ளொன்றிற்
கலதுசிவப் போங்கற்கங் கமைந்த பேரைக்
காரோங்கு பெயராகப் பெற்றோன் போற்றுங்
கடவுளையா நகுலையிடைக் காணலாமே.

(உ௪)

பஞ்சலிங்கதலத்துளொன்றென்றது திருவண்ணாமலையாகிய அரு
ணைசலத்தை. சிவப்பு-அருணம்; ஒங்கல்-அசலம்; ஆகவே, அருணைசல
மென்க. இங்குக் காட்டிய சிறப்புகள் வாய்ந்த அருணைசலமென்பார்
போற்றும் கடவுளையாம் நகுலேச்சரத்திற் காணலாமென்பது இதன்
பொருள்.

மேடமுதைப் பவன்றூதை யிடப மேறி
மிதுனவடி கடகமுழந் தாள்கொள் சிங்காத்
தேடுமெழிற் கன்னிதுலா நிகர்த்த நீதி
சிறந்தயன்றன் செய்யவிருச் சிக்கங் கொய்தா
னடுநலத் தன்னை தனு நிகர்கொ ணெற்றி
நவின்மகரக் குழைகும்ப முலைசேன் மீனங்
கூடுவிழி யுடையவடன் கொழுநன் யாரேற்
குலவுமெழி னகுலைநகர்க் கோயி லானே.

(உ௫)

மேடம் உகைப்பவன் தாதை-ஆட் வாசனத்தை உகைக்கும் கந்த சுவாமிக்குப் பிதா. இடபம் ஏறி-இடவாகனன். மிதுன அடி-உபய பாதம். சடகம்-ஒண்டு. சிங்கா-குறைந்த. கன்னி-பெண். துலாம்-கோல். செய் அவீர் உச்சிக் கம் கொய்தான்-செவ்விய, பிரகாசிக்கின்ற, உச்சித்தலையைக் கொய்த வயிரவன். தனு-வில். மகரம்-சுறா. சும்பம்-குடம். மீனம்-மீன். கந்தசுவாமிக்குத் தந்தையாய், இடபவாகனராய், அழகு குறையாத கன்னியும் வயிரவக்கடவுளுக்கு அன்னையுமாகிய நெற்றி முதலியவற்றையுடையாரது நாயகராயுள்ளவர் யாவரென்னில், (அவர்) நகுலேசகர்க் கோயிலாரென முடிக்க. இச்செய்யுளிலே இராசிப் பெயர்கள் தோன்ற அமைந்தவாறு காண்க.

ஆறுடனே சிகரமுதற் றளிக ளன்றி
யணிநகுலே நகரிடத்து மமரு மீசா
வீற்றுமெண் பாணைந்து வடிவ மாகி
மிளிர்மிரு பாணைந்து வடிவ மாகி
கூறுமவை யிரண்டொடுகால் வடிவமாகி
குலவுமர பன்னைந்து வடிவ மாகி
ராறுமுடற் சமைநீக்கி நயந்த பேறு
நமக்கருள்வ தென்றுகொன்மெய்ஞ் ஞான தேவே. ()

(ஆறு-சு, சிகரம்-சி)=காசி. தளி-கோயில். எண்பாணைந்துவடிவம்-அருவடிவம். இருபாணைந்து வடிவம்-உருவடிவம். அவை இரண்டொடுகால் வடிவம்-அருவருவடிவம். பன்னைந்துவடிவம்- கருவடிவம். இச்செய்யுளிலும் அடுத்த செய்யுளிலும் அனேக எழுத்துகள் எண்களாக மறைத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

(இ-ள்.) ஆறுடனே சிகரம் முதல் தளிகள் அன்றி-காசி முதலிய கோத்திரங்களிலேயன்றி, அணி நகுலேசகரிடத்தும் அமரும் ஈசா-அழகிய நகுலேச்சரத்தும் எழுந்தருளிய கடவுளே! வீறு உறும் எண்பான ஐந்து வடிவம் ஆகி-பெருமை மிக்க அருவடிவமாகியும், மிளிரும் இருபாணைந்து வடிவம் ஆகி- விளங்குகின்ற உருவடிவமாகியும், கூறும் அவை இரண்டொடுகால் வடிவம் ஆகிக் குலவும் அர-அருவருவ வடிவமாகியுந் திகழுகின்ற சிவனே! மெய் ஞான தேவே-மெய்ஞ்ஞான தேவனே! பன்னைந்து வடிவம் ஆகி நாளும் உடல் சமை நீக்கி-கருவடிவமாய்த் தோன்றும் (நமது) சரீரபாரத்தை நீக்கி, நமக்கு நயந்த பேறு அருள்வது என்று-நமக்கு நல்ல பேற்றைத் தந்தருள்வது என்றைக்கு!!

நகரமுதற் குலைவதியோ கார ருபா
 நரைபூமி சேர்யா...த் தான்றனக்கு
 மொகரமெண்பத் தொன்றேகான் மகிழ வேறி
 யொளிரவற்கு மத்தனெனா வுரைக்கு மேலோய்
 மகரதுவ சன்றனுவம் பகத்தெ ரித்தோய்
 மருவரையிற் பாதியனுக் கவனாய் நின்றோய்
 தகரநறுங் குழற்சத்தி பாதி யானோய்
 தருகுதியெட் டைந்தொடுளச் சார்ந்து தானே. (உ௭)

நகரம் முதல் குலை—(நகரத்தை முதலிலேயுடைய குலை)—நகுலை-
 நரை பூமி சேர் யானம் (நரை-ஆ, பூமி-கு, யானம்-வாகனம்)—ஆகுவாக
 னம். ஓகரம்-மயில். எண்பத்தொன்றேகால்-அகவ-கூத்தாட. அரை
 யில் பாதியன் (அரையிற்பாதி- கால்)—காலன். எட்டு ஐந்தொடு ள்
 (எட்டு-அ, ஐந்து-ரு,ள-ள்)—அருள்.

(பொ—ரை.) நகுலையில் எழுந்தருளிய ஓங்கார ஸ்வரூபியே! ஆகு
 வாகனருக்கும் மயில் கூத்தாட (அதினமீது) மகிழ்ந்தேறி விளங்குபவ
 ருக்கும் தந்தையென்று சொல்லப்படும் மேன்மையையுடையவா !
 மீன்கொடியையுடைய மன்மதனது சரீரத்தைக் கண்ணால் எங்க
 வரே! காலகாலரே! நறிய மயிர்ச்சார்ந்தணிந்த கூந்தலையுடைய உமா
 தேவி பாதிவடிவாயுடையவரே! (அடியேமைச்) சார்ந்து அனுக்கிரகம்
 புரிந்தருள்வீர்.

அங்கணகு லேச்சரத்தெ மண்ணல் பேரா
 மான்மநா யகனென்ற பொருள்கொ னுமம்
 புங்கவர்தம் மரமெனவே பொருள்கொ னுமம்
 புகழ்பதவி முத்தியெனுப் பொருள்கொ னுமந்
 துங்கமுறு மூன்றநற் நிதியி னுமந்
 சொலினந்நான் கெழுத்தினவா மெழுதிக் கீழ்க்கி
 முங்குநே ராய்க்குறுக்காய் வாசித் தாலு
 மதுவதுவாய்த் தோன்றமவை யறைகு வீரே. (உ௮)

“ஆன்மநாயகன்” எனப் பொருள்படும் நாமம்— ப ச ப தி.
 “புங்கவர் மரம்” “ ” “ ” ச ர த ரு.
 “பதவி முத்தி” “ ” “ ” ப த க தி.
 “மூன்றந்திதியினுமம்” தி ரு தி யை.

நேரிசைவொட்பா.

மாற்றாக்கிக் கஞ்சும் வளியுண்ணி மேற்புனைவோய்
காற்றாக்கிக் கூத்தாடுங் காட்சிட . —போற்றார்க்கு
மீசா நகுலேசா வேனுமைமுன்னீயிருந்து
மாசான துற்ற வகை. (உக)

மாலானாக்கி (=விட்டுணுவைத் துக்குவது) - கருடன். வளிஉண்ணி
(=காற்றையுண்ணுவது) - பாம்பு. உமைஎன்ற சொல்லில், உ - சிவனென்
றும், மை - மாசு என்றும் பொருள் தருவதாகக் கொண்டு இங்ஙனம்
வினோதார்த்தமாய்க் கூறப்பட்டது.

அறுசீராடிவிருத்தம்.

என்னைமிகு பானியெனா வியம்புவரா
லெனிணுநகு லேசா ரின்போன்
முன்னுபசு மீதேறி வரவறியேன்
சிசுவையுயிர் வாட்டு கென்னேன்
சொன்னசுப மணமுடிக்கத் தொடர்ந்தானைத்
தடுத்தறியேன் சூதில் வென்ற
நன்னர்மனை தோற்றாளென் னேனகர்க
ணகைத்தெரியே னாயி னேனே. (௩௦)

இது சிவபெருமான் செய்தருளிய திருச்செயல்களின் உண்மைக்
கருத்தை நோக்காமுன் சொல்லளவிற ரூன்றியாங்குப் பாவச்செ
யல்களாய்க் கூறி உலகத்தாரை ஊன்றி நோக்கவைத்துக் கடவுட்டிரு
வருட் பெருமையை நிலைநிறுத்திற்று. இவ்வாறே அடுத்த இருசெய்
புளிலுங் கண்டுகொள்க.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நீதிப் பெரியனென் பார்நகு லேச நினைநினது
நீதிப் பெருமையை நானறி வேன்பிற னேயமனை
மீதிற் பெருமயல் கொண்டனை தாதையை வெட்டினவன்
மீதிற் பெருமருள் வைத்தனை யெத்தனை வேறுமுண்டே. (௩௧)

இச்சித்தது இயற்பகையாயுந் மனைவியை, அனுக்கிரகித்தது பிதாவை வெட்டிய சண்டே ரநாயனருஞ்சு.

தண்டடி மிண்டர்க்குத் தான்குப காலந் தசையருத்திக் [தாற்
கொண்டுதைந் தாற்கெழிந் தாற்கிகழ்ந் தாற்குவிற் கொண்டடித்
கண்டி வரங்கள பலவளித் தாய்பூப்பெய் தானைவிழி
கொண்டெரித் தாய்முறை போலுந் நகுலைக் குருபரனே. (நஉ)

தசையருத்தி உதைந்தவர் கண்ணப்பநாயனார். ஏறிந்தவர் சாக்
கியநாயனார். இகழ்ந்தவர் சுந்தரமூர்த்திநாயனார். வீற்கொண்டடித்
தவன் அருச்சுனன். பூப்பெய்தவன் மன்மதன்.

எண்ணீரடிவிருந்தம். (நிருப்புக்கழிசை)

நாகமனை யாகமனை நாகமக ளாக
நாகமது வாகவிலு நாகமணி யாக
நாகவனை மேகநிற னாகவுகை யூர்தி
நாகமுக னாகமக னாகமிலை யாயு
நாகவுரி தேகமுறு நாகடிகொள் கீரி
நாககிரு பாகரவ நாகதநி வாச
நாகர்பிறர் யோகர்தம நாகனிய வோது
நாகரிக வேகபர நாயெனெனை யாளே. (நந)

(இ—ள்.) மனை நாகம் ஆக-வீடு மலையாகவும், மனை நாகமகள் ஆக-
மனைவி மலைமகளாகவும், விலும் நாகமது ஆக-வில்லும் மலையாகவும்,
அணி நாகம் ஆக-ஆபரணம் பாம்பாகவும், உகை ஊர்தி நாக அணை
மேகநிறன் ஆக-செலுத்தும் வாகனம் சர்ப்பசயனத்தையுடைய மேகவ
ண்ணனாகிய திருமாலாகவும், மகன் நாகமுகன் ஆக-புத்திரன் யானை
முகனாகவும் (பொருந்தி); ஆகம் இலையாயும் நாகஉரி தேகம் உறுநா-
திருமேனி இல்லையாகவும் யானைத்தோல் திருமேனியிற் பொருந்தப்
பெற்றவரே!, கடிகொள் கீரிநாக-சிறப்பைக்கொண்ட கீரிமலையை
யுடையவரே!, கிருபா ஆகர-கிருபைக்கு ஆகரமாயுள்ளவரே!, அநாகத
நிவாச-இருதயஸ்தானத்தில் வசிப்பவரே!, நாகர் யோகர் பிறர்தம
நா கனிய ஒதும் நாகரிக-நாகரும் யோகரும் பிறரும் தமது நாவினற்
கனியத் துதிக்கின்ற சாதுரியரே!, எகபர-ஒரேகடவுளே!, நாயென்
எனை ஆள்-நாயினேனாகிய என்னை ஆண்டருள்க. இது சொற்பொருட்
பின் வருநிலையென்னும் அலங்காரம்.

நேரிசைவேண்டி பா.

கண்ணகன்பூக் கண்ணகூலைக் கண்கயக் கண்ணனுதற்
கண்ணனுக்குக் கண்ணனொரு கண்ணிட்டான்—கண்ணினுடற்
கண்பாதி கண்ணாட்டி கண்ணிகர்கோ லூர்தியுமான்
கண்ணாரக் கண்டதுநூற் கண். (௩௪)

(பொ-ரை) இடம் அகன்ற பூமியின்கண்ணே நகுலேச்சரத்தின்
கண் (எழுந்தருளிய) கண்கள் கயன்மீன்களையொத்த உமாதேவிக்கு
இறைவராகிய நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனுக்குத் திருமால் (தமது)
ஒருகண்ணையிட்டு அருச்சித்தார்; (அன்றியும்) ஆராயுமிடத்து (ச்சிவ
னது) திருமேனியிற்பாதியும், தேவியும், கண்போலும் அம்பும், வாகன
முமாவர்; இது கண்கூடாக நூல்களிற் கண்டது. இதுவும் மேலையணி.

அய்சீராடிவிருந்தம்.

அரியினை யரிக்குத் தந்தோ னரியிடை யவத ரித்தோ
னரிநிற வரிவை காந்த னரியரி யரிமுகக் கண்ணு
யரிமெக் கரிபொ ருட்டா லரிசலா நகுலை மந்த்ரத்
தயமயமர்த லுற்ற னரிதரி யரியோன் றானே. (௩௫)

அரியினை அரிக்கு-சக்கரத்தை விட்டுணுவுக்கு. அரியிடை-மூங்கி
யின்கண். அரிநிறம்-பச்சைநிறம். அரிவை-பெண். அரி அரி அரி முக்
கண்-சூரியன் சந்திரன் அக்கினி என்னுந் திரிநேத்திரம். அரி எமக்கு அரி
பொருட்டு-எமது குற்றத்தை அழிக்கும்பொருட்டு. அரி சலாம்-கடல்கு
ந்த. அரிஅணை-சிங்காசனம். அரிதரி-பாம்பு அணியும். அரியோன்-
அரியவன்.

பதினாறுசீராடிவிருந்தம்.

ஓத வாரி நகுலை மேன்மை யோத வாரி னாகுமா
லோங்கன் மீது மேக மூருமோங்கந் நாட்டு நாதனே
சீத நேர வீவை யென்பர் சீத நேய மின்றிரீ [டுழலவுந்
சீவன் மைப்பட் டிருந்த தென்னென் சீவன் மைப்பட்
தாத னென்ன றுதை நீபொற் றுத கிச்செந் தாமச
தாசி வம்பெற் றுறைய வேச தாசி வாவிங் கேழநின்
பாத நாடிப் பிறிதின் மேனம் பாத தென்றன் பாணிநிற்
பரச பாணி யாக நின்றல் பரச பாணி தேவனே. (௩௬)

ஓத வாரி-வெள்ளத்தையுடைய கடல். ஓத ஆரின்-யாராற் சொல்ல
ஓங்கல்-மலை. ஓங்கு அம்-உயர்ந்த அந்த. சீதம் நேர-மேகம் போல. சீத
நேயம்-குளிர்ந்த அன்பு. சீவன்மைப்பட்டு-சிச்சி!(மனம்) வயிரமுற்று.
என் சீவன்மைப்பட்டு-எனது சீவன் மயக்கமுற்று. தாதன்-அடியன்.
தாதகிச் செம் தாம-செவ்விய ஆத்தி மாலையைஉடையவரே! சதா சிவம்
பெற்று-எப்போதும் நன்மையைப் பெற்று. சதாசிவா-சிவபிரானே! நின்
பாசம் நாடிப் பிறிதின்மேல் நம்பாதது-நினது பாதங்களை நாடி மற்றொ
ன்றையும் நம்பாதது. என் பாணி நின் பரசு பாணி எனது பாட்டு நின்
னைப் பரவும் பாட்டு. பரசுபாணி-சிவன். இது மடக்கு. மேலைச்
செய்யுள் சொற் பின்வருநிலை.

எண்சீரடிவிருத்தம்.

நின்கூட்டம் பேய்க்கூட்ட நின்னூட்டம் பித்தாட்ட
நெற்றிமிசை நிற்கு நாட்ட
மின்னீட்டந் தானூட்டம் மெல்லாட்குன் மேனூட்டம்
வெம்பொயுனை யொன்றி னூட்ட
முன்பாட்டங் கென்றேட்ட முன்கோட்ட மின்றீட்டி
மொண்ணகூலை தன்ம நாட்ட
நன்கீட்ட நன்றூட்ட நன்றூட்ட மாறூட்ட
நன்றுரைசெய் நம்பி ரானே. (நுள)

(பொ—ரை) தேவரீருடைய கூட்டம்பூதக்கூட்டம்; தேவரீருடைய
ஆட்டம் பித்தாட்டம்; தேவரீருக்கு நெற்றியிலும் கண்; மின்னற் கூட்ட
த்தை ஓட்டுகின்ற, அந்த மெல்லிய இடையையுடைய உமாதேவிக்குத்
தேவரீர் மீது விருப்பம்; தேவரீரைச் சேரின், கொடிய பொய் ஓட்ட
ம்(எடுக்கும்); தேவரீரைப் பாடும் பாக்களே தமியேனது சம்பாத்தியம்;
தேவரீருடைய கோயில் அழகு தீட்டப்பட்ட ஒள்ளிய நகுலேச்சரம்;
(அது) தருமத்தை நாட்டவும், நன்மையை விருத்திபண்ணவும், நல்ல
தோட்டம்; எம்பெருமானே!(நமது)மாறூட்டத்தை நன்கு ஓட்டுவதற்கு
(அவ்விடத்து) நன்மையானவற்றை உபதேசித்தருள்க. இதில் இயைபு
த்தொடை மிக்கு வந்தது.

எண்சீரடிவிருத்தம்.

என்னெஞ்சப் பித்தனையா மலையில் வாழு
மெழினகுல மெனுங்கல்லு மலையின் பாங்கர்
மின்னஞ்சும் வெள்ளிடலை யொன்று மேவ
மேலொருசெம் பலளமலை விளங்க வாங்கே

மன்னுஞ்சீர்ப் பச்சைமலை யொன்று சார்ந்து
 வாமமுறு வதுகண்டு பின்புணர்ந்தே
 னின்னுஞ்சொற் புலவர்மொழி பிழையி லாரா
 யினத்துடனே யினஞ்சேரு மென்ற றானே. (நஅ)

பித்து அளை நெஞ்சம் ஆம் மலை-பித்தமாகிய அளையைக்கொண்ட
 மனமாகிய மலை. கல்லு எனும் நகுல மலை-கல்லாலாய கீரிமலை.
 வெள்ளிமலை இடபத்தையும், பவளமலை நகுலேசரரையும், பச்சைமலை
 நகுலாம்பிகையையும் குறிக்கின்றன.

வரங்கேட்க நடந்தேகா றேய்ந்த தென்றும்
 வந்திரந்து நீட்டியகை சலித்த தென்றுங்
 கரங்கூப்பி நின்றுதலை வலித்த தென்றுங்
 கண்டவர்க ளேசிமன நொந்த தென்று
 மருங்கீர்த்தி நகுலையாற் குரைத்து நிற்போ
 ரவர்பரவை யிடநடந்த பிச்சை கேட்ட
 ரங்கோட்டிச் சமைதரித்த விகழப் பெற்ற
 செய்தியெலா நன்கறியாச் செயறா னென்னே. (நக)

இது தம் குறை அறியாது அநுக்கிரகித்தற்கென் றிருப்பவர் மீது
 குறை கூறல் குறையாமென்று கூறிற்று.

தாயொடுநற் றந்தையிலாத் தன்மையாலுந்
 தாருவனத் தெய்தியமு தேற்ற தாலுங்
 காயமிசை யானைத்தோல் போர்த்த தாலுங்
 கடியபுலித் தோலரையிற் கட்ட லாலுங்
 வாயில்வந்த படியிகழ்ந் தடித்து தைத்தார்
 வரனகுலை யரனரை யவர்ச கிக்கார்
 நேயவுமைக் கொருபாதி மற்றோர் பாதி
 நெடுமாலுக் கீந்துடல நீத்தார் தாமே. (நஊ)

இது புராண சம்மதமான காரணங்களை விட்டுப் போலிக் காரணங்
 களை எடுத்துக் கூறிற்று.

பிள்ளைபெரும் வயிற்றினுக்கா யிரந்தா னித்தம்
 பெண்டுபலர் சண்டையினுற் பித்த னான

வெள்ளநதிக் குளிரகல் தீர்க்கையிட்டான்

விடமிழுக்கு மீட சயினற் பாம்பு பூண்டான்

பிள்ளைமதி யுமைநுதலென் றெண்ணி வேய்ந்தான்

பேயுறவு கொண்டிருட மாடி நின்றான்

வெள்ளைநிறச் சாம்பரணி நகுலை யாளன்

விகடகவி கேட்டுமெருண் மிளிரு வோனே.

(சக)

இதிலும் போலிக் காரணங்கள் கற்பித்துக் கூறப்பட்டன.

அறுசீராடிவிருத்தம்.

பொருந்தாத பொய்யுரைத்துப் புண்டரிகத்

துண்மறைந்தார் போதர் மாலுந்

திருந்தாத களவெடுத்துத் திரைக்கடலுட்

சென்றொளித்தார் திக்கா ரிங்ங

னிருந்தர்லு மிறப்புவரு மிறந்தாலும்

பிறப்புவரு மென்ன செய்வே

னருந்தாதை நகுலையுறி னவர்பலியேற்

றொருவேய்க்கு ளடங்கி னாரே.

(சஉ)

பிரமா பொய் சொன்ன காரணத்தால் (வெள்கித்) தாமரை மலரினுள்ளும், வீட்டுணு களவெடுத்த காரணத்தால் (வெள்கித்) திருப்பாற்கடலினுள்ளும் மறைந்துகொண்டனர். (பின்னை) யார் (எனக்குப்) புகலிடம்! இருந்தாலோ இறப்பு வருகின்றது; இறந்தாலோ பிறப்பு வருகின்றது. (ஐயோ! இங்ஙனம் மாறி மாறி வருகின்ற இதற்கு) என்னசெய்வேன்! (நமது) அரிய பிதாவாகிய சிவனது நகுலேச்சரத்துக்குப் போகலாமோ வென்றால், அவரும் பிச்சையெடுத்த காரணத்தால் (வெள்கி) ஓர் மூங்கிலினுள் மறைந்துகொண்டார்! இதுவும் போலிக் காரணங்களைப் புனைந்து கூறிற்று.

வேறு.

புல்லெய்ய்ப் புணர்ச்சி யென்பர் பூவையேயார் பறவை யென்ப

ரல்லியைக் காயா வென்ப ரளிச்சமே சுள்ளி யென்பர்

வில்லையே மூல மென்பர் வேரையே வெயர்வை யென்பர்

மல்லலார் நகுலைச் செம்மல் வரதனு மறைவே யன்றோ.

(ச௩)

இது, பல பொருள் தரும் சில கெற்களை எடுத்து அவற்றிற்கு வழக்கமாகக் கொள்ளும் பொருட்களை விட்டு அரிதாகக் கொள்ளும் பொருட்களைச் சொல்லி இங்ஙனம் ஒன்றை மற்றொன்றாகக் கொள்வார்க்குக் கடவுளும் மறைவுதானென்று அச்சத்தியத்தை வேடிக்கையாய் வலியுறுத்திற்று.

வேறு.

தெய்வநகுலேச்சரத்து வேலைதனைத்
 தொழிலென்றேந் திகழ்ந்தி யென்பமெனின்
 மெய்வயிற்றுக் கொப்பூழெ னோமத்தி
 யென்பமெனின் வெள்ளெ லும்பு மென்றுசொலோம்
 வையகமே லாழியென்போ மோதிரமாய்
 மதித்துமிரோம் வாரணமென் றுரைப்பமெனிற்
 கையுடைய யானையெனோஞ் சக்கரமென்
 றுரைப்பமெனிற் கையிலெடோஞ் சில்லுமன்றே.

இங்கே வேலை, உந்தி, அத்தி, ஆழி, வாரணம், சக்கரமென்பன யாவும் கடலாகிய ஒரு பொருளையே குறித்தலின், ஒரு பொருட்கிளவிகள். இனி, வேலை கடலையென்றித் தொழிலையும், அவ்வாறே உந்தி கொப்பூழையும், அத்தி எலும்பையும், ஆழி மோதிரத்தையும், வாரணம் யானையையும், சக்கரம் சக்கராயுத்தையும், சில்லையும், கருதலுமுண்டாதலான், வினோதார்த்தமாய் அவற்றைச்சொல்லி அவையல்லவென மறுத்துக் கலை விச்சயப்படுத்திய வாராயிற்று.

நேரிசைவேண்பா.

காலி லிடாச்சிலம்பு கையிலிடாக் காப்புலக
 மேலொருவர் செய்யாத வேலைதலை—யாலெடுக்காப்
 பாரமரந் தூங்காப் பரியகுலை யாகுமிவை
 நீர்நகுலை யிற்காண்மி னின்று. (சுரு)

இது வினையெதிர் மறுத்துப் பொருள் புலப்படுத்தியவாறு. சிலம்பு-மலை. காப்பு-மதில். வேலை-கடல். பாரம்-நீர்க்கரை. குலை-செய்கரை.

எண்ணீரடிவிரும்பும்.

தங்குமலர்ச் சண்ணையதெச் சோறே யென்றுந்
 தனிர்வரிய மிளகுதனைக் கறியே யென்றும்
 பொங்குநறு மமிழ்துதனைப் பாலே யென்றும்
 போர்ப்படைபெய் கூட்டினைத்தா னுறையே யென்றும்
 பங்கமுறு சேறுதனைக் குழம்பே யென்றும்
 பயிரதனைக் கூழென்றுங் காஞ்சி தன்னைத்
 துங்கமுறு கஞ்சியென்றுஞ் சொல்வே னானை
 சுகிர்நகரு லாமபிகையா டினைவர் மீதே. (சசு)

இது சோறு, கறி, பால், உறை, குழம்பு, கூழ், கஞ்சியென உண்ப்
 பெயர்கள் அமைத்து யாக்கப்பட்டது. மலர்ச்சண்ணம் முதலியவற்றிற்
 குச் சோறு முதலியவை பரியாயபதங்களே.

நகுலமுனி வாசமெதென் றிரந்து கேட்ட
 நாயகிக்கு நாயகனு நாக மென்றான்
 பகையொடது கடியாதா வென்றான் பெண்ணே
 பகரிய சிலம்பென்றான் காலீப் பார்த்தா
 ணகையொடது வரையென்றான் கையைப் பார்த்தா
 ணகமென்றான் விரற்பார்த்தாள் குத்ர மென்றான்
 நகுதியதோ கபடமென்றான் கோத்ர மென்றான்
 றுனெதிர்ந்தழைப்பென்றான் மலையென்றானே. ()

நாசம், சிலம்பு, வரை, நகம், குத்திரம், கோத்திரம், மலையென்னும்
 எழும் ஒருபொருட் சொற்கள். நாயகனொருவன் நாயகியைப் பார்த்து
 மலையாகிய ஒரு பொருளையே பல சொற்களால் விளக்கியும், அவன்
 விளங்காதவளாயினான்; அவன் வினோதார்த்தம் வேறு பொருளையும் தரு
 ம் சொற்களால் விளக்கினமையின். நாகமென்றதனாற் பாம்பெனக்
 கருதியும், சிலம்பென்றதனாற் சிலம்பணியும் காலையும் வரையென்றத
 னால் வரையையுடைய கையையும் நகமென்றதனால் நகந்தையுடைய
 விரலையும் பார்த்தும், குத்திரமென்றதனாற் கபடம் ஆகாதென்றும், கோ
 த்திரமென்றதனால் இனத்தார் வரிற்றான் எதிர்போய் அழைத்துவரு
 வேனென்றும் கூறினனென முடிக்க.

கலைஞானக் கட்டுடித்த மயக்க மன்றே

கவிவாணர் நகுலையான் றன்னை யேத்திப்

பலர்தாழுஞ் சூரன்சேய் சண்ட னந்தப்
 பகர்சண்டன் சேய்கரிய வன்காணந்த
 வுலகோதுங் கரியவன்சேய் கஞ்சனந்த
 வுயர்கஞ்சன் மருகன்மைத் துனன்கி ருட்ண்
 னிலமீதிற்பாசுபதாத் திரம வன்ற
 னெடுந்தவம்பார்த் தீந்திலையோ நிகழ்த்தென் பாரே. ()

சூரன் - சூரியன். சண்டன் - இயமன். சண்டன் - சூரியன்.
 கரியவன் - சனி. கரியவன் - வீட்டுணு. கஞ்சன் - பிரமா. கஞ்சன் -
 ஓர் அரசன். கஞ்சன் மருகன் - கிருட்டிணன். (கஞ்சன் மருகனுக்கு
 மைத்துன னாகிய) கிருட்டிணன் - அருச்சுனன்.

காயமின்றி யிருகூறுங் கொண்டான் கண்டீர்
 கண்டமட்டுங் கறுப்பாக நின்றான் கண்டீர்
 தேயநின்ற குழந்தைமதிப் பித்தன் கண்டீர்
 சேராரைத் தலைவைத்த மாடன் கண்டீ
 ராயவந்த விதிதலைமே லிரந்தான் கண்டீ
 ரழகியநற் றையலிட வல்லான் கண்டீர்
 நேயமொன்றித் தொண்டருளத் துறைதல் போல
 நீங்காம னகுலைவதி நேயன் றானே. (சகூ)

காயம் இன்றி-திருமேனிஇல்லாதிருந்தும் தழும்புபடாமல்). கண்
 டமட்டும்கழுத்துமாத்திரம் (கண்ட அவ்வளவும்). கறுப்பாக-கறுப்பாய்
 (கறுப்படைய). குழந்தை மதிப் பித்தன்-பால சந்திரனை அணிந்த சிவன்
 குழந்தைப் புத்தியையுடைய பித்தன்). சேராரைத் தலைவைத்த மா
 டன்-ஆத்திப் பூமாலையைத் தலையில் அணிந்த இடபவாகனன் (பகை
 வரைத் தலைவைத்த மடையன்). விதி தலைமேல் இரந்தான்-பிரம கபா
 லத்தில் யாசித்தவன் (யாசித்தான் தலையில் விதி). தையல் இட-தைய
 லை இடப்பாகத்தேயுடைய (தையல் செய்வதில்). வல்லான்-நாயகன்
 (வல்லவன்).

பார்த்தனெடு மலைந்தானை மலையா னென்றும்
 பார்ப்பதியை வரைந்தானை வரையா னென்றும்
 பூர்த்தியுறக் கற்றானைக் கல்லா னென்றும்
 புகழோங்கி தனையோங்க லானென் றுந்து

ரார்த்திபகை விள்ளாணை விண்டா னென்று

மணிச்சார லானையருள் சார்ந்தா னென்று

மேத்துமிசை சேர்நகுல யேகன் பாத

மிறைஞ்சநர்மற் றோர்தமையிங் கிறைஞ்சா ரன்றே. ()

மலையான், வரையான், கல்லான், ஒங்கலான், விண்டான், சாரலான் என்பன யாவும் மலையிலிருப்பவனென ஒரு பொருளையே குறிக்கின்றன. மலைந்தான் மலையான், வரைந்தான் வரையானென்றிவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று வினோதமான சொற்களால் இச்செய்யுள் அமைக்கப்பட்டிருத்தலின் சொல்வினோதவணியாம். அச்சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்மறைப்பொருள் தாராமையும் காண்க.

ஞானமெனாப் புகலுறுமா காய மொன்றி

நாடுதிருக் கீரிமலைப் படிந்து முன்னு

ளீனமுற வருகடனீர் புயலா னுண்டே

யெழிலுருவ மின்னநிலாத் துடிமு முங்கக்

கானமறை மொழியிடிக்க வடியர் யார்க்குங்

கனவரமா மழைபொழியு மளியி னானைத்

தூநிலவு தொண்டாருண் டீமக மென்றே

சொன்னவகை யென்னதகை சூழ்ந்து பார்ப்பமே. ()

(பொ—ரை.) ஞானம் என்று சொல்லப்படும் ஆகாயத்திலே பொருந்தி, விரும்பப்படுகின்ற திவ்விய நகுலமலையிலே தங்கி, முன்னுளில் (வருணன் அனுப்ப) வந்த கடலின் நீரை (அவன்) இழிவு அடையுமாறு (தமது சடையில் இருக்கிற நான்கு) முகில்களாற் குடித்துத் திருமேனி ஒளியினால் மின்னத், துடிப்பறை முழங்க, இசையையுடைய வேதமொழிகள் இடிக்க, அன்பர் யாவருக்கும் கனத்த வரமாகிய மழையைப் பொழியும் கிருபையுடையவரைப், பரிசுத்தம் விளங்கிய அடியார் கிருபாமேக மென்று சொல்லியவாறு (ஆஹா!) என்ன தகைமை! ஆராய்ந்து பாருங்கள். இடித்தல்=ஒலித்தல்.

இதிலே, ஆகாயத்திற் பொருந்தலும், மலையிற் படிதலும், நீர் குடித்தலும், மின்னலும், முழங்கலும், இடித்தலும் மழை பொழிதலும் ஆகிய மேகத்தின் செயல்கள் யாவும் தோன்ற அமைத்தவாறுகாண்க.

நஞ்சாரு மணிக்களத்து நகுலே யீசா
 நாயெனினைக் கேட்டவர நான்மு கன்மாற்
 கெஞ்சாத மயலறுத்த குன்றப் பெரி
 நெழிற்சார்பு பற்றிக்கொ லேழை யேற்குத்
 துஞ்சாம லுறுகிருபை நாக்கு நீராய்ச்
 சொலுமுன்றின் பேர்ப்பேரான் மூல மீந்தாய்
 நெஞ்சானு நினைப்பருநின் கிருபை நாக்கு
 நீர்மைத்தோ சொல்லவரு ணீடு வோனே. (ருஉ)

பிரம விட்டுணுக்களின் மயக்கம் அறுத்த மலை-திருவண்ணாமலை.
 திருவண்ணாமலைக்கு அருணாசலமென்பதும் ஒருபெயர். கிருபை-அருள்,
 நாக்கு-நா, நீர்-சலம்; அருள்+நா+சலம்=அருணாசலம். நகுலேஸ்வர
 ரே! அடியேன் கேட்ட வரத்தைத் திருவண்ணாமலையின் பெயர்ச்சார்பு
 பற்றி அருணாசலம் என்னும் பேரையுடையார் மூலமாகத் தந்தருளினீர்;
 மனத்தாலும் நினைத்தற்கரிய தேவரீரது கிருபையைத் தமியேனது
 நாவா சொல்லுந் தன்மைத்து!

முதலெழுத்தலங்காரம்.

நேரிசைவேண்பா.

கூத்திளமை நொய்மைமதி கூருநய மங்குலொடே
 வாய்த்தசம்பை பென்றேழு மாண்பெயர்க்குஞ்—சார்த்துபதி
 லேய்ந்தமுன்கள் சேர்ந்துநகு லேச சுவாமியென
 வாய்ந்தபெய ரென்பாம் வழுத்து. (ருங)

1. கூத்து ... (ந) டனம்.	5. நயம் ... (சு) கம்.
2. இளமை ... (கு) ழவு.	6. மங்குல் ... (வா) னம்.
3. நொய்மை... (லே) சு.	7. சம்பை ... (மி) ன்னல்.
4. மதி ... (சு) ந்திரன்.	“நகுலேசசுவாமி”

இதுவுமது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

புடையிற் கடலொலி நீங்கா நகுலேப்பொ னாலயத்துக்
 கடவுட் குரிய குணமா நெருங்குறக் காட்டுமொழி
 யொடுநற் கிளியொரு கட்பறை தேம லுவைக்கியல்பே
 ரடியிற் பசுபதி நாற்சிர மெஞ்சின வாய்ந்தறியே. (ருச)

1. கடவுட்குரிய குணம் ஆறு ஒருங்குறக் காட்டுமொழி (ப) கம்.
2. கிளியின் பெயர் (சு) கம்.
3. ஒருகட்பறையின் பெயர் (ப) தலை.
4. தேமலின் பெயர் (தி) தலை.

இவற்றின் முதலெழுத்துகள் சேர்ந்து “பசுபதி” என்றாவதும், எஞ்சியவை, ‘கம்’ ‘கம்’ ‘தலை’ ‘தலை’ எனநின்ற நான்கு சிரமாவதும் காண்க.

நடுவேழுத்தலங்காரம்.

நெஞ்ச மதிகம் புனமுருக் கத்திர நீடுதெய்வ
வெஞ்ச லிலாப்பசு வோடு விரோத வியல்புபண்ணை
விஞ்சநெற் போர்நிகழ் வொன்பான் பரியாய மேவிடையி
னஞ்சிவன் பாக நகுலாம் பிகையம்மை நண்ணிடுமே. (நூரு)

1. நெஞ்சம் ... ம (ந) ம்.	6. விரோதவியல்பு ... ப (கை) மை.
2. அதிகம் ... மி (கு) தி.	7. பண்ணை ... வ (ய) ல்.
3. புனமுருக்கு... ப(லா)சு.	8. நெற்போர் ... சு (ம்) மை.
4. அத்திரம் ... அ (ம்) பு.	9. நிகழ்வு ... அ(மை) தி.
5. தெய்வப்பசு... க (பி)லை.	“நகுலாம்பிகையம்மை”.

இதுவுமது.

எண்சீரடிவிருத்தம்.

நெஞ்சநடிப் போடுமைநா ளிகமென் றிந்த
நீணான்கு மொழியிடைபுந் தானே யாகி
யெஞ்சியவை தாமுறையிற் சென்னி சேர்த்து
மெழுந்தருளி யுபதேச ரிழற்கீழ்ச் செய்துந்
துஞ்சிடவன் றரியீர்த்தும் விண்டு செய்த
துதிக்கிரங்கி யீந்துந்நின் றவனா ரென்னி
னஞ்சுதொழி லாநந்த தாண்ட வஞ்செய்
தருள்கடவுள் சீர்நகுலை யமர்வா னன்றே. (நூசு)

நெஞ்ச ... அ (க) ம்.	“நடுவேழுத்து”
‘அம்’-நீர், (சென்னி சேர்த்தது.)
‘ஆல்’-கல்லால், (ரிழற்கீழ் உபதேசம் செ
‘கரி’-யானை, (உரி ஈர்த்தது.) [ய்தது.)
‘வளை’-சக்கரம், (விண்டுவுக்கு ஈர்த்தது.)
நடிப்பு ... ஆ (ட) ல்.	
உமை ... க (வு) ரி.	
நாளிகம்... உ (ள்) னை.	

கடையெழுத்தலங்காரம்.

நேரிசைவேண்டி.

கள்ளுடனே பன்றிசங்கு கஞ்சனிவைக் கக்கரமூன்
 றுள்ளசொல்லு ளிவ்விரண்டோர்ந்தெடுத்தாங்—குள்ளகடை
 யெட்டெழுத்தில் வேதனரி யேத்துபிதா வின்பொருள்கண்
 டிட்டுநகுலேச்சரனை யெண். (௫௭)

கள்ளு ...	{ மற (வி). சுந் (தி).	சங்கு ...	{ நந் (து). சுத் (தி).
பன்றி ...	{ மைம் (மா). கேழ (ல்).	கஞ்சன் ...	{ விதா (தா). தந் (தை).

கடையெழுத்தெட்டும் “விதிமால்துதிதாதை” என்றும் “வேதன
 ரியேத்துபிதா” வின் பொருளாதல் காண்க.

இதுவுமது.

எண்சீரடிவருத்தம்.

செந்நீர்காடுகிழாள்பா டலத்திற் கேய்ந்த
 செழியமொழி மூன்றினீர் றக்க ரத்தாற்
 றன்னேரி னகுலையிடை மேவு தெய்வச்
 சங்கரனுந் தேவியுந்தோற் றிடந்தான் கண்டோ
 முன்னீர் ரக்கரத்தாற் கண்டோ மீசன்
 முழங்குமணி வாசகர்க்காக் கொண்ட மூர்த்த
 மன்னுன்மார் பகத்துமையா டனத்தி னழைத்த
 தவரிருவர் திருமேனி யளவு மாதோ. (௫௮)

செந்நீர் ...	குரு (தி).	{ மூங்கில் - சிவன் தோற்றிடம். மலை - உமை தோற்றிடம்.
காடுகிழாள் ...	வடு (கி). “திகிரி” ...	
பாடலம் ...	பாதி (ரி).	

‘குரு’ - சிவன் மாணிக்கவாசகர்க்காக் கொண்ட மூர்த்தம்.

‘வடு’ - சிவன் மார்பில் உமை தனத்தால் இழைத்தது.

‘பாதி’ - சிவன் உமை திருமேனி அளவு.

கோழத்திரி.

அது, பசுவின் மூத்திர வடிவாகச் சமைக்கப்பட்ட ரேகையிலே
 எழுத்துகள் அமைத்துப் பாடுவது.

கலிவிருத்தம்.

நகுலை யாதி யடிமல் ரோதவே
 மிகுதி யாறு மவாகழி சாயுமே

வினோத விசித்திர கவிப் பூங்கொத்து.

௩௧

தொகுதி யாகிய மாமய ரோடவே

தகுதி யான மனாகதி சாருமே.

(௫௯)

(பொ—ரை.) நகுலேச்சரத்துத் தலைவரது திருவடித் தாமரைகளைத் துதிக்க மிகுதியாகிய நுமது அவர பெரிதும் நீங்கும்; கூட்டமாகிய பெருமயல் நீங்கத் தகுதியாகிய மகாகதி (வந்து) சேரும்.

கூடசதுரீந்தம்.

அது, நான்காம் வரியிலுள்ள எழுத்துகள் மற்றைய மூன்று வரிகளிலும் ஆங்காங்கு மறைந்துநிற்கப் பாடுவது.

வேறு.

நீணலம் வாய்த்திட நின்மல மேவல்

வேணுறு வாழ்க்கையி லேகுபு வாழ்வேந்

தாணுவை யீசனை மாமயல் சாரா

மாணகு லேசனை வாழ்த்திட வம்மே.

(௬௦)

அரீந்தகூடம்.

அது, பொருளை மறைத்துப் பாடுவது.

நேரிசைவேண்பா.

செற்றார்போ னேக்கிச் செறுச்சிறுசொற் றுணுரைத்துப்

பற்றாக மாலைதனிற் பற்றினளா—பற்றார்போ

லுற்றானை யாவி யுறவளித்தா னோரணங்கு

கற்றார்சொல் கீரிமலைக் கண்.

(௬௧)

(பொ—ரை.) கற்றோர் புகழும் கீரிமலைக்கண்ணே ஓர் பெண்ணைவள் இறந்தார் போல இருந்தானொருவனை (அகத்துப் பகையாதிருந்தும் புறத்துப்) பகைவர் போலப் பார்த்து, பின்னினிதாய் முன்னின்றுதாய வார்த்தைகளைப் பேசித், தான் (அணிந்திருந்த) மாலையைப் பற்றாகப் பிடித்து (அவனை) இறவாது காத்தனள். இதில் காணும் குறிப்புகளால் அவள் அவனை மலைக் காலத்திற் கூட நேர்ந்தமை அனுமானிக்கப்படுதலின், இது நுட்பவணி.

பதகூடம்.

அது, சொல்லை மறைத்துவைத்துப் பாடுவது.

அலம்பு திரைநகுலை யானைநினைந் தாற்கே

வலம்புகுத லாகும்மற் றென்பீர்—நிலம்புகலு

மன்னர் சுரர்போகி மாலயன்சீர் வாழ்வுகளு
மென்னு மதற்கென் றியம்பு.

(கூஉ)

இங்கு மறைந்துள்ள பதங்கள், 'கேவலம்' 'பீர்' என்பன. நகுலேசரரை நினைந்தாற் பரகதி அடையலாம்; வேறென்ன பயம்! அரசர் தேவர் இந்திரன் பிரமா விட்டுணு முதலியோருடைய பதவிகளும் பரகதிக்கு எத்துணைத்தாமென்க.

ஆழந்திரிதகூடம்.

அது, விளியை மறைத்துவைத்துப் பாடுவது.

ஆவா நனிபலவு மாக்கினையே பாவமுனெஞ்
சேவான் கதியடையத் தேர்ந்தனையே—னீவான்மேற்
போயநகு லாசலஞ்சேர் புண்ணியனை யேத்துதிரை
பாயகடற் றீர்த்தம் படி.

(கூங)

இங்கு மறைந்துநிற்கும் விளி 'நெஞ்சே' என்பது. நெஞ்சே, ஆ! ஆ! பாவங்கள் பலவற்றையும் செய்துவிட்டனே; நீ பரகதி அடைய விரும்பினையேல், கீரிமலைக்குப் போ; அங்கே சிவனைத் துதி; அங்குள்ள கடற் தீர்த்தத்திலே ஸ்நானம்செய்.

எழுவாய் பயனிலை மறைப்பு.

கட்டளைக்கலிப்பா.

அந்த நன்முனி வோருறை பாழிக
ளாய வானகு லாசலப் பாங்கரிற்
சிந்து தெண்டிரைத் தீரநற் கேத்திரந்
தேடி யேதிரு மேனித் ரீத்துமே
யெந்தை யோடுநற் சத்தியம் வாழ்வினை
யீந்து வீற்றிருந் தாண்மக னல்லனோ
வந்து காத்திடு கென்றடி போற்றினோன்
மருவு கீரி முகத்தினன் வாழுவே.

(கூச)

இதில், எழுவாய்-சத்தி; பயனிலை-வீற்றிருந்தான். "நான் உமது புத்திரன் அல்லனோ! என்னை வந்து காத்திடுக" என்று பாதம் போற்றிய நகுலமுனிவர் உய்யும்பொருட்டு அவர்க்கு அழகிய வாழ்வினைக் கொடுத்துக் கீரிமலைப் பாங்கரிற் சமுத்திர தீரத்தே திருக்கோயிலின் கண்ணே திருமேனி தரித்துக்கொண்டு எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான் சுகிதராய் வீற்றிருந்தனர் உமாதேவியார்.

மாலையாற்று.

அது, முதலிலே நின்று படித்துப் போனாலும் இறுதியிலே நின்று படித்து வந்தாலும் ஒரே செய்யுளாய் முடியுமாறு எழுத்துகளை அமைத்துப் பாடுவது.

சூறள்வேண்பா.

காயாதி யாதிநீ கானாத வேதநா

காநீதி யாதியா கா.

(சூந)

ஆதி! வேத நாநாகா! நீதியா! தியாகா! நீ காயாதி கா எனப் பிரித்துக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. வேத நாநாகா - வேதத் தொளி (நிறைந்த கீரி) மலையையுடையவரே! காயாதி கா - கோபியாது காத்தருள்க.

இதுவுமது.

வஞ்சிவிருத்தம்.

வேக மாகமு னோடிவா

வான வாகன மேறுநா

நாறு மேனக வானவா

வாடி னோமுக மாகவே.

(சூசு)

(இ—ள்.) ஆன் அ வாகனம் ஏறுநா - இடபமாகிய அந்த வாகனத்தில் ஏறுபவரே! நாளும் மேல் நக வானவா - காணப்படுகின்ற மேலாகிய (கீரி) மலையில் (எழுந்தருளிய) கடவுளே! வாடினோம் முகமாக - வாடினோமாகியஎம்மை நோக்கி, முன் வேகமாக ஓடிவா - எதிரே விரைவாக ஓடிவந்தருள்க.

எழுத்துவருத்தம்.

அஃது, யாதேனும் ஒர்பொருளைத் தருகின்ற சொல்லொன்றை எடுத்துக்கொண்டு, அதுதானே வெவ்வேறு சொல்லாய் வெவ்வேறு பொருள் படுமாறு எழுத்துகளை ஒவ்வொன்றாகச் சேர்த்து வளர்ப்பது.

நேரிசைவேண்பா.

வேத நிழந்தபொருள் விண்டுமுன்னு ளுண்டபொரு

ளேதினகு லேசனையிங் கீந்தபொரு—ளோதி

னலைநதியொன் றீற்றற் றடைந்தெழுத்தொவ் வொன்றூந்

தலையுலகு மூங்கிலெனச் சாற்று.

(சூஎ)

இங்கே, ஒருநதியின் பெயராகிய கம்பை என்பதிலே, பிரமா இழந்ததாகிய தலையெனப் பொருள்படும் 'கம்' என்பதை எடுத்து அதன்

மேல் 'ச' என்னும் எழுத்தினைச் சேர்க்க அது தானே விட்டுணு உண்டாகிய உலகு எனப் பொருள்படும் 'சகம்' என வேறொரு சொல்லாயும், அதன்மேல் 'கீ' என்னும் எழுத்தினைச் சேர்க்கச் சிவன் தோன்றிய இடமாகிய மூங்கில் எனப் பொருள்படும் 'கீசகம்' என மற்றொரு சொல்லாயும் வருதல் காண்க.

இதுவுமது.

நம்மையெடுத்த தோரெழுத்து நாட்டிமுனர்ச் சீவவஸ்து
தம்மையறி வேறென்று சார்த்தியெந்தஞ்—சம்மையதாய்க்
கூடுறவைப் பாரினென்று கூட்டிநகு லேசுரனை
நாடுவழி பாட்டையறி நன்கு. (சுஅ)

நம் ... எடுத்துக்கொண்டமொழி.

சநம் ... சீவவஸ்து=பிராணி.

பாசநம் ... உறவு.

உபாசநம் ... வழிபாடு.

நாகபந்தம்.

அஃது, இரட்டை நாகபந்தமாயின் இரண்டு பாம்புகளும், அட்ட நாகபந்தமாயின் எட்டுப் பாம்புகளும், தம்முட் பின்னிப் புணர்ந்து விளையாடுவனபோலத் தோன்றுமாறு, முறைப்படி சித்திரிக்கப்பட்ட அறைகளிலே எழுத்துகளைத் தொகையிற் சுருங்கிப் பொதுவாக நிற்கும் படி அமைத்துப் பாடுவது.

இரட்டைநாகபந்தம்.

கலிவிருந்தம்.

ஆறு தாங்கு சடாத ராகமா
வீறு வீங்குறு வேத வாசக
தேறு நேசருட் டேங்கு வானவா
கூறு நீதக வானகு லேசனே. (சுகூ)

(பொ—ரை.) (கங்கா) நதியைத் தாங்கிய சடையை உடையவரே! ஆகமங்களைத் தந்தருளினவரே! பெருமை யிக்க வேத வாக்கியங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளியவரே! தெளிந்த அடியாரது உள்ளத்திலே நிறைந்த கடவுளே! பெருமை பொருந்திய நகுலேஸ்வரரே! (அடியேன்) தகுதியடையுமாறு தேவரீர் உபதேசித்தருள்க.

இச்செய்யுளை முறையானே சித்திரிக்கப்பட்ட பாம்பு இரண்டிலும் தனித்தனி தலைமுதல் வாலீராக எழுதிவரச் செய்யுள் முடிவது

மன்றிப் பாம்புகள் பொருந்துமிடத்து எழுத்துகள் ஒத்திருத்தலும் பிறவும் காண்க. எழுத்துகள் தொண்ணூறு; அறைகள் அறுபத்தெட்டு.

இதுவுமது.

நேரிசைவேண்பா.

1. நகுலைப் புரமவாவு நச்சரகக் கச்சுத்
தகுவெண் ணிறவிடையாய் தாயாய்—மிகுமப்புப்
பூணணியு மாது புணரு மணவாளா
வேணுதவி யீக மதி. (எ௦)
2. மிகுதி யுறுகுடம்பை விட்டுவியன் வீட்டுட்
புகுவெனவே மாநகுலைப் புவை—மகரமேற்
ரேயுமா மாலையே சூடுநீ மாதெய்வம்
பூணின் புரையீ புகல். (எக)

(பொ—ரை.) (1) விடம் பொருந்திய சர்ப்பக் கச்சையுடைய, தக்க வெள்ளிய நிறம்பொருந்திய இடபவாகனத்தையுடைய, நகுலேச்சரத்தை விரும்புகின்ற, சிவனே! (அகிலலோக) ஜநநியாகி மிக்க அன்பாகிய ஆபரணத்தை அணிகின்ற உமாதேவியார் புணரும் மணவாளரே! (அடியேற்கு) வலிமை ஈந்து புத்தியும் தந்தருள்க.

(2) பெருமைபொருந்திய நகுலேச்சரத்தில் (வீற்றிருக்கும் மொழியால்) நாகணவாயை ஒத்தவரே! பூந்தாது மேற்பரந்த அழகிய மாலையைச் சூடுகின்ற நீரே பெரிய தெய்வமாதலின், “அநேகமாய சரீரங்களை (எடுத்தலை) விட்டுப் பெருமையாய மோகூத்தை அடைவாய்” என்று (அடியேற்கு) இனிமையாய வார்த்தைகளைத் திருவாய்மலர்ந்தருள்க; தஞ்சம் அருள்க.

ஒரு செய்யுளை ஒரு பாம்பிலும் மற்றச் செய்யுளை மற்றப் பாம்பிலும் எழுதி இருசெய்யுளிலுமுள்ள தூற்றுப்பதினெட்டெழுத்துகளும் (சில எழுத்துகள் பொதுமையாய் வருதலின்) தொகையிற் சுருங்கித் தொண்ணூற்றாறு எழுத்துகளாய் நின்றலும் பிறவும் காண்க.

அஷ்டநாகபந்தம்.

நேரிசைவேண்பா.

நகுலா புரமே நமதுதுறை கோல
நகுலேச கோனெமது நாத—னகுலா
புரநாக மீனப் புணரியுமே லாநாங்
கரிலா எனகறு மினி.

(எஉ)

(பொ—ரை.) நகுலேச்சரமே நமது துறை; அழகிய நகுலேசப் பெருமானே நமது தலைவர்; நகுலேச்சரத்து மலையும் (அங்குள்ள) மற் சம் (நிறைந்த) கடலும் மேலானவை; (ஆதலின்) இனி நாம் குற்றத்தி னின்றும் நீங்குவோம்.

இந்த ஒரு கவியைத்தானே தனித்தனி ஒவ்வொரு பாம்பிலும் எழுதி எழுத்துக்கள் தொகையிற் சருங்குதலும் பிறவும் காண்க.

வினாவுத்தரம்.

அது பலவகைப்படும். பின்னாற் காணும் பதின்மூன்று கவிகளும் வினாவுத்தரக் கவிகள்.

வியஸ்தசமஸ்தசாதி.

அது, தனித்துநின்று உத்தரமான சொற்கடாமே ஒருங்கு கூடி நின்றும் உத்தரமாகுமாறு பாடுவது.

வியத்த சமத்தகனி மேவழகிற் கென்பேர்
நயத்தகையார் மாளிகைக்கென் னுமம்—பயத்திரைக்கிங்
கொன்பெய ரென்செம்மற் காம்பெயரென் கீரிமலைக்
கோன்பெயரென் சொல்க குறித்து. (எஊ)

உத்தரம்—நகுலமலைநாதன்.

1. அழகு	...	...	...	ந.
2. மாளிகை	...	...	...	குலம்.
3. திரை	...	...	...	அலை.
4. செம்மல்	...	...	...	நாதன்.
5. கீரிமலைக்கோன்	...	...	...	நகுலமலைநாதன்.

ஒசச்சுவி.

அது, கீண்ட கவியில் வினாவும் மிகச் சிறிய சொல்லில் விடையும் வரப் பாடுவது.

கட்டளைக்கலிப்பா.

வெய்ய செய்கைநி சாசரர் வேந்துமுன்
வேற்கை யேந்துவி சாகற் கடல்கெடஇத்
துய்ய தெண்டிரைக் கொண்டதெத் தொல்லுரு
தோன்று மண்டத் தொகைமுழு தீன்றவ
ளைய தோட்பிறந் தாதிபெண் னானதா
ரல்ல தொள்ளணங் கோடுபுட் பேரெவை

செய்ய வொண்ணகு லேசமா தேவனின்
செல்ல நாயகி யானவள் யாவளே.

(௭௪)

உத்தரம்—“மாதேவி.”

1. சூரன் கடலிடைக் கொண்ட உரு மா.
2. உமை தோளிற் பிறந்து சிவன் மனை ஆனவள் ... தேவி-காளி.
- அல்லது { அணங்கின் பெயர் தே.
- { புள்ளின் பெயர் வீ.
3. மாதேவன் நாயகி மாதேவி.

சுக்ளேசுகசாதி.

அது, குறட் கவியில் வினாவும் நீண்ட சொல்லில் விடையும் வரப் பாடுவது.

குறள்வேண்பா.

கூட்டுதலென் வல்லினமெய் கொள்ளா தகஞ்சிரங்க
ளீட்டுவிழைச் சென்னகுலை யேத்து.

(௭௫)

உத்தரம்—“இடந்தலைப்படுத்தல்.”

1. கூட்டுதல் ... இடந்தலைப்படுத்தல்.
2. அகம் ... இடம்.
3. சிரம் ... தலை.
4. கள் ... படு.
5. விழைச்சு ... தல்.

பிரச்சினைத்தரம்.

அது, வினா அமைந்த பாகத்திற்குளே விடையும் அமைந்து மறைந்து கிடக்கப் பாடுவது.

நேரிசைவேண்பா.

வையம் பணியடியார் மாநகுலை யத்தருக்குச்
செய்யவிடை யென்றான் திகழரவ—மையரவர்க்
கெப்படியாம் யாரவரை யேத்துவா ரிவ்வினாவிற்
செப்பிடுமூ வுத்தரமுந் தேர்.

(௭௬)

வையம் பணி அடியார் - உலகத்தார் வணங்கும் பாதங்களையுடையவராகிய.

உத்தரம்.

1. சிவனுக்கு விடை என்ன? ... வையம் (வாகனம்).
2. ,, அரவு ,, ... பணி (ஆபரணம்).
3. சிவினை எத்துவார் யார்? ... அடியார் (தொண்டர்).

கந்தாபநுதி.

அது, வேறு பொருளியைபினாலே வற உணர்த்தும் சொல்லந்
 றுனே விடையும் மறைந்து கிடந்து அரிதின் உணரப் பாவெது.

காரியமுன் னேதுளது காணிகழ்ச்சி யோர்சொலென்னுன்
 சாரிரண்டாம் வேற்றுமைச்சொற் றுனென்னை—சேரொரைய
 வார்த்தையெவன் கீரிமலை வானவனை யேத்தியுரை
 யார்த்தகதி தாபநுதி யாய். (எஎ)

உத்தரம்.

1. காரியத்தின் முன் உளது ஏது? ஏது (காரணம்).
2. ஓர் இகழ்ச்சி வார்த்தை என்? என்! (சீச்சி!)
3. நான் என்பதின் உ-ம் வேற்றுமை என்னை? என்னை.
4. ஓர் ஐய மொழி எவன்? எவன்!

விடமசாதி.

அஃது, உத்தரத்திலே வேண்டும் எழுத்தை விலக்குதலாலே
 வேறு உத்தரம் வரப் பாவெது.

நகுலே சுரர்மகிழு நாரிபரி சுத்தை
 தகுபேரெ னெண்டரங்கந் தானென்—றிகிரிபெயர்
 யாதா மழுகின்பே ரென்னகட னாமமெவ
 னேதாய் விடமமிதை யுய்த்து. (எஅ)

உத்தரம்—“அமலை.”

1. பரிசுத்தை ... அமலை.
2. தரங்கம் ... அலை.
3. திகிரி ... மலை.
4. அழகு ... அம்.
5. கடல் ... அலை.

வர்ணேந்தரம்.

அது, தனித்தனி எழுத்தாகப் பிரிந்து உத்தரமாகப் பாவெது.

ஒவ்வோ ரெழுத்தாலா யொண்ணாகுலை வாழ்சிவனை
 மைவா ணிறவரிக்காம் வண்மனையை—யவ்வானிற்
 றெய்வமைதைப் பக்கிதனைச் செப்புசொற்க டாமிசைந்தே
 மைவிழியாள் பார்ப்பதிபேர் மற்று. (எக)

உத்தரம்—“உமாதேவி.”

1. சிவன் உ.
2. அரிமனை (இலக்குமி) ... மா.
3. தெய்வம் தே.
4. பக்கி (பறவை) வி.
5. பார்ப்பதி உமாதேவி.

சீருங்கலாசாதி.

அஃது, உத்தரமாய் நின்ற ஒரு சொல்லின் இறுதி எழுத்துப் பின் வரும் உத்தரத்தின் முதல் எழுத்தாகவும், அதன் இறுதி எழுத்தே அடுத்த உத்தரத்தின் முதல் எழுத்தாகவும் வந்து இங்ஙனமே சங்கிலிபோலத் தொடராகப் பாடுவது.

வேதாவின் பேரென்னை வேண்டிவட்ட மாயோடற்
கேதாரும் பேர்திசைக்கங் கென்னபெயர்—முதுரா
மாநகுலை யேத்தா மதிக்கெட்டாட் கென்னபெயர்
தூரிலவு சங்கிலியாய்ச் சொல்.

(அ0)

உத்தரம்—“பிரமாநிகை.”

1. வேதா பிரமா.
2. வட்டமாயோடல் ... மாதி.
3. திசை திகை.
4. மதிக்கெட்டாள் பிரமாதிகை.

நாகபாசபேதம்.

அஃது, எழுத்துகள் இரு பக்கத்திலும் நாக பாசம் போலத் தழுவிடும், யாதாயினும் கெட்டும், மலை மாற்றுகிடும், முறை முறையே உத்தரமாகுமாறு பாடுவது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாரார் தொழுநகு லேசருக் கின்பு பயக்குமுனி
வாரார் மகதி முறுக்காணி நாமமென் வாழ்மனைக்குக்
காரார் திருமகட் காமாவுக் கெண்கணற் காம்பொனுக்குப்
பேர்தா மெவையசைச் சொல்லொன் றெதுதகப் பேசுகவே.

உத்தரம்—“மாடகமாடம்மா.”

1. முறுக்காணி மாடகம்.
2. மனை (வீடு) மாடம்.
3. திருமகள் (இலக்குமி) மா.

4.	ஆமா (காட்டுப்பசு)	கடமா.
5.	எண்கணன் (பிரமா)	க.
6.	பொன்	மாடு.
7.	ஒரு அசைச் சொல்	அம்மா.

சௌந்திரசாதி.

அஃது, உத்தரமாய் நின்ற சொற்கள் யாவும் சேர்ந்து ஓர் இலக்கண சூத்திரமாய் வரப் பாவெது.

நேரிசைவேண்பா.

நக்கர்நகு லேசரெனு நங்கடவுள் பேரொருப
சர்க்கமெவை நீர்சுரபி தம்பெயரென்—புக்ககடையற்றகும்பி யாதிங் கறிவுறுதொல் காப்பியத்தோர்
சிறுரிச்சொற் சூத்திரமென் செப்பு. (அஉ)

உத்தரம்—“ஐவியப்பாதும்.”

1.	கடவுள்	ஐ.
2.	ஒரு உபசருக்கம்	வி.
3.	நீர்	அப்பு.
4.	சுரபி (பசு)	ஆ.
5.	கடையற்ற கும்பி	கும்.
6.	தொல்காப்பியத்து ஓர் }
உரிச்சொற் சூத்திரம் }	‘ஐவியப்பாதும்’.

மத்தியவர்த்தமானுக்கரசாதி.

அது, சில எழுத்துகளை இடையிற் சேர்த்தலால் வேறு ஓர் உத்தரமாக வரப் பாவெது.

கீரி முகமகல்வான் கேடிலலை வீசிமறி
வாரி யிடைப்படிந்த வண்முனியார்—தேருமன்பிற்
சாரவற்கு வேண்வொந் தந்தவனார் நள்ளிடையி
லீரெழுத்துக் கூட்டி யிசை. (அங)

உத்தரம்.

1. கீரி முகம் அகல வாரியிடைப் படிந்த முனி ... நகுலன்.
2. அம் முனிக்கு வரம் தந்தவன் நகுலாசலன்.

காகபாதசாதி.

அது, காகத்தின் பாதம் போல அமைக்கப்பட்ட சித்திர தளத்திலே எழுத்துகள் நின்று முறையே உத்தரமாகப் பாவெது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாருல குய்ந்து கடைத்தேறு மாறிடப் பாகமதி
 னாரியை வைத்து நகுலேச ரென்னநன் னுமமுற்றார்
 சீரிய கண்ணுடைச் செய்யாட்கெ னுமமத் தென்றிக்குவாச்
 சார்விளி யென்னை நிறங்குறு மேனியுந் தாமெவையே. ()

உத்தரம்.

[வன்.

1. பெண்ணை இடப்பாகத்தே இருத்திச் சிவன் பெற்ற பேர்...வாமதே
2. சீரிய கண்ணுடை (ச்செய்) யாள் வாமலோசனை.
3. தென்திசை யானையின் விளி வாமன!
4. நிறம் உரு.
5. குறுமேனி வாமனஉரு.

அட்டளைபதுமபந்தம்.

எட்டிதழ்த்த தாமரை வடிவமாக வரையப்பட்ட சித்திரத்தின் பொ
 குட்டாகிய நடுவில் நின்ற எழுத்தே எட்டு விடைக்கும் முதல் எழுத்
 தாக வரப் பாடுவது.

குந்தந் திறல்கலை யானத்தி கச்சுக் குவலயமோ
 டிந்தனங் கோழி விதிர்ப்பெனும் பேர்கட் கியல்பெயரெ
 னந்தண் ணகுலேச் சுரர்புலி யூரெ னவரிலமெ
 னெந்தை சொரூபமென் சொல்வாய் பதுமத் தியையவைத்தே.

உத்தரம்.

1. குந்தம் ... வியாதி.
2. திறல் ... விறல். இவற்றின் இறுதி எழுத்துகளைக்
3. கலையானத்தி... விமலை. கூட்டி வாசிக்கப் பின்னைய மூன்ற
4. கச்சு ... விசிகை. வினாவுக்கும் விடையாகும்.
5. குவலயம் ... விபுலை. 1. சிவனது புலியூர் ... தில்லை
6. இந்தனம் ... விறகு. 2. ,, இல்லம் ... கைலை.
7. கோழி ... விட்டி. 3. ,, சொரூபம்... குடிலை.
8. விதிர்ப்பு. ... விதலை.

சொற்பிரேளிகை.

எண்சீரடி விருத்தம்.

வாரணமாய் முழங்கிடினும் யானை யன்று
 வான்கிளர்நீர்த் தெனினுமொரு பறையென்று

சீரியதாய் வரும்போங்கா லுடைய தன்று
 செந்நாவா யுறினுமுண வுன்ப தன்று
 மாரிபெயச் செய்தி னுந் தேவு மன்று
 வண்மகர ராசிபுறு மங்கு லன்று
 தேருமெவர் தோயந்தி னுந் வேசை யன்று
 தென்னகுலை யூருளதென் செப்பு வீரே. (அசு)

உத்தரம்—“கடல்.”

நீர்த்து ... 1. தன்மையை உடையது; 2. நீரை உடையது.
 நாவாய் ... 1. நாவும் வாயும்; 2. மரக்கலம்.
 மகரராசி ... 1. பன்னிரண்டு இராசியின் ஒன்று; 2. சுருக் கூட்டம்.

பொருட்பிரேளிகை.

நேரிசைவேண்பா.

கோதினகு லேச்சரத்தே கொங்கைபற்றி வாய்ப்புகுத்திச்
 சாதியை தோடுபெயஞ் சார்முறைநா—னீதியின்றி
 யெல்லினும்யார் நின்றாலு மெவ்வுறுப்புந் தொட்டுநகைத்
 தல்லசொலிக் கொஞ்சவரே யார். (அள)

உத்தரம்—“குழந்தைகள்.”

காதைகரப்பு.

அஃது, யாதேனும் ஒரு செய்யுட்கு உரிய எழுத்துகளெல்லாம்
 தேடி எடுக்கத்தக்கனவாய் ஆங்காங்கு வைத்து அச்செய்யுளை மறைத்
 துப் பாடுவது.

அநிர்புன் னகைவா யுருள்விழிபொற் றுள்க
 டவிர்வரிதா நீற்றணிசேர் தன்மைக்—கவிரிதனல்
 வாய்ந்த வறலளகி வாழிநகு லாம்பிகையாள்
 வேந்து மருந்து வினைக்கு. (அஅ)

(பொ—ரை.) புன்னகை ஒளிரும் வாயும் கிருபைக் கண்களும்
 பொற் பாடங்களும் நீங்காத திருநீற்றின் அணியும் அழகிய முருக்கலர்
 போலும் இதழும் நல்ல வாய்ந்த கருமணல் போலும் கூந்தலும் உடை
 யவராகிய நகுலாம்பிகைக்கு நாயகரே! (நமது) வினைக்கு மருந்து
 (ஆவர்). தன்மை - அழகு.

இச்செய்யுளிலே, “அறவாழி யந்தணன் றுள்சேர்ந்தார்க் கல்
 லாற்—பிறவாழி யந்த லரிது” என்னும் திருக்குறட் கவியின் எழுத்து
 களெல்லாம் ஆங்காங்கு அமைத்திருத்தல் காண்க.

சக்கரபந்தம்.

அது, வண்டியின் சில்லுப் போல அமைக்கப்பட்ட சித்திரத்திலே சிற்சில உறுப்பின்கண்ணே முத்துகள் பொதுவாக நிற்கும்படி அமைத்துப் பாடுவது. அது நான்காரச் சக்கரம், ஆறாரச் சக்கரம், எட்டாரச் சக்கரம் என மூவகைப்படும். ஆரம் - அரம்=சில்லுக்கம்பு.

நான்காரச் சக்கரபந்தம்.

வஜ்சிவிருத்தம்.

காயு மாலழி மேதகா

காத மேமலை நீளகா

காள நீடுமை நாயகா

காய நாமன மாயகா.

(அக)

(பொ—ரை.) காய்கின்ற மயக்கத்தை அழிக்கின்ற மேதகைமையினை உடையவரே! காத (தூர) ம் நீண்ட (கீரி) மலையாகிய வீட்டை உடையவரே! கருமைநிறம் மிக்க உமாதேவிக்கு நாயகரே! (எனது) மனம் வாக்குக் காயங்கனையும் ஆயுனையும் காத்தருளும்.

முப்பத்திரண்டு எழுத்துக்களை உடைய இச்செய்யுளை நான்காரச் சக்கரத்திலே அமைக்கும்போது ஒவ்வொரு அடியினதும் முதல் ஈற்று எழுத்துகள் குறட்டிலுள்ள ஒரே எழுத்தாதலும், அரத்திலுள்ள எழுத்துகள் இவ்வீர் முறை வாசிக்கப்படுதலும் பெற்று, எழுத்துகள் பதினேழாகச் சுருங்குதல் காண்க.

ஆறாரச் சக்கரபந்தம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நன்ன ருணுங்கடுப் போனகப் பண்ணவ நாம்விளைத்த

பன்னகம் பூண்சிவ வீசுக பத்தி பரிந்துதொண்டர்

தின்மை யகழ்ந்தோர் நிலைகதி யாக்கருட் சீலவுச்ச

நன்மைப் பழங்கதி யாய்ந்தவர் சார்நகு லேசவந்தே. (சு0)

(பொ—ரை.) நன்கு உண்டருளிய நஞ்சாகிய உணவை உடைய கடவுளே! அச்சத்தை உண்டாக்கிய பாம்புகளை (ஆபரணமாக) அணியும் சிவனே! அடியார்க்கு வரும் தீமைகளை விரும்பிக் களைந்து (அவர்களுக்கு) ஒப்பில்லாத நிலைத்த கதியை ஆக்குகின்ற தயா சீலரே! உயர்ச்சியாகிய நன்மையையுடைய தொல் கதியை ஆராய்ந்தவர் (கதியெனச்)சாருகின்ற நகுலேச்சரரே! வந்து (தமியேற்குப்) பத்தி தந்தருள்க.

தொண்ணூற்றுமூன்று எழுத்துகளை உடைய இச்செய்யுளை ஆறாரச் சக்கரத்திலே அமைக்கும்போது எழுத்துகள் எண்பத்தைந்தாகச் சருங்குதலும், குறட்டிலே “நகுலேப்பி” என்பது தோன்றுதலும் பிறவும் காண்க.

எட்டாரச்சக்கரபந்தம்.

நிலைமண்டிலஆசிரியப்பா.

நழுவகல் காஞ்சி கழுமலம் வகுகர்
பழமலை யாதிய வகமுறச் சிறப்பாய்
நணுகருட் பரனே கதலிகை யார்த்தந
முகில்வரி கெழுமு கல்லுயர் மதிலார்
நகுலேப் பதிவதி நம்பெரு முதல்வர்
தகுமெய்ப் பதநடச் சார்பி னாரே.

(கூக)

காஞ்சி முதலிய ஸ்தலங்களிலே எழுந்தருளியிருக்கும் தயா பரரே, நமது நகுலேச்சரத்துத் தலைவராகிய தாண்டவ பாதர் என்க. நழுவு-வழுவுதல். கதலிகை - துகிற்கொடி. வரி - நிரை. கெழுமு - பொருந்திய.

நூறு எழுத்துகளை உடைய இச்செய்யுளை எட்டாரச் சக்கரத்தில் முறையே அமைக்கும்போது, எழுத்துகள் எண்பத்தொன்பதாய்த் தொகையிற் சருங்குமாறும், குறட்டிலே “சிவனே முழமுதல்” என்னும் வாக்கியம் தோன்றுமாறும் பிறவும் உணர்க.

கழிதளம்.

அஃது, எவ்வெட்டெழுத்துக் கொண்ட நான்கு அடியாய் மேல் நின்று கீழ் இழிந்தும், கீழ்நின்று மேல் ஏறியும் புறஞ்சென்று உள்முடியப் படிக்கத்தக்கதாகப் பாவெது.

வஞ்சித்துறை.

தகுநகு லேசரந்
குலவிவ யச்சிர
நவிறல முனாச்சு
குவலயம் முயலே.

(கூஉ)

(பொ--ரை.) தகுந்த நகுலேச்சரம் என்னும், விளங்கி வலிமை பொருந்திய பிரான (தல) மாகச் சொல்லப்படும் தலத்தின் முன்னர் உலகம் உய்தலுற்று.

சுருப்பதோபத்திரபந்தம்.

அது, நான்கு புறத்தும் வாயில்களை உடையதாய் நினைத்த வழி யாற் செல்லத்தக்கதாய்ச் சமைக்கப்படும் வீடுபோல, எப்பக்கத்திலே தொடங்கிப் படித்துச் சென்றாலும் அச்செய்யுளே ஆகும்படி (எவ்வெ ட்டெழுத்து உடைய நான்கு அடிகளை உடையதாய்) அறுபத்துநான்கு அறைகளிலே முதல் அறை தொடங்கி ஒரு முறையும் இறுதி அறை தொடங்கி ஒரு முறையுமாக இருமுறை எழுதி இயையுமாறு பாடுவது.

கலிவிருந்தம்.

தேவா நாதா தாநா வாதே
வாரா தேதா தாதே ராவா
நாதே னாகா காநா தேநா
தாதா காயா யாகா தாதா.

(கூட)

(இ—ள்.) தேவா - பிரகாசம் உடையவரே! நாதா - தலைவரே!
தாநா - வலிமையினை உடையவரே! தாதா - பிதாவே! வாரா - ஆகாய
மானவரே! தேன் நாகா - தேன் (கூண்டுகள் தூங்கும் கீரி) மலையை
உடையவரே! காநா - கீதப் பிரியரே! தே - தெய்வமே! காயா - திரு
மேனியை உடையவரே! யாகா - யாகங்கட்கு உரியவரே! தாதா-கொ
டையாளரே! வாது வாராதே - வாது வாராதபடி, தேரா - தேர்ந்து,
நா தா தா - நா வன்மை தந்தருள்க.

அக்கராகுதம்.

அது, முழுதாய் நின்று ஒரு பொருள் பயந்தும், ஒவ்வொரு எழுத் தாக நீக்க வெவ்வேறு மொழியாய் வெவ்வேறு பொருள் பயந்தும் நிற்கும் ஒரு மொழியை எடுத்துப் பொருள்கள் காட்டிப் பாடுவது.

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

மாலகல வெந்நாளு மாநகுலையேத்துதிரு
மாலுலகு கொம்பேந்த மன்னுமவ தாரநெடு
மாலெனுமம் மோகினிமேன் மாலவுணர் கொண்டதயன்
மாலகலக் கிள்ளியதும் வராகம்ரா கங்கமெனே. (கூச)

1. பூமியைக் கொம்பால் எந்திய மால் பிறப்பு ... ப ... = வராகம்.
2. மோகினிமேல் அவுணர் கொண்டது ... ஆசை = ராகம்.
3. பிரமாவின் மால் அகலக் கிள்ளியது ... தலை = கம்.

இதுவுமது.
க லி வி ரு த் த ம்.

மாதுநகு லாம்பிகை மணாளனரு ளாலே
யாதவனெ னுழிகொ டளந்துவிடு நாளு
மோதுபெரு மாட்சியு மொடுங்கடு பிறப்பும்
வாதகல வோதுதி வசம்வசஞ்ச மென்றே.

(சுரு)

1. நாள் ... திவசம்.
2. ஆட்சி ... வசம்.
3. பிறப்பு ... சம்.

நீரோட்டம்.

அஃது, இதழ் முயற்சியாற் பிறப்பனவாகிய உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ, ப, ம, வ என்னும் எழுத்துகள் வாராமற் பாவது.

நேரிசைவேண்பா.

சாரறநீள் சத்திரங்க டண்ணியசா ரற்றிகிரி
நீர்நிறைநற் காரளக்கர் நேயநலச்—சீரடியார்
தண்டே னிறையலர்க்கா சால்கீரி நாகநகர்
கண்டாரே நற்கதியர் காண்.

(சுசு)

ஓற்றுப்பெயர்ந்தல்.

அஃது, ஒருமொழியும் தொடர்மொழியுமாய் நின்று கருதிய
பொருளன்றி வேறு பொருளும் பயக்கத்தக்கதாகப் பாவது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நிலமேற் சிறந்தது வானத்து முள்ளது நீருடைசூழ்
தலமேற் றொடக்கத்து முள்ளதெம் மீசன் றருதகைத்தா
நிலமேற் பெரியவர் யாகத்து மேய்வது நீணகுலைத்
தலமேற் பொழிந்திடு மாரிய மாமெனச் சாற்றுதியே. (சுஎ)

இங்கே, 'பொழிந்திடு மாரியம்' என்பது, பொழிந்திடும் சம்ஸ்கிரு
தம் எனவும், பொழிந்திடு முகில் நீர் எனவும் பொருள் பட்டு ஒருமொ
ழியும் தொடர்மொழியுமாய்க் கருதிய பொருளன்றி வேறு பொருளும்
பயத்தல் காண்க. ஆரியம் - சம்ஸ்கிருதம், மாரி-முகில், மேகம், அம்-நீர்.

மாத்திரைச்சுருக்கம்.

அஃது, யாதேனும் ஒரு பொருள் பயக்கும் ஒரு சொல்லின்கண் உள்ள எழுத்தின் மாத்திரையைச் சுருக்குதலால், அச்சொல் வேறு சொல்லாகி வேறு பொருள் பயக்கும்படி பாடுவது.

நேரிசைவேண்பா.

தீர்வைதனி லோர்மாத் திரைகுறைய வெற்புவெற்பிற்
சாரளபொன் றஃகுமெனிற் றுணுகிரா—நீர்நகுலை
சேர்கருட னென்றருகிற் சேந்தனின்னு மொன்றுகெடிற்
சார்புதரு பட்டினமாஞ் சாற்று. (சுஅ)

1. தீர்வை ... கீரி, இதில் ஒருமாத்திரை குறைய, கிரி (வெற்பு).
2. வெற்பு ... நாகம், ,, ,, ,, நகம் (உகிர்).
3. கருடன் ... நாகாரி, ,, ,, ,, நகாரி(சேந்தன்).
4. நகாரி, ,, ,, ,, நகரி (பட்டினம்).

மாத்திரைவருத்தநம்.

அஃது, யாதேனும் ஒரு பொருள் பயக்கும் ஒரு சொல்லின்கண் உள்ள எழுத்திற்கு மாத்திரையைக் கூட்டுதலால் அச்சொல் வேறொரு சொல்லாகி வேறு பொருள் பயக்கும்படி பாடுவது.

தரவுகொச்சுக்கலிப்பா.

மாத்திரையொன் றுறுமலையே வண்ணகுலை மேவுமான்
மாத்திரையொன் றுறுமனத்தின் மன்னியசீர்ப் பூஷணமா
மாத்திரையொன் றுறுகறுப்பே மங்கலமாய்ச் சூடுகின்ற
மாத்திரையொன் றுறுநகமா மதிக்கலைநூல் வல்லுநரே. ()

1. மலை ... நகம், இஃது ஒருமாத்திரை கூட, நாகம் (பாம்பே),
2. மனம் ... அகம், ,, ,, ,, ஆகம் (மார்பில்).
3. கறுப்பு... தமம், ,, ,, ,, தாமம் (கொன்றையே),
4. நகம் ... மலை, ,, ,, ,, மலை (மாலையாம்).

முரசுபந்தம்.

அது, நான்கடி உடையதாய் மேல் இரண்டு களும் தம்முட் கோழத்திரி ஆகவும், கீழ் இரண்டு அடியும் தம்முட் கோழத்திரி ஆகவும் சிறு வார்போக்கி, முதல் அடி மற்றை மூன்று அடிகளிலும் கீழுற்று மீண்டு மேலே போய்க் கீழே இறங்கி முடியவும், இவ்வாறே இறுதி

அடியும் மேலே போய்க் கீழே இறங்கி மேலே போய் முடியவும் தக்க தாகப் பெருவார் போக்கி எழுத்துகள் அடைத்துப் பாடுவது.

கலிவிருத்தம்.

ஆழி யோதை யுறைநகு லாநகர்
பாழி யோதை யுறைநகு லாநகர்
வாழி யேர்தை யுறைநகு லாநகர்
தாழி யோதை யுறைநகு லாநகர். (௧00)

(இ—ள்.) பாழி ஒதை உறை நகுல அநகர் ஒது ஐ உறை நகுல அநகர் - பாழியைக் கொண்ட மலையில் வசித்த நகுல முனிவரார் துதிக்கப்பட்ட அழகிய பொருளாகிய நகுலேஸ்வரரது, தாழி உறை ஒதை நகுல அநகர்-பரணி (மண்டலம் வரையும் உயர்ந்த) நீளத்தை உடைய மதில் பொருந்திய சிறந்த மேன்மையான அந்த ஸ்தலமே, உறை ஒதை ஆழி நகுலாநகர் - நீர்த்துளியையும் பேரொலியையும் கொண்ட கடல் (புடை சூழ்ந்த) நகுலாபுரமாம். வாழி - அசைச் சொல்.

திர்பாகி.

அது, மூன்று எழுத்துகளைச் சேர்க்க ஒரு மொழியாகியும், அதன் கண் உள்ள முதல் எழுத்தையும் இறுதி எழுத்தையும் சேர்க்க மற்றொரு மொழியாகியும், இடை எழுத்தையும் கடை எழுத்தையும் சேர்க்கப் பின்னொரு மொழியாகியும் வருவது.

நேரிசைவேண்பா.

மூன்றக் கரமெம் முதல்விபெயர் முன்னிறுதி
தோன்றக் கரம்விறற்ல் சூழிடையீ—ரூன்றிங்
கமர்பிறங்க லென்ப வவைநகுலை மேவும்
விமலை விலைமலையாய் விள். (௧0௧)

‘மூன்று அக்கரம் எம் முதல்வி பெயர்’ என்றது, மலரகிதை எனப் பொருள்படும் விமலை என்னும் சொல்லினை. அதன்கணுள்ள முதலாம் மூன்றாம் எழுத்துகள் சேர்ந்து ‘விலை’ என்னும் சொல்லாய் விறற்ல் எனப் பொருள் படும். இரண்டாம் மூன்றாம் எழுத்துகள் சேர்ந்து ‘மலை’ என்னும் சொல்லாய்ப் பிறங்கல் எனப் பொருள்படும்.

திரிபங்கி.

அஃது, யாடும் ஒரு செய்யுளாய் நின்றே ஒருபொருள் பயப்பதன்றி, அதுவே மூன்று செய்யுளாய்ப் பிரிந்து முடிந்து வெவ்வேறு பொருள் பயக்கத்தக்கதாகவும் பாடுவது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தந்தையென் பேனன்னை தானுமென் பேன்சற் குருவுமென்பேன்
சிந்தையன் பாய்நின்னை நாடிநிற் பேனற் றிருநகுலை
வந்துறச் சீர்மன்னு வாழ்வளிப் பாய்மற் றருணிறையத்
தந்திருப் பாய்வன்னி சேர்கரத் தாய்தற் பரமுதலே. (க0௨)

இச்செய்யுள் மூன்று வஞ்சித்துறை யாமாறு அடியிற் காண்க:—

1. தந்தை யென்பேன்
சிந்தை யன்பாய்
வந்து றச்சீர்
தந்தி ருப்பாய்.
2. அன்னைதா னுமென்பேன்
நின்னைநா டிநிற்பேன்
மன்னுவாழ் வளிப்பாய்
வன்னிசேர் கரத்தாய்.
3. சற்குரு வுமென்பேன்
நந்திரு நகுலை
மற்றரு ணிறையத்
தற்பர முதலே.

இதுவுமது.

நேரிசைவெண்பா.

கங்கரா பன்னாகக் கச்சார் வியனிடையாய்
பங்கதனின் மின்னாள் பயில்வடிவா—வெங்கயிலை
மன்னா வியன்குலை வானவா விங்கஞ்ச
லென்னா யியைபயனு மீ. (க0௩)

இவ்வெண்பாவும்,

பன்னாகக் கச்சார் வியனிடையாய் பங்கதனின்
மின்னாள் பயில்வடிவா வெங்கயிலை—மன்னா
வியன்குலை வானவா விங்கஞ்ச லென்னா
யியைபயனு மீகங்க ரா, என வேறொரு வெண்பாவும்,
பயனுமீ கங்கரா பன்னாகக் கச்சார்
வியனிடையாய் பங்கதனின் மின்னாள்—பயில்வடிவா

வெங்கயிலை மன்னு வியனகுலை வானவா
விங்கஞ்ச லென்னு யியை, என மற்றொரு வெண்பாவுமாய்த்
திரிபங்கி ஆயிற்று.

துவிபங்கி.

பத்திதா புத்திதா பாங்காய்ப் பொலியுமியற்
சித்திதா முத்திதா சீர்நகுலை—முத்தநகை
யுத்தமியாள் பங்கா வுயர்கயிலைப் பண்ணவா
பத்தியுளார் தங்கோ பரா.

(க0ச)

இவ்வெண்பா,

புத்திதா பாங்காய்ப் பொலியுமியற் சித்திதா
முத்திதா சீர்நகுலை முத்தநகை—யுத்தமியாள்
பங்கா வுயர்கயிலைப் பண்ணவா பத்தியுளார்
தங்கோ பராபத்தி தா, என வேறொரு வெண்பாவாய்ப்
படித்தற்கு இயைந்து துவிபங்கி ஆனமை காண்க.

பிறிதுபடுபாட்டு.

அஃது, அடி தொடைகளை வேறுபடுத்தலால் முன்னைய நிலை
மாறி வேறொரு செய்யுள் ஆகும்படி பாடுவது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அரிபிர மேந்திர ரன்புட னேத்து மணிநகுலைப்
புரியமர் வான்கங்கை பொங்கினந் திங்கள் பொலிசடையான்
விரிமறையேயுரு வாய்வரு வான்றன் மிளிர்டியைப்
பரிவுட னெண்ணுநர் பாறாப் பரகதிப் பாங்கரன்றே. (க0ரு)
இக்கட்டளைக்கலித்துறை,

அரிபிர மேந்திர ரன்புட னேத்து
மணிநகுலைப்புரி யமர்வான் கங்கை
பொங்கினந் திங்கள் பொலிசடை யான்விரி
மறையே யுருவாய் வருவான் றன்மிளி
ரடியைப் பரிவுட னெண்ணுநர்
பாறாப் பரகதிப் பாங்க ரன்றே, என ஓர் நேரிசை

யாசிரியப்பா ஆவதும் காண்க.

இதுவுமது.

தாங்கி யெனைக்காத்த றப்பாது நின்பாரந் தாங்கிலையே
 னீங்கிச் சரணென்று பாங்காகி யாரை நிலைக்களமா
 யாங்குப் புகல்செய்வ னேர்கொள் விடையா யிசைநருகலைப்
 பூங்கமழ் சோலை புடையார் சினகரப் புங்கவனே. (க0௬)

இக்கட்டளைக்கலித்துறையின் மூன்றாம் அடியில் உள்ள “இசை”
 என்பது ஈரூக வாசிக்க;

தாங்கி யெனைக்காத்த றப்பாது நின்பாரந்
 தாங்கிலையே னீங்கிச் சரணென்று—பாங்காகி
 யாரை நிலைக்களமா யாங்குப் புகல்செய்வ
 னேர்கொள் விடையா யிசை, என ஓர் நேரிசைவெண்பா
 ஆவது காண்க.

சதுரங்கபந்தம்.

அது, நிரைக்கு எவ்வெட்டாக எட்டு நிரை கொண்ட அறுபத்து
 நான்கு அறைகளிலே, நான்கு பக்கத்து ஈற்று நிரைகளிலும் நான்களும்
 அடி தோன்ற, எழுத்துகள் பொதுவின்றி அமையப் பாடுவது.

வெண்பா.

நீதா சதாபயனே நீபலர்க்குஞ் சாலமயற்
 றீதார் மனமகற்றச் சீர்நருகலை—யேகலாற்கொன்
 னீடார் மிடற்றகலா நீலா கமலபதா
 நீதா பலமகலா நீ. (க0௭)

(இ—ள்.) கொண் நீடு ஆர் மிடற்று அகலா நீலா - பெருமை நீடு
 தல் பொருந்திய கண்டத்தினிடத்தே நீங்காத நஞ்சக் கறையை உடையவரே!
 கமலபதா - தாமரைமலர் போன்ற பாதங்களை உடையவரே!
 நீதா - நீதியை உடையவரே! நீ பலர்க்கும் சாலமயல் தீது ஆர் மனம்
 அகற்றச் சீர் நருகலை ஏகலால் - தேவரீர் பலர்க்கும் (அவர்களுடைய)
 மனத்திற் பொருந்திய மயக்கமாகிய தீமையை மிகவும் நீக்கும்பொரு
 டிசை சிறப்பாகிய நருவேச்சரத்தின்கண் எழுந்தருளால், பலம் அக
 லா நீ-பேறு நீங்காத தேவரீரே! நீ சதா பயனே தா நவரீர் எப்பொ
 முதும் பேற்றினத் தந்தருள்க.

வேலாயுதபந்தம். (மாலைமாற்றுமாம்.)

அது, வேலாயுதம் போல அமைக்கப்பட்ட சித்திரத்திலே, காம் பின் அடி தொடங்கி வாசித்துப் போய்ப், போயவழியே மீண்டும் வாசித்துத் தொடங்கிய இடத்திற்கு வரச் செய்யுளும் முடியத்தக்கதாய் எழுத்துகள் அமைத்துப் பாடுவது. அப்படி வாசிக்குங்கால், காம்பும் இலையும் பொருந்துமிடத் தெழுத்து ஆறு முறையும், நுதியெழுத்து நான்கு முறையும் மற்றவை இவ்வீர் முறையும் வாசிக்கப்பட்டு நிற்கும் என்றறிக.

வஞ்சிவிருந்தம்.

மாக லாநய னாகிவா

வான மாகக னாகவா

வாக னாகக மானவா

வாகி னாயந லாகமா.

(க0அ)

(இ—ள்.) வானம் ஆகு அகல் நாக - மழை உண்டாதற்குக் காரணமாகிய அகன்ற (கீரி) மலையை உடையவரே! ஆ வாகனா - இடபவாகனத்தை உடையவரே! ககம் ஆனவா - (சிம்புட்) பறவை ஆனவரே! வாகின் ஆய நல் ஆகமா - அழகோடு பொருந்திய நல்ல ஆகமங்களை உடையவரே! மாகலா நயன் ஆகி வா - பெருமை பொருந்திய கல்வீப்பயனாழ் வந்தருள்க.

முப்பத்திரண்டு எழுத்துகளை உடைய இச்செய்யுளை வேலாயுத சித்திரத்திலே அமைக்கும் போது எழுத்துகள் பதின்மூன்றாகத் தொகையிற் சுருங்குதல் காண்க.

இரதபந்தம்.

அது, தேர்போலச் சமைக்கப்பட்ட சித்திரத்திலே, முதல் மூன்றடி எழுத்துகளையும் நான்காமடி முதல் எழுத்தையும் அமைக்க, நான்காமடி எழுத்துகள் நடு நிரையிலே ஒழுங்கு அமைந்திருக்கத்தக்கதாய்ப் பாடுவது.

நேரிசைவேண்பா.

கூறுதனிற் பார்ப்பதியாய்க் கோண விடையூர்வா
 னேறுவிய னூர்நகுலைக் கேந்தன்முத்திப்—பேறுதருந்
 தாதா பாருவித் தையல்சீர மேவைத்தான்
 பாதார விர்தவிணை பற்று.

(க0க)

(க—ரை.) உமாதேவி பாகராய் இடபத்தைச் செலுத்துபவரும், நகுலேச்சரத் தலைவரும், முத்திப்பேறு தரும் பிதாவும், கங்கையைச் சிரசிலே தரித்தவரும் ஆகிய சிவபெருமானது பாதம் இரண்டிமே (நமக்குப்) புகலிடம்.

இச்செய்யுளின் முதல் மூன்றடி எழுத்துகளாலும் நான்காமடி முதல் எழுத்தாலும் அறைகள் எல்லாம் நிரம்புதலும், நான்காமடி எழுத்துகள் இரத்தின் முடி தொடங்கி அடிவரையும் உள்ள நடுநிரை எழுத்துகளாய் விளங்குதலும், ஆதலின் எழுத்துகள் எழுபத்துமூன்றும் அறுபத்துமூன்றாகத் தொகையிற் சுருங்குதலும் காண்க.

பதுமபந்தம்.

அது, முறையே எட்டு, பதினாறு, முப்பத்திரண்டு என்னும் இதழ்களை உடைய மூன்றடிக்குத் தாமரைமலர் போல இயற்றப்பட்ட சித்திரத்திலே பொருட்டில் உள்ள எழுத்து எண்முறையும் மூன்றடிக்கிலும் உள்ள முதல் எழுத்துகள் இவ்வீர் முறையும் வாசிக்கப்பட்டுப் பொதுவமையப் பாடுவது.

வாழி.

நேரிசைவேண்பா.

வாழிசெழி யூழிதெழி யாழிகொழி யாழிவழி
வாழிநகு லாசலஞ்சீர் மங்கையரன்—வாழியே
வாழிநகு லேச்சரந்தான் வாழிசைவம் வாழிதொண்டர்
வாழிபுயல் வாழிபுவி யே. (கக0)

(க—ரை.) நகுலேச்சரத்துக் கடலும், நகுலமலையும், நகுலாம்பி கையும், நகுலேஸ்வரரும், நகுலேச்சரமும் சைவசமயமும், தொண்டரும், புயலும், பூமியும் நீழி வாழுக.

செழி ஊழி - செழித்து ஊழிகாலத்துக்கு. தெழி ஆழி-சப்திக்கின்ற கடல். கொழி ஆழிவழி - (திரைகள் முத்து முதலியவற்றைக்) கொழிக்கின்ற கடற்கரையின்கண். ஆழி - கடற்கரை. வழி - எழலுருபு. இச்செய்யுளைப் பதுமத்திலே அமைக்கும்போது இவ்வீர் எழுத்துகள் அறுபத்தேழும் ஐம்பத்தேழாய்ச் சுருங்குதல் காண்க.

௫௪ நகுலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப் பூங்கொத்து.

இதுவுமது.

தேகசுக மாசுவக யுகமிக வாகடைசு
தேகமிதி லிஷ்டசித்தி தீர்க்காயுள்—போகம்
வரவிலங்கைப் பல்பதிவு வண்டலைவற் கீதை
யருளோடு உபசரிப்போற் காம்.

(ககக)

இலங்கைப் பல் பதிவு வண் தலைவரும், ஈதை அருளோடு உபசரிப்
பவரும் ஆகிய அவருக்கு, தேகசுகம் ஆக; அகயுகம் மிக; வாகு அடைக;
தேசமிதில் இஷ்டசித்தி, தீர்க்காயுள், போகம் வர என முடிக்க.

நகுலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப் பூங்கொத்து
முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிறம்பலம்.

நகுலேச ஸ்தோத்திரம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

நீர்க்கடலும் வான்மலையு நீண்டதிருக் கோவில்களும்
பார்க்கப்பார்க் கக்கவரும் பான்மையவாய்ச்—சீர்க்கிடமாய்த்
துன்னுநது லைப்பெருமாள் நேத்திரநான் பாடவைங்கை
முன்னவன யேத்தீடுவேள் முன்.

கலிநிலைத்துறை.

திருவும் வாணியுங் கைப்பணி தினந்தின மியற்றி
மருவ வாணது லாம்பிகா பதினை வணங்கிப்
பரவு மேழையேன் வாசகம் பரிவுட வீகேட்
டருளு மாறிலை யோதுய ரகற்றினி யரனே. (க)

பொன்னுந் தோந்தும்ன் வேணியாய் பொலிநிறஞ் செக்க
ரென்ன மேவினோய் மழவிடை யேறுசே வகனே
மீன்னை நேரிடை யாணது லாம்பிகை விளங்கி
மன்னும் பாகநின் றிருவடி மலர்க்கடைக் கலமே. (உ)

பாவம் புண்ணியம் பதுக்கநற் கல்வியும் பரிவின்
மேவும் புண்ணியம் புரிதரசி செல்வழம் விழைந்தே
லுவி நன்பத மடைந்திடப் பக்தியு மருள்சேர்
தேவ ஞானமும் வேண்டினே னதுலையிற் சிவனே. (ஈ)

வைய மேற்பிறந் திறந்துழல் வாழ்வினின் மயங்கி
நைய வோவேன விடுத்தனை நதுலையிற் பரனே

யைய யோகமிங் கியற்றிநின் னடியிணை மலராஞ்
செய்ய நீழலில் வாழ்வதெக் காலமோ சிவனே. (சு)

துங்க மங்கல மதங்கநன் றுந்துபி துவன்றி
யங்க ணைங்கணு முழங்கிட வம்பலத் தணைந்தே
போங்கு மைந்தொழிற் றண்டவ நாடொறும் புரிவோ
யங்க ணன்னது லேசநின் சரணெனக் கரணே. (ரு)

தேவ தேவசிற் சபேசபோற் சேண்டொழ நகுலைக்
காவ லோயுமா பதீயெரிக் கரவுரி யுடையா
யாவ லாற்றெழு வோர்க்கருள் சகாயபே ரன்பிற்
பாவ லோர்புகழ் மாலையாய் பரசிவ நமவே. (சு)

சோம சேகர வங்கிநேந் திரதுண ரிதழித்
தாம வீசகங் காதர தயாளுதண் ணதுலை
வாம நாயகி சமேதகார் மணிக்கள மலர்க்கோற்
காம னுருயிர்க் கந்தக களிந்தரு ளெனக்கே. (எ)

நாக பூஷண தீரிபுராந் தகநது லேச
போக வாசவ னயனரி புங்கவ ரேத்தத்
தாக சோகநீத் தருள்புரி சங்கர தணியா
வேக மாயரு ளேனயேதும் வேறெனக் கிலையே. (அ)

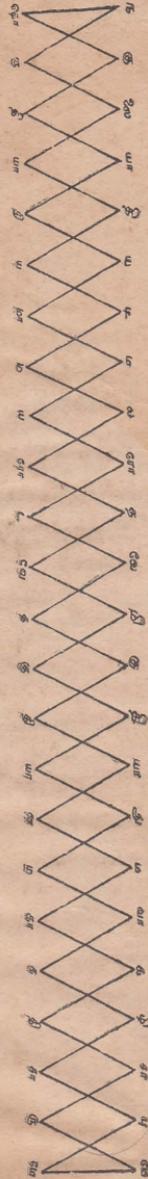
கால காலவேண் கபாலிமா தேவழக் கண்ண
துல பாணிய வருட்கண கூடலையி னடிப்போய்
சீல மேவிய நகுலையிற் றிகம்பர சிறியேன்
ஞால மேலுய நலம்பல நிறைக்குக நயந்தே. (க)

போற்றி வானது லேச்சர மேவிய புனிதா
போற்றி சாம்பவி தோய்ந்தீமீ புயாசலப் பகவா
போற்றி சாருமம் மலமறுத் தாள்பதிப் போருளே
போற்றி போற்றிநின் றிருவடி யாமெழிற் புணையே. (க0)

சம்பூரணம்.

30-ம் 31-ம் பக்கம்
கோழுத்திரிகாபந்தம்.

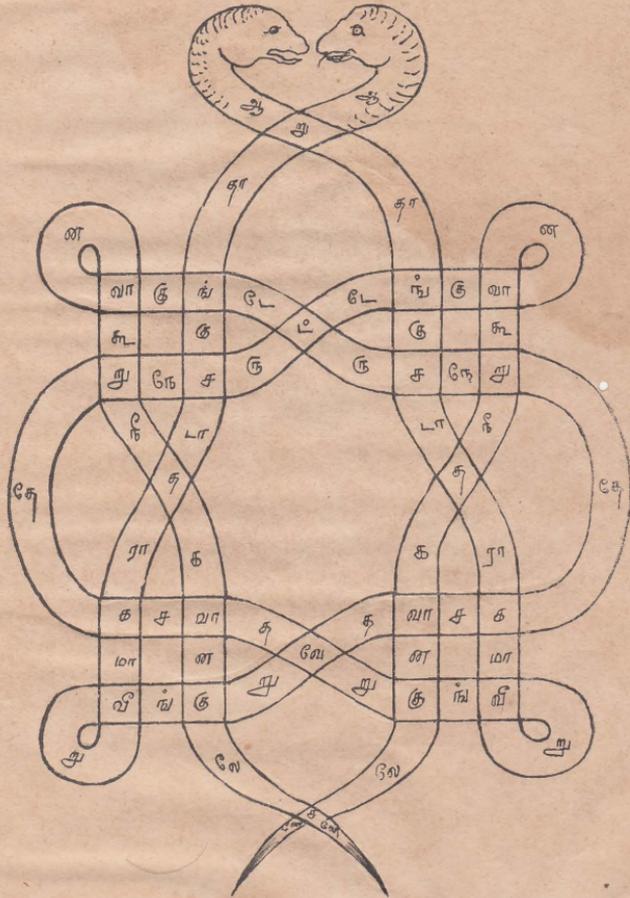
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

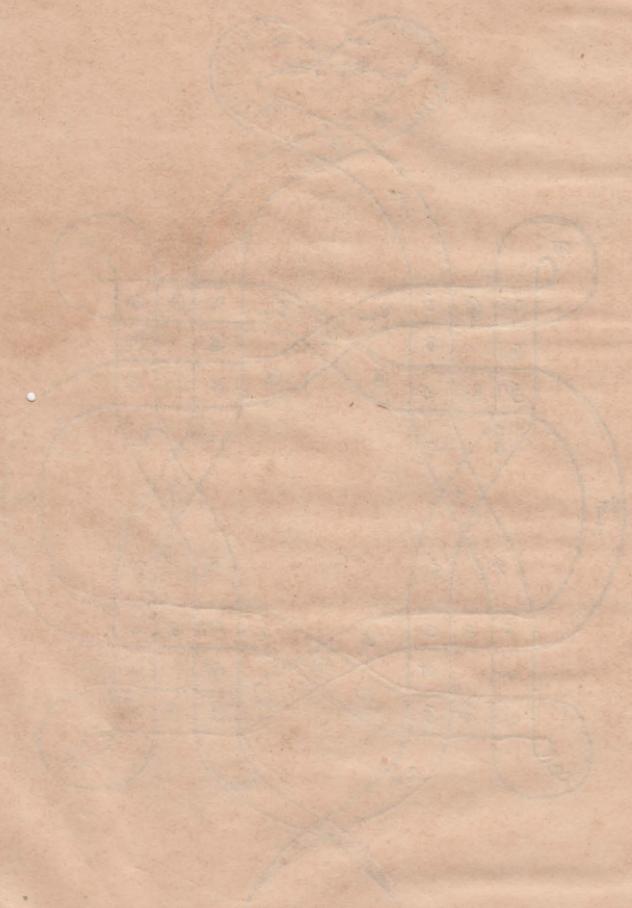

34-ம் பக்கம்

இரட்டைநாகபந்தம்.

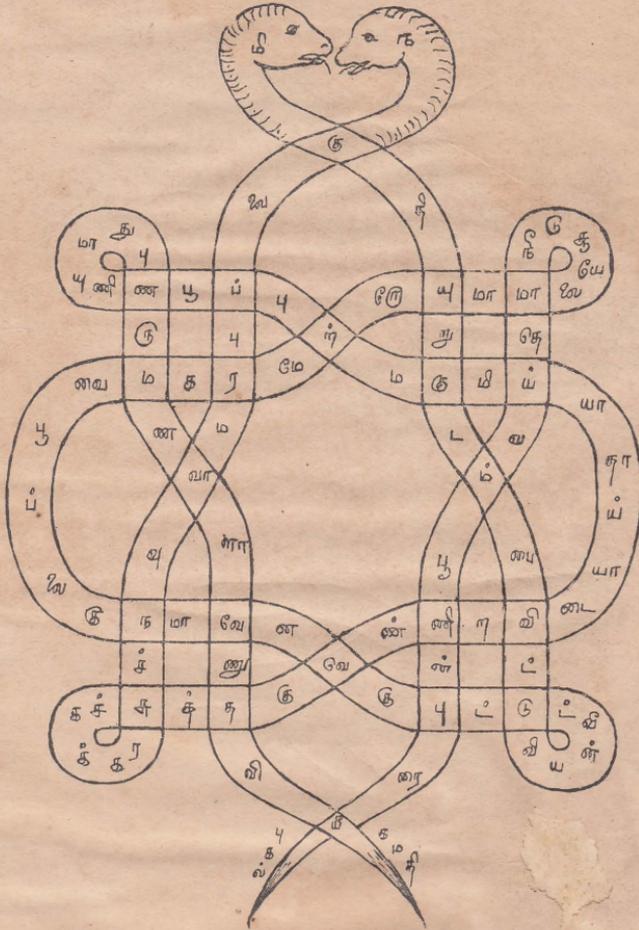

THE
UNIVERSITY OF

35-ம் பக்கம்

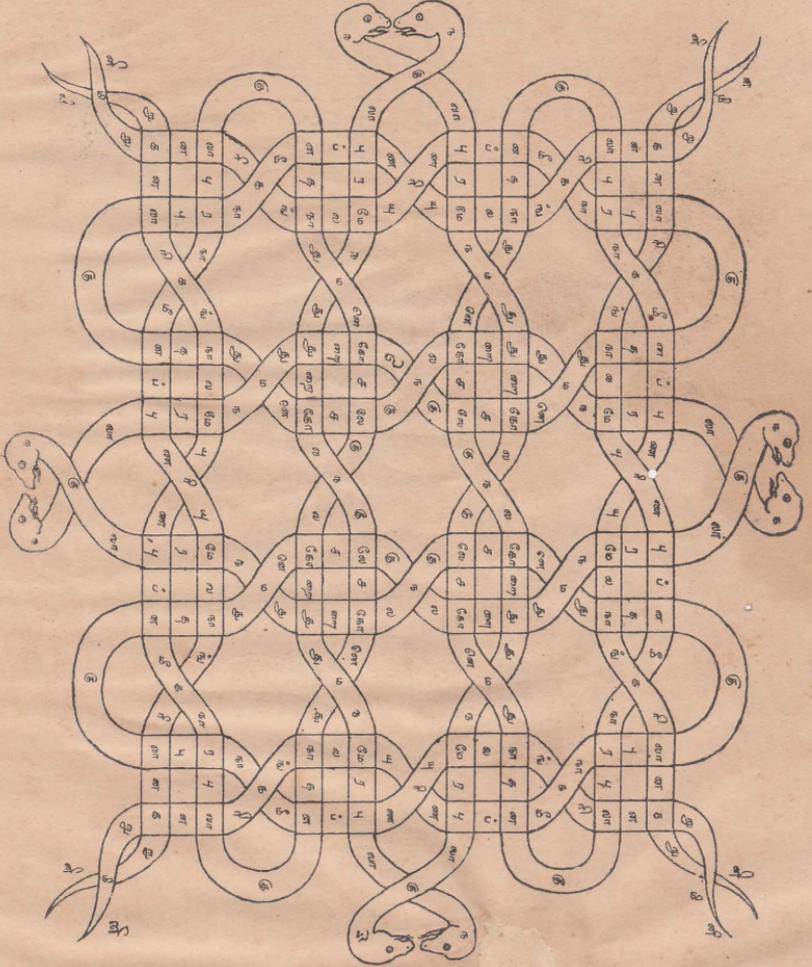
இரட்டைநாகபந்தம்.

1850
No. 100

அஷ்டநாகபந்தம்.

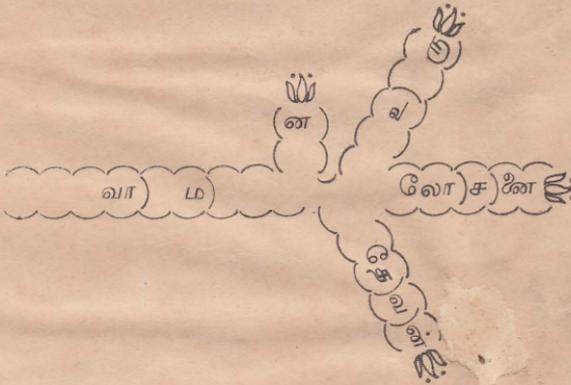

39-ம் பக்கம்
நாகபாசபந்தம்.

	மா	
மா	ட	க
	ம்	

41-ம் பக்கம்
காகபாதபந்தம்.

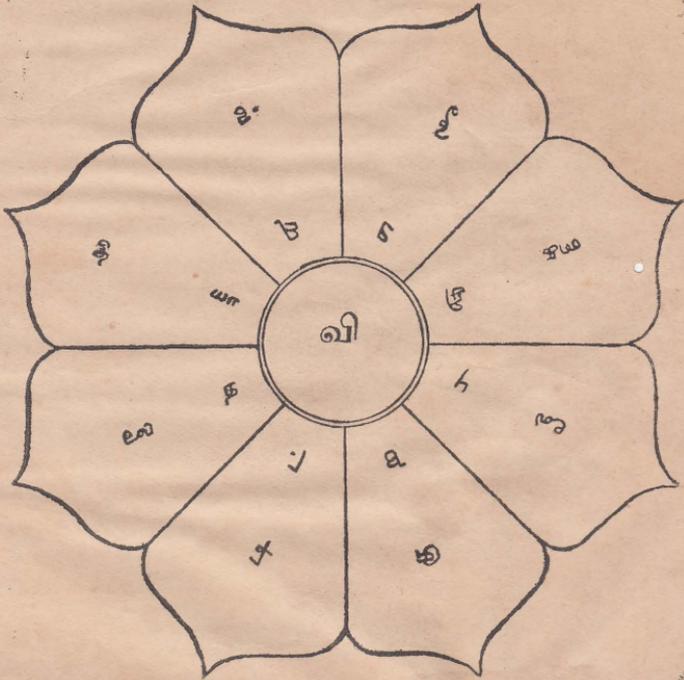
STATIONER'S

STATIONER'S

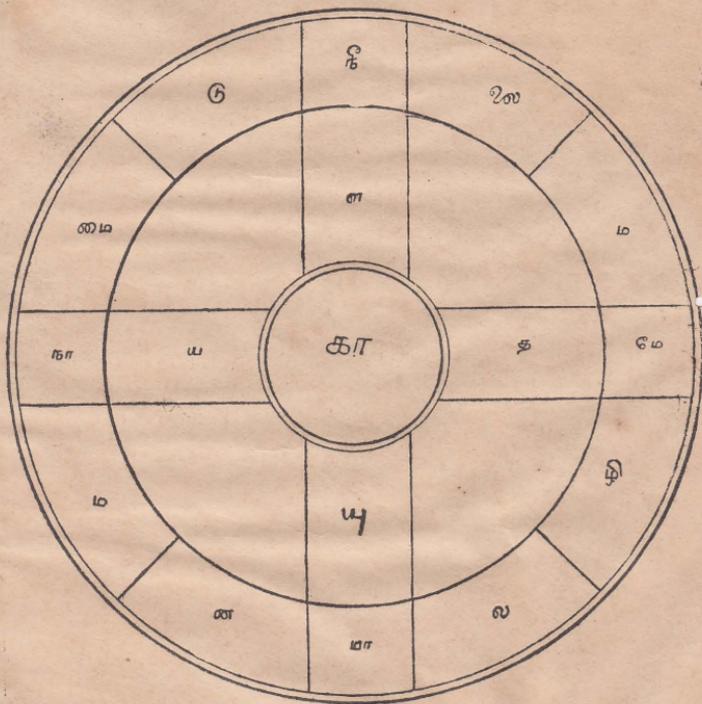
41-ம் பக்கம்
அட்டதளபதுமபந்தம்.

Handwritten text, possibly a title or header, located at the top of the page. The text is mirrored and appears to be bleed-through from the reverse side of the paper.

43-ம் பக்கம்
நான்காரச்சக்கரபந்தம்.

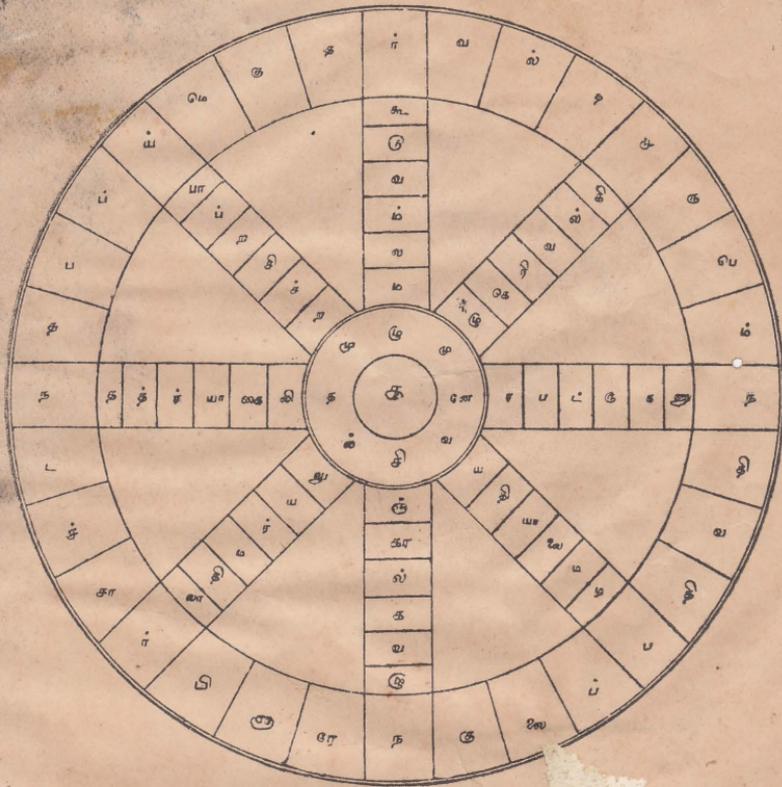
1881
J. W. B. & Co. Ltd.

Handwritten text in a non-Latin script, possibly Burmese, located at the top of the page.

44-ம் பக்கம்
 எட்டாரச்சக்கரபந்தம்.

LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY

44-ம் பக்கம்
சுழிகுளபந்தம்.

த	கு	ந	கு	லே	சு	ர	ங்
கு	ல	வி	வ	ய	ச்	சி	ர
ந	வி	ற	ல	மு	னா	ச்	சு
கு	வ	ல	ய	ம்	மு	ய	லே

THE
LIBRARY

45-ம் பக்கம்
சுருப்பதோபத்திரபந்தம்.

தே	வா	நா	தா	தா	நா	வா	தே
வா	ரா	தே	தா	தா	தே	ரா	வா
நா	தே	னா	கா	கா	னா	தே	நா
தா	தா	கா	யா	யா	கா	தா	தா
தா	தா	கா	யா	யா	கா	தா	தா
நா	தே	னா	கா	கா	நா	தே	நா
வா	ரா	தே	தா	தா	ரா	வா	
தே	வா	நா	தா	தா	வா	தே	

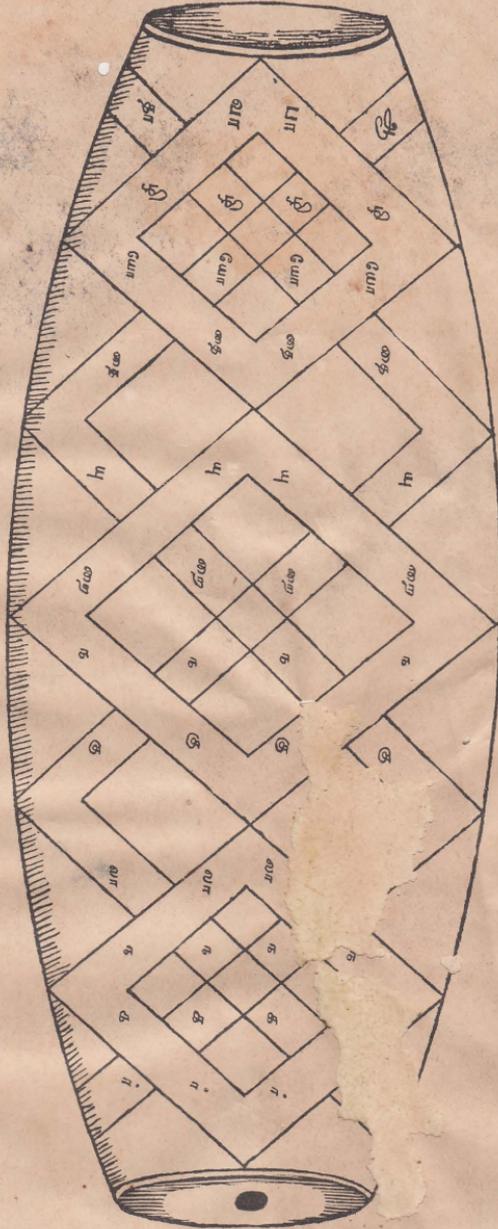
ST. LOUIS, MO., 1890.
W. H. MILLER & CO.

10	10	10	10	10	10	10	10
20	20	20	20	20	20	20	20
30	30	30	30	30	30	30	30
40	40	40	40	40	40	40	40
50	50	50	50	50	50	50	50
60	60	60	60	60	60	60	60
70	70	70	70	70	70	70	70
80	80	80	80	80	80	80	80
90	90	90	90	90	90	90	90
100	100	100	100	100	100	100	100

[Redacted]

[Redacted]

48- பக்கம்
முரசுபந்தம்.

18-11-11
18-11-11

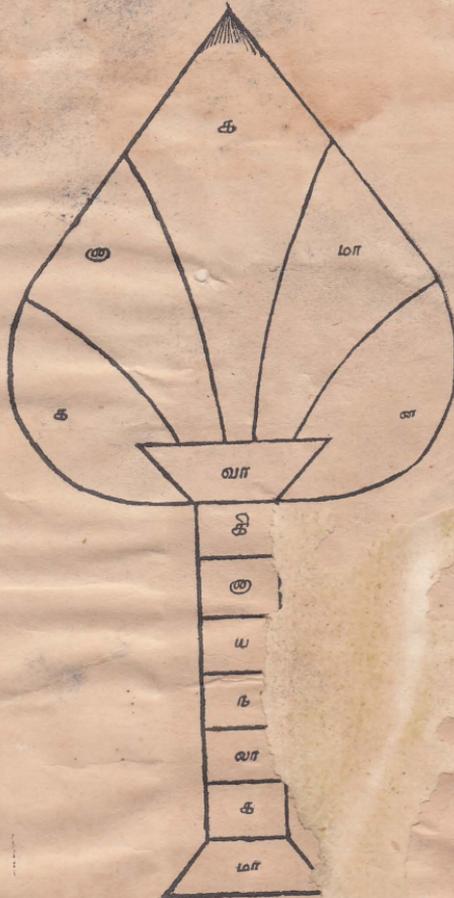

51-ம் பக்கம் ..
சுதூரங்கபந்தம்.

நீ	தா	ப	ல	ம	க	லா	நீ
தா	ச	நீ	ர்	ன	ற்	க	லா
ப	யு	னே	க்	ம	ற்	ற	க
ல	சா	ந்	கு	ர்	ச்	ற்	ம
ம	ய	ற்	றீ	தா	சீ	ட	
க	யே	லை	கு	ந	ர்		ப
லா	ற்	கொ	ன்	னீ		ர்	தா
நீ	லா	க	ம	ல		சா	நீ

52-ம் பக்கம்
வேலாயுதபந்தம்.

52-ம் பக்கம்
இரதபந்தம்.

				பா				
			ன்	தா	த்			
		ல்	சி	ர	மே	வை		
	ய	தை	த்	வி	ரு	ப	ம்	
	பே	று	த	ரு	ந்	தா	தா	ப
ப்	தி	த்	மு	ன்	த	ந்	டே	லை
	ர்	வா	னே	று	வி	ய	டே	ந்
	யூ	டை	வி	ணை	கோ			
		ர்	ப்	ப	தி			
			பா	ந்	னீ			
				று				
			கூ		த			

54-ம் பக்கம்
பதுமபந்தம்.

